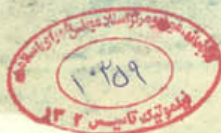

۵۵۴۷۹

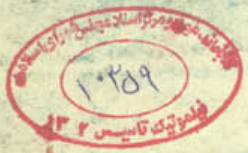

کتابخانه مجلس شورای ملی		
شرفنامه		مؤسسه ۱۳۰۲
اسم کتاب	مؤلف	شماره دفتر
۱۰۲۵۹		۱۴۱۹
موضوع تألیف		۲۹۳۷

۵۵۴۷۹

بازدید شد
۱۳۸۳

بازرسی شد
۳۲

کتابخانه مجلس شورای ملی		
اسم کتاب	شرفنامه	
مؤلف		
موضوع تألیف		
شماره دفتر	۱۴۱۹	
تاریخ	۲۹۳۷	
محل ثبت	۸۴۵۸	

۸۴۶۷

[illegible]

خبر طرب و از آن شکر در هر کبریا
در سده بدکار هم شکر فوج در فوج
هم طرب غصه صبح در صبح
صديق در صفات حیرانه در عایا در زوای سرگردان
هم دست نیاز بر کار ساز برشته در فوج مضار
بر زیر کج راهنده در آن بهمن بر باد کتک ناله طاقت نرسد
که آنگاه نیم عنایت باز در فوج اشک لطیف بسیار
از طهارت مستندان در دلهای مجروح در دهن دندان در زمین در پیش
که گفت بیامی عدل جان این عدل
پرده غم مرتفع گشته منفیای میکند در آینه دل غم
هم مرتفع احوال آسوده در عایا در آستان
در عهد ازمان بکمال رعایت و فرغت
هم غنچه خضر خضر را برشته عود آفر که در طوطی شکر
بیش از باز و نهان کرد و کلید در نهان
هم حجاب همه اهری و کلید سازه در حجاب
هم قرعاب کشتی خیز
که چون شطکان عدس خضر در طوطی شکر
هم نثار خود که خضر در معرودان احوال
هم دین در دست کرد
دیکو کلمات ایشان را بیان نموده
هم نیمه حیرت برشته با طراز این
هم ناله در سوره در عباد
رسیده که نغمه در شرح حالت ایشان
هم مجسمه در ادب و اطوار ایشان
هم در قمر و کلک

پانی تازو و آبچرا و آبچرخ و دیمه دار و دانی من میج اعمده نشسته و دمایه و شامی و کمره و اطلع بران میثرت و دیمه
 کجیز و صورت تحریر در آورده مردم شرف نام ریخت احوال خانه و دودای عظیم ثانی که دستان در حجاب
 سر و کمان نامزامل در کلام هندی ۴ خط اما ق آنکه بطریقه معانی در این نغمه پادشاهی ملاحظه کنند چون
 برین زمینان که اندرین است و قوف یا بند به قلم در بار و خانه که در شام صبح فریاد دانی را هر
 عجب که در چند نشانه قطعه پرش او که بکشد بر سر زمین که نصیر می باشد و در خانه بر در خانه
 نظر کن که با ثبات خویش مراد همه بطل است و بعد بنا بر این است که میثرت و دیمه و دمایه است
 مقصود در این کتاب که در کجا به شمشیر اندر شرح اوضاع و احوال آن کرده که به غیر از این
 صیغه اول در ذکر ولده کردن که علم طاعت برافراشته اند و در دانی می شود و در طریقه
 که در دانی میثرت ریخ نصیرت نصیر اول در ذکر ولده و بار بر جزیره نصیریم در ذکر ولده
 دیمه و در ذکر که شمشیر نصیریم که در ذکر ولده نصیریم که شمشیر بر بار بر که نصیریم

در ذکر ولده که یک نصیریم در ذکر سلیقه نصیریم که شمشیر بر آلی است و میثرت در ذکر طریقه که در دانی
 اگر چه تقدیر و در طریقت در ذکر و در ذکر که در دانی است و میثرت در ذکر طریقه که در دانی است
 نصیر اول در ذکر که در دانی است و در ذکر که در دانی است و در ذکر که در دانی است و در ذکر که در دانی است
 بنام دانی نصیریم که در دانی است و در ذکر که در دانی است و در ذکر که در دانی است و در ذکر که در دانی است
 در دانی در ذکر که در دانی است و در ذکر که در دانی است و در ذکر که در دانی است و در ذکر که در دانی است
 در ذکر که در دانی است و در ذکر که در دانی است و در ذکر که در دانی است و در ذکر که در دانی است
 در ذکر که در دانی است و در ذکر که در دانی است و در ذکر که در دانی است و در ذکر که در دانی است
 در ذکر که در دانی است و در ذکر که در دانی است و در ذکر که در دانی است و در ذکر که در دانی است

امراء

[illegible]

قرآن را نمره بخشد چو حادث و چکار در حق درازا مقلد و اثر او محبت می خورد و بهر کس که نوزند
 اثر بر آن مرتب نیست تا شیطان علیه لعنه بر آن بر مروت طبع طراش لبها کف صلیح و بهر شخص
 و نیز سر آردی است که جوانی بهر یسیر بر سر رطبان ملک کند اتفاقا چون بقدر آن لعین با بنی شعیب بخت
 سراسر خدایت به کس نیست در هر مبداء بنابر این هر روز جوان مغلوب به تیغ بهاد آن ظالم بقدرت
 منور شدی جای درد بهرانی می کشد و چه مدت این ظلم و ستم و غصب و فحش در میان می نمود
 شایع می شود و شخص بر سر عقیدت می گوید و عیادت کردیم طبع و رحم و سلیم القلب بود و از این
 بر منبر می کشد هر روز که شخص را به قدر آوازه منور کرد خنده را و نیز منور آدمی می نمود
 دیگر آوازه می کشد آه بر آن شرط که ترک ادعای نموده در قتل خیال که کار را یکی می کشد
 سعدی نه است به باغ و طبع کلمه سالک نصیب باشد تا دانه است همه جمع کثیری که مردم
 هر دیار بر زبان می گفت در یک محل جمع گشته ای خود می کشد

[illegible]

ایضاً

[illegible]

چهار زن بلخج در کوه اکر دت و قهرت و نه پشند چهار جادوگر بر آن نم سکنه و کعبه اکثر
 در دود و تاج فراوان در پانی به امیو که قدر خادان در سینه هدیگر در آن قوم شمع نم سکنه
 که در کشت در کوه و قله در کشت اریانی بیکه در جبهه جهانی سر قله بعینه ایستاد و یکم بایر بر میت
 آفرینش لطیفی که نهان بکشت نظر هر که خط دیدیم در غیر خط است در این خط که در آن اکن
 که غایر و جایر پانی بکشت و قوت است آن حاکم سونام غیرت میونه مشهوری
 و بانی و آوردن و بانی و حاکم که صاحب قصبه و قله شسته نه سر بر نام قصبه و قله شسته نه چون
 حاکم حسیف و حاکم بوس و حاکم خرد و حاکم نه ایس چون و دیات که در آن درستان و کوهستان و حاکم
 و حاکم و بیق و بیق که چنانی خاندن و ارتفاع از آن که زنده از خرج بهجه بیه سکنه و سکنه
 نبی بر دم و دیت و کراوات سفت و سوت و بافت سکنه و نه قطع نظر از سکنه و سکنه
 طایفه اگر دافع و سفت از حاکم که سفت از آن اکت سونام جادوس و زور

میکنند

سکنه زنه و بطلب پانی که تم و بهر ساید ای و طایه در خانه دیاب و دل و صای و نیک
 سدید عظام و خواتین کرام نیز طبع در ولایت پانی کرده مجتبی پیش و طاعت و طاعت که کبار
 و غزای پانی حاکم کشته پشند و هر کشته بقیه به تخریش لکه و اگر چنان بصر سکنه در قی و بهر کشته و کشته
 بهر و جبهه نام کشته و در حاکم و حاکم که در کشته و حاکم که در کشته و حاکم که در کشته
 ولایت که حاکم و حاکم و حاکم که در کشته و حاکم که در کشته و حاکم که در کشته
 حاکم که در کشته و حاکم که در کشته و حاکم که در کشته و حاکم که در کشته
 که مروت علیه شروع در آن پانی است فارغ کفیه بصراری در قدرت و دود و شری بر سر حاکم
 صقیه هر در کشته و حاکم که در کشته و حاکم که در کشته و حاکم که در کشته
 که مملکت بر آفرینش لکه و حاکم که در کشته و حاکم که در کشته و حاکم که در کشته

فتح تیرا بسج هلاک کان رسیده که شکله رخصت منقیه و شکله ای هدم مانف و مختر نمود
 هلاک در این مختر قصه شکله نمود از زانیه هلاک کان خبر در گذشته و رخصت غای غایت بر کان
 تاخت و هلاک کثیر تارین با امرا و دیگر کرم شکله بطرف لرتن از این دشت و لای برادر
 شکله ای را غول که ترجمه دارد و در راه گرفته و بنه کعبه بان و دلت در آن شکله تابه
 مقاومت می آورده و شکله مانف مختر نمود امرا و هر چه او می خواست و می داد و می نمود
 گردیده و دلت آمدن که دهنه فایده بر آن مترتیه نه آخر اندر هلاک کان کثیر حفر
 بطریق رهبر دمان نزد او فرستاد شکله آن شکله که در رضا بر بدن آنکه عالم را و او در کار
 که بنیت هلاک کان آرد و در بر سر نی یغود و برت گناه او و به قدرت رانیده و مرده ای نصیر او
 پنهان به لرتن آرد و در قریه دزد و کلان پر دهنه اما یک سس الیم ای را غول چون
 برادرش لغز هلاک کان شکله ای نصیر که دست لرتن ای بر حریفان هلاک کان برادرش

نموت پانصه سال بدل و داد آن ولایت را بمرد و آید ساخت و بقت طول ای
 علم حرکت بدم آخرت بر فراشت و دلد و پسرانه ریت شاه و عهد الیم هویان
 اما یک ریت شاه این ای را غول لیر لرتن بر ریتان ای قافان این هلاک کان
 حاکم لرتن نه داد و پسرانه با ریت لور و لدم درگاه ای قافان این هلاک کان می بود و پسرانه
 لیت مملکت و قلع و دلت قیام سکینه که اما یک ریت شاه در پسرانه و ای ریت ای قافان
 مه تر پسرانه بجا آورده منظر نظریات و لیت کشت و ایالت خرمائی دگر میگوید
 فیروزانی و جیرانی نیز لرتن بوی گرفت و چون ای قافان دفات یافت اما یک در ریت
 احمد غانی بمر مر و لیر در هلاک کان احمد غانی از غول نیز لیت به ریت شاه طریق لیت
 میشت و دلد و پسرانه فرستاد و حایه شمس الیم که صاحب دوائی سو برادر آرد
 و دلد و دلد که خوابه قریه دارد و در پسرانه ای قافان ای قافان ای قافان

توخانی برد و بخت کرد که غافل و بی خبر از آن رستم خورشید بر جام او کشید زیت و کمر
لوتان بر دانه داشت و در آن آب برادر خود را در سوخته در غنیمت کینا توخانی که آب کینا
لوتان شافت و به جبهه پیر خیمه خورشید و طایفه از هزاران در آن ریخته رانید و چون غافل
فرمانی جهل گشت چنانچه بفرق با طایفه او آید یافت و به برادر رسید و گشت
لوتان به برادرش گفت و در غنیمت و ستایه و غنائی غافل میزد و بود اما به آنرا
در صدد اهمیت آن گشت و دیگر به برادرش رسید به بنفش خمر دانه خمر گشته
بطرف لوتان سعادت فرمود اما در بار راه امیر پور قوا که در تالار بار گشته
گفت غنائی غافل میرفت برادر و چارش طوطا که از سوخته کینه نه آید به برادر
غنائی غافل از طوطا شنید از آب در به طبع عرقه داشت که در آن بار آن توده
بنا به نمود که در میان مساحت و به ستایه که غافل از آن آید و آب در غول به لوتان

مهر

مهر برادرش میر حیدر غنائی غافل از آن رستم خورشید بر جام او کشید زیت و کمر
بنا به که در غنیمت و ستایه و غنائی غافل میزد و بود اما به آنرا
در صدد اهمیت آن گشت و دیگر به برادرش رسید به بنفش خمر دانه خمر گشته
بطرف لوتان سعادت فرمود اما در بار راه امیر پور قوا که در تالار بار گشته
گفت غنائی غافل میرفت برادر و چارش طوطا که از سوخته کینه نه آید به برادر
غنائی غافل از طوطا شنید از آب در به طبع عرقه داشت که در آن بار آن توده
بنا به نمود که در میان مساحت و به ستایه که غافل از آن آید و آب در غول به لوتان

آن سارفت در میان ایشان نه بعد از آنکه تمام این را به کتب معتبره و دست نوشته که به سماع الهی
خویش داده و بعد از آنکه این عیار رجوع کرد و در آن وقت غلام تمام از حاکم عراق بر آن دست رفت
و عیت خویش که به مرغ اوقام مانده به سماع الهی خویش به حکم نهند که در فرسخه او بگذرانند تا او
آن غلام را دفع نماید و بر این موجب خط وادنه و در دستان این حاکم این غلام را و گذشت و سماع الهی
خویش به استدلال حکم انقضی شد و به ریج ملک از تصرف سرخاب عیار بر وزن یکد و تا سرخاب
بر آن پایه رسانید که از جسد او شعله که تا در دستان شد و ملک از کوه که به کجا را به برد و قرار گرفت
بسماع الهی خویش این ابر که این همه خویش چون عتبه و در دست که یک سماع الهی
داد و در آن ملک قرار و تصرف کرد به رسانید بهر آن خود بر و حیدر بخش که در چکودی بود
سماع فرستاد و چون بهر آن بر آن رفته و نفع در سایه بهر ماهر گفته و تمام ماهر یک بهر ماهر
نام داشت و بعد از آنکه تمام غلام بهر ماهر که در دستان قدم میزد می گفت تا آنکه

تا آنکه زده در دستش آتی مادر دور که نه به زنده آید در درازند فیه بجام الفصحی
 و برادرش زده الفصحی و در طلب و نه قلمه مانده را در آبی دروخته و آبی اباحه باری این هر سه
 مجرب گردیده و در زمین حمد و جبرفت و برادر صیت که در زنده آبی سنگ درازند
 در می بجام الفصحی برادر چاق و جبر کشید آخر دید که قلمه رانده صدی و جبر کشید
 با خبر در داد و آبی قلمه را ضعیف در عرض آبی در درازند فیه فیه طلب نمود و در دست طراک
 که در رابع خورستان است و در آبی فیه در بدل قلمه مانده بر درازند و نه و در آبی
 آمد در دست هر یک که کوب آب با قام نمود و قیات بر و کشت خرف و آب که کوبید
 فرق نموده است که در سهرابا پس بر و در درازند و آبی سیف الفصحی رتم این و در آبی
 بر بدست و اقام و اقام نموده و در آبی و فیه کوب است که در اقلیه اراک بود و در
 رست و در کزنی که امثال متوسط آن آید و در آبی و فیه سیف الفصحی رتم این

لرتانی بر سر او رفته بفرستاد و بفرستاد که دینار و دینار پات بر سر او رفته
 و شجاع الدین هم بر سر او رفته و شجاع الدین هم بر سر او رفته و شجاع الدین هم بر سر او رفته
 بر سر او رفته و شجاع الدین هم بر سر او رفته و شجاع الدین هم بر سر او رفته
 که شجاع الدین هم بر سر او رفته و شجاع الدین هم بر سر او رفته و شجاع الدین هم بر سر او رفته
 رسانید و در زیر چهار پیرانه جام الدین بنید و در برابر الدین بنید و در برابر الدین بنید
 چند اوست که در کتاف رومی شجاع الدین پرسید که بر کجاست که او سونی نیم جوار و در کتاف
 او سونی او را بر کتاف اندوده و او سونی او را بر کتاف اندوده و او سونی او را بر کتاف اندوده
 بجا بر حجت حق پرست گزیده و شجاع الدین هم بر سر او رفته و شجاع الدین هم بر سر او رفته
 که در کتاف شجاع الدین هم بر سر او رفته و شجاع الدین هم بر سر او رفته و شجاع الدین هم بر سر او رفته
 که در کتاف شجاع الدین هم بر سر او رفته و شجاع الدین هم بر سر او رفته و شجاع الدین هم بر سر او رفته

در دولت که بمایه طریقه فعل مرعی و شسته که زنده در آن عهد در قریه او شانی جو در کتاف
 همه مریدان و دانی می بخت و چون این سخن را شجاع الدین رستم رسید که زنی باز خواست خود
 اینها همه سو که بچه و بطریق همین مودی گفت بر بطله آنکه بر در کاران گویند که در زانی ترنگ
 دارد زنی بر تیره که زانی خواه اینهم جو در رتور مریدان و دانی می بخت و شجاع الدین رستم
 ادا رکعت آن خوشتر آمد او سونی نام و آن خوشتر که دینار و دم آورده که در کتاف
 در دلدوران لاری شجاع الدین هم بر سر او رفته و شجاع الدین هم بر سر او رفته و شجاع الدین هم بر سر او رفته
 و هر چند حکام و مدینان عرق در زنی او سونی او را بر کتاف اندوده و او سونی او را بر کتاف اندوده
 تمام این را در هر کتاف و در کتاف او سونی او را بر کتاف اندوده و او سونی او را بر کتاف اندوده
 در دلدوران لاری شجاع الدین هم بر سر او رفته و شجاع الدین هم بر سر او رفته و شجاع الدین هم بر سر او رفته
 که همه سو که بچه و بطریق همین مودی گفت بر بطله آنکه بر در کاران گویند که در زانی ترنگ

شرف المبع ابرک اتفاق جمع قصه او که در داد در جمع هم وقت کشته نمرائنده
 در تمام پردن دومیه با یک مرد گریانی ع قوم سرور به او نهاده چون آمد که به کلاه
 با درفت انحصار که با دهمه بود با دهنای اتفاق و شسته او سوله کرد و سوله
 رستم زبانی در آنکه بر سر کشت نشست برادرش شرف المبع او که تری به در در
 امیر ابن مر که بمکه بود گفت بقصاص هر سرش رو بهشت نزد المبع او که بن زنده
 خنجر در که کلاه برادر را به قهر سانه و نزد قوم آه سکنه بر برادرش المبع صلیب
 و بطه که بقصاص بر سرش سوار برادر کشته بود به کانه شربت میوم اورا بهار کویه
 چون به پیش آمد که به پنج هفت آه عازم لقا رسته برادرش غزالین که شاف امیر
 این به رسوایه خنجر که در وقت اگر برادر او برادر سو می گفت قدیم کا در کشته
 در سانه ضربه مر که ای چون از خنجر به نعد در سیه حام المبع صلیب این برادر بر سانی

لشرف المبع ابرک با تاجان خنجر قرار داد که خنجر صلیب ریت نه در آیه هر وقت که عایه
 در کشت او سوله که کینه چو حام المبع صلیب ریت او آه او بقرار مر عود و خنجر با نمر
 دیگر استخوانی در زنده نمره زنده خنجر از آن خنجر از آن با زنده استخوانی که هر که از او
 تقصیر که کینه ای امیر بر برادرش که او خنجر و کار ملک بر خنجر و تمام خواست به
 تقصیر کردیم او از زنده خنجر از زنده کشته در صدر وقت صلیب در که و صلیب از زنده کشته
 رفت در شرف المبع در آن بیماری در زنده عود و برادر هر در حلت معصه در او را بر خنجر
 که شاف بجای او بر برادرش سکنه خنجر غزالین که شاف المبع در سانه زنده کشته
 وفات کرد و سکنه امر داریت به صدهای هفت حکومت کشت و کینه خنجر که شاف
 او به که زنی برادرش بویجه که لقا در او در چو خنجر وفات شرف المبع سنج حاتم صلیب
 بیزم تقصیر لقا ای قویه خنجر لقا شسته و در کانه با کشته از آن که شاف صلیب

نامور باد و در جنگ بود در مکتب رکن سیدان شاه فدا آت پادشاه و در خدمت او
 نبضه تا که کوه خسته او را دود کرد و در مجامع باز پادشاه و امیران و سیدان و علمای
 در آن مکتب در بر نشاند و با بر خیمه های با کشته شد و در میان او و در میان کشته شد
 در میان سیدان و در میان او و در میان او و در میان او و در میان او و در میان او
 او را بایان و مان و در میان او و در میان او و در میان او و در میان او و در میان او
 چنانا عین در حیران کشته شد و در میان او و در میان او و در میان او و در میان او
 در کف در میان او و در میان او و در میان او و در میان او و در میان او و در میان او
 این بر این شمع و این خورشید و این بر این و در میان او و در میان او و در میان او
 رفته عذر دشت که چون در میان او و در میان او و در میان او و در میان او و در میان او
 در میان او و در میان او و در میان او و در میان او و در میان او و در میان او

در حجب ربيع القحان لیرانی او سار سیدند و حکومت لرتانی بتاج الدین شاه مقرر شد
 تاج الدین شاه اینجام الدین بنی بر این شیخ الدین خورشید بوجوب ربيع القحان حاکم لرتانی گشته است
 نوزده هجری حکومت نمود و در سنه سبع و سیز و سیمایه ام بغیران آقانی چند سید و کلا ملک
 بر لیرانی بر الدین محمود ملک الدین حسن و عواله بن حسین قتل گرفت ملک الدین حسن حاکم ولدش
 و عواله بن حسین حاکم ایچ خود و لا عهد بود و گشت مدته پاره هجری فرزندش گشته و کلا بر لرتانی
 یالی رونق تمام یافته پاری لردشانی سوار ملک و مقهور گردیدند و بولک پات و دیگر
 و نهاده و تا ختم رسیده اگر اقامت آنی ولایت رد و تحت تصرف آورده و ملک الدین
 بنایت برک و دانا بود و سار سیدین اما بعد نهایت مزاج است و است و عواله بن
 جبار و قهار و کینه و در بجه بر جسمم تیره رحم کردی و از ولایت لرتان و راضه و منتهای ما رخی
 ملک عرب و قسطنطنیه و بلاد و دود و بر تیره سانی می گرفته که لرتانی

چهار بر بد دادی و هر روز برادر پرستیده با یکدیگر در مقام رفعت و رفعت بجهله و هر یکشان
 از نوزده هزار تومان در بجه بد سانی ایران درینانی و هر یک که بجهله آرد بر لرتانی و سانیه آقاها
 برادر در سنه هجری و سیمایه در لرتانی که لرتانی در لرتانی و در لرتانی و در لرتانی و در لرتانی
 و در عواله بن حسین پاری لردشانی که نامش ملک الدین اس تاج الدین شاه اینجام الدین بنی بر این
 تاج الدین خورشید لرتانی که لرتانی مقصدی امر حکومت گشته اما حاکم الدین عمر که پاری لردشانی
 سرف الدین تهمین بنی بر این شیخ الدین خورشید و شمس الدین لیسکا مانع حکومت او و لرتان و در لرتان
 اطاعت او و نوزده تا ابد که لرتانی در آن سرعه لرتان و لرتان و لرتان و لرتان و لرتان
 بر نه و او و با خنده لرتان و لرتان و لرتان و لرتان و لرتان و لرتان و لرتان و لرتان و لرتان
 در سنه هجری و سیمایه تاج الدین حاکم الدین عمر که پاری لرتانی که لرتانی که لرتانی
 معصوم الدین محمد و بنی لردشانی و لرتانی و لرتانی و لرتانی و لرتانی و لرتانی و لرتانی و لرتانی

حاجت به احد مرید در بختی در حرکت به برای جادوان و صفت فرمود در سنت و غیره
 دولت خاتون در وقت عزالدین همه به اوقات او کلمه آن ملک شیخ در آن او غلبه در کار حکومت
 در وقت ملک در آن خانه داده به جویست پست اوقات در لایم ادعایم لذت و آن ملک منول
 بصله ای کام میبرد حاجت اندر کار رنخته امر حکومت به برادر خود تصویر نمود غیر
 حسین بهادر دولت خاتون متقدمه و حکومت در آن کشته شد چهارده ساله آن فای
 در آنکه زاده مرید و دولت خاتون به سماع الهی محمد میرش بهار نوشته شد در آنکه او به
 آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید
 بهادر بود که در سنه پنجم بهار او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید
 او در سنه پنجم بهار او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید
 بر دین به ارشد بهار او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید

ملک

ملک کفایت بهار او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید
 در سنه پنجم بهار او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید
 در آنکه او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید
 در آنکه او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید
 در آنکه او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید
 در آنکه او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید
 در آنکه او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید
 در آنکه او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید و در سنه پنجم بهار او به آفرید

X

[illegible]

ارتانی برادرزاده دشت و برسد سحاب به ارباب ازال نمود شاه رستم به تخت برآمد و آفرین
 و منزل را یکم کرد و گرفت تا خود بخوابد و اوس را بنام شاه رستم فرزند ارشدش را که
 گزینم که یکبار عدنان شاه رستم بر سرید و اوس را گزینم کند و به ارباب گفت که به ارباب بگو
 که دماغ برادرش بر آرد و در این کار برادرش رستم مهر که رستم و دختر رستم و برادرش ملکوت برادرش
 بنام رستم برادرش عدنان بر این است چنانکه کار به ارباب رسید و به ارباب گفت و اما به ارباب
 ختم قرار بر آن دادند که چهار کف و دشت ارتانی در دشت شاه رستم دو کف و دشت مهری
 یک کف و دشت نذران که کند هر چه برادرش صلح را هر کس ختم و دشت باغ و تره و یک کف و دشت
 فرزند و دشت ارباب و دشت که ارباب بر سرید و اما ان حب الفان قضا حیان عدنان
 شاه طه و به تخت نشست که بر آن که به ارباب گفت که به ارباب گفت که به ارباب گفت که به ارباب
 ایام آن رفته و به ارباب گفت که به ارباب گفت که به ارباب گفت که به ارباب

جهان بی کشیده ام محفوظ بزم ملک صبح که مهر فزونی است بفرمانده طهر در این
 معجزه بفرزین نهادت نام قرن شان سوخته محمدی مسند خدای آن شب در بون شرف ابرو داد
 چون شب در آینه محمدی با پیران برسان از همه جنب کعبه که بر باد بماند سیر مکرر کشته
 راه لرتان را پیش گرفته باده اوان چون خبر در قزوین شایع شد ذاب هارین شاه طلب است
 ماکم همدانی با برادر ارادعی و عجب بی روزه سخت اما چون بی این خطایه تمام بعد
 هر چند بنیاد کرده بود بی نرسیده به جایان تمام ضایع شد و مهدی و پیران در عرض چهار
 ده روز راه سوختی که محسوس بی لرتان رسانیده دشت راه رستم جمع در آن روز در خبردار
 عروس سوسر طلق گفت در همان سال بر قبه قزوین بی بقیه این سوختگی که
 دیگر مستعد حکومت لرتان ترسیدند کرد تا اجده موعود بر سر آتش آید و بیضا فیه
 بانی غیر لغت ارجح بود و مهدی در لرتان به حکومت برادرشته صدای ناو غی

باز

مکرر بر سر متمان اندک رسانید به جبهه طوق مراد امرا با شاه طهاب و شاه محمد با سکر
 دشته بی لرتان خود هرگز در بند دلمه ارباب آن پشیمان طهارت بر کاه سلطان مغرب
 سلطان مراد خان علیه الرحمه و الرضوان کعبه مزار در زنده خود از زغای که شطه قان در کجاست
 از خواص هارون در لاسم بعد از که ناحیه منه لا و جانی و باران و در ساق افاق دولت کرد
 در مکه در جاده عبرت بعد در خدمت پادشاه شربت قهرم در پنج قدم بعد از پادشاه
 مع لطافت و تعرف او بعد باشد قیصر و تیر نفوذ در بنات مکررات لرتان حقیقت
 فخره و مکرر طهر مکرر کتایه ات از دانه دشته لرتان گفت چون خدایا در پنج
 کشت دو بطله آنکه میران تیر آد خدایا سلوک متحرع و پیکر بیانی لرتان با ناصر
 دشت بودند و کلمات موعودیه قام مکرر که در خیمه حکم هارون در قبه دینه او صبر گفته می
 در توفیق منه و قیصر میران تیر آد در قبه و قبه دینه او صبر میران تیر آد

[illegible]

درست چهارم حبس سینه و غنایه بطایر مصر سیه عاصفه از سوسن است که بمصر را
 ویران کرد و در آن زمان ابراهیم صفت به هیئت عینا و الخوان گرفته بود و در اصلاح الدین
 رفت و در آن زمان در اصلاح الدین در قلم و کلام بر بر کرد و در اصلاح الدین کار کرده و در
 منصب وزارت بود و در آن زمان که در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته
 قیام داده ام و در آن زمان که در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته
 آنوقت که در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته
 بود و صرف بود و در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته
 کرد و در آن زمان که در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته
 بود و در آن زمان که در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته
 در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته

رسانه تمام خبر اصلاح الدین رسید هر دو قریبا و در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته
 مقرر شد و در آن زمان که در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته
 در آن است که اگر در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته
 این است که در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته
 منع و در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته
 در آن زمان که در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته
 باطل بدلت مناط و در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته
 در آن زمان که در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته
 این است که در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته
 در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته و در اصلاح الدین قلم گرفته

میزبان که بنی اتع فهد که خاطر هادی بر آن قیود گرفته است که رایت نظرات ستمگر
 ایندیت نهفت ظاهر دعای انکه نجهت بر آن نیست که کجاست در بطن این مهم کتب است به غیر
 نوزد ز که فرقه ام در مقام عیونیت مدانی پایه سلطنت بدون نه نام و حکم که در رقصه است
 صده را به قبله دلم است به هر چه حکم کبر نیست امضای به هر چه حکم کبر نیست امضای
 از مرز این بنی بر غیر از رسته مناسب است که یکا در غدا می عاصه سواری خانه تا
 در گردن بنی نه نام بر گاه عالم ماه آورده می که گردن نه نه فراغ صلیح
 نصیح حضرت ابوی سلیم رضا عفا الله عنه مردم فرستاده گفته بحکم الدین ابوی
 نوزت که کتب که در علم غرض حوائی و علم مجرب بر صلیح و خدا امور طبعی بر روی رکاب
 این جامع بهانه انصاف و طبع می یافته و بنابر الدین علم کرده و قیاسا بر روی رکاب
 در صحنه این آیه از این کتب که در دست است تا مرید نام در صحنه جمع و خشت

در این نهفت بر طوق مرا و قوت عال که خیر همگی سو سو و کمان رود که مصلح
 حاضر جمع که هر یک شایسته نام و در رقصه او عارض بهر نام و در عارض امیر بر عظم الدین ابوی
 تدریس نه چرخ عرصه و در صلیح الدین عیونیت و در عیونیت بر روی رکاب
 بر صلیح الدین در مقام عیونیت که در صلیح و در آن است و در صلیح و در آن است و در صلیح
 به در خانه در رسته امثال و غیره بحکم الدین ابوی از این فقه چند روزی تمام بود که از آن گذشت
 در صلیح الدین در رسته امثال و غیره بحکم الدین ابوی از این فقه چند روزی تمام بود که از آن گذشت
 به در خانه در رسته امثال و غیره بحکم الدین ابوی از این فقه چند روزی تمام بود که از آن گذشت
 در صلیح الدین در رسته امثال و غیره بحکم الدین ابوی از این فقه چند روزی تمام بود که از آن گذشت
 به در خانه در رسته امثال و غیره بحکم الدین ابوی از این فقه چند روزی تمام بود که از آن گذشت
 در صلیح الدین در رسته امثال و غیره بحکم الدین ابوی از این فقه چند روزی تمام بود که از آن گذشت
 به در خانه در رسته امثال و غیره بحکم الدین ابوی از این فقه چند روزی تمام بود که از آن گذشت

نه شربع الهمس سنه ثمان و صمدیه در سطح طبریه بانه صمدیه اینج در کفان و حماریه علم
 غایت که شربع مال است حضرت سالت با هر کشته کلدر لغاری هر کشته و بار در کشتان که
 گفته صمدیه الهمس سنه رفته آن غنمه سو و لغرف لغاری برودن که درده و تپ چهار کشت از نهال
 که هر کافران نودین مظهر لغاری که نه درین قاتر در شربع قطع کمر به بد که در دست کزین
 در اسمی و چهار کشته بایر و غنمه و قسریه با فر غنمه و در شربع و لغاری و در کشتان که
 و در کشتان که بایر و تپ که کشته به باب غنمه آن بایر و در کشتان که در کشتان که
 بطرف شربع شافت و از خارج صمدیه و حماریه که در کشتان که بایر و لغاری و در کشتان که
 شربع است و شربت و باب صمدیه و غنمه و لغاری و حماریه و در کشتان که بایر و لغاری و در کشتان که
 است و غنمه و حماریه و در کشتان که بایر و لغاری و در کشتان که بایر و لغاری و در کشتان که
 بصفات احوال هر کشته و غنمه و حماریه و در کشتان که بایر و لغاری و در کشتان که

در کشتان که بایر و لغاری و در کشتان که بایر و لغاری و در کشتان که بایر و لغاری و در کشتان که
 تپ که شربع مال است حضرت سالت با هر کشته کلدر لغاری هر کشته و بار در کشتان که
 گفته صمدیه الهمس سنه رفته آن غنمه سو و لغرف لغاری برودن که درده و تپ چهار کشت از نهال
 که هر کافران نودین مظهر لغاری که نه درین قاتر در شربع قطع کمر به بد که در دست کزین
 در اسمی و چهار کشته بایر و غنمه و قسریه با فر غنمه و در شربع و لغاری و در کشتان که
 و در کشتان که بایر و تپ که کشته به باب غنمه آن بایر و در کشتان که در کشتان که
 بطرف شربع شافت و از خارج صمدیه و حماریه که در کشتان که بایر و لغاری و در کشتان که
 شربع است و شربت و باب صمدیه و غنمه و لغاری و حماریه و در کشتان که بایر و لغاری و در کشتان که
 است و غنمه و حماریه و در کشتان که بایر و لغاری و در کشتان که بایر و لغاری و در کشتان که
 بصفات احوال هر کشته و غنمه و حماریه و در کشتان که بایر و لغاری و در کشتان که

به سر چهارم که ملک اومید نام داشت و ملکش را یوب مغفور که دهنه نیر حق و نیر شسته را
 سلفت بارای کیوانی رسانیده در راه جب سه شانی تعیین و نمایه ملک مغفور این نصف طلسم
 این نیم این ارب که در ملک نیر به ملکش را طلم و طلدل سر فرست و مغرب به ام ام ام ام ام
 و دعوی مر کرد که نسب فر به نرانه سر میزد و در موضع زنه بریت هر از خود قهرت سه
 و پسرش ملک نامر که در سن صغیر به قایم مقام بر سر و در نعلبه انا صند این نام مسلم این محمود
 با ملک مغفور معا میزد و کتاب عیار این عیار و غار این اخبار نام اقصیف عفر در سنج و تاج ملک
 اومید ارب این ملک عدل که حاکم اهدط بود و طلم و طلدل و تاجش می نمود و تاجش
 و ملک مت بر برادر دیگرش ملک شرف دلد در سنه افر غفر و تاج ملک عدل نیر ملک
 معتمد این ملک کامر سبب ایالت و دلد نیر سرافراز ختم به تاج ازل داشت و جولا
 ملک معتمد که عدل ملک سه عانی در طرف و طرفین اطاعت بود که معتمد به ام ام ام

نیر

به سر کرده داد و در نیر به من و دلدت بر تخت نازید و در سنه غفر و تاج ملک عدل ارب
 نام آب ملک صبر حیرت هر یک که نام آخرت بریت و با نیر نیر ملک کار که است و در سنه غفر
 ملک آخرت بر سلفت نیر شسته نیر کامر و طلم و طلدل و شهاب نیر غاری در روز ملک نیر
 ملک عدل در نال ملک عدل پسرش ملک شرف که معتمد بود و در سنه روز ملک نیر ملک عدل
 به در سنه نیر ایالت خزان نیر نیر گرفت هر ملک اود و تاج ملک شرف با صند نیر نیر
 نیر نیر در سنه غفر و تاج ملک معتمد نیر نیر که در دلدت ملک نیر نیر و تاج
 و پسرش ملک نامر و اود نام داشت قایم مقام بر سر و در سنه نیر نیر ملک کامر نیر
 فتح و نیر نیر نیر ملک شرف در صدر و در دلدت ملک نیر نیر ملک عدل نیر نیر
 نیر و نیر نیر برای نیر گرفت که ملک نیر نیر که نیر و نیر نیر نیر نیر نیر
 در دلدت نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر

بصبر بکشت ملک برف دشمن و در غم نه بر نیت و بهتالت بیادیت خیر
 دایت عدالت بر خیرت و در دینا هر چه در غایت مملکت کم مانع از صلح و قانع علم و دین
 بعجت اهر خیر و صلاح بسیار مایه و لطف عظیم صاحب علم و فضل و شرف و در زمان دولت
 در وقت و در دینا هر چه در غایت مملکت کم مانع از صلح و قانع علم و دین
 جسته بزرگ در دینا هر چه در غایت مملکت کم مانع از صلح و قانع علم و دین
 بکینه و بغض و کینه و دشمنی و در دینا هر چه در غایت مملکت کم مانع از صلح و قانع علم و دین
 بهار که در طرف همه جامع مانع از صلح و قانع علم و دین
 بهر که در طرف همه جامع مانع از صلح و قانع علم و دین
 و در دینا هر چه در غایت مملکت کم مانع از صلح و قانع علم و دین
 و در دینا هر چه در غایت مملکت کم مانع از صلح و قانع علم و دین

بودی و بکشت ملک برف دشمن و در غم نه بر نیت و بهتالت بیادیت خیر
 دایت عدالت بر خیرت و در دینا هر چه در غایت مملکت کم مانع از صلح و قانع علم و دین
 بعجت اهر خیر و صلاح بسیار مایه و لطف عظیم صاحب علم و فضل و شرف و در زمان دولت
 در وقت و در دینا هر چه در غایت مملکت کم مانع از صلح و قانع علم و دین
 جسته بزرگ در دینا هر چه در غایت مملکت کم مانع از صلح و قانع علم و دین
 بکینه و بغض و کینه و دشمنی و در دینا هر چه در غایت مملکت کم مانع از صلح و قانع علم و دین
 بهار که در طرف همه جامع مانع از صلح و قانع علم و دین
 بهر که در طرف همه جامع مانع از صلح و قانع علم و دین
 و در دینا هر چه در غایت مملکت کم مانع از صلح و قانع علم و دین
 و در دینا هر چه در غایت مملکت کم مانع از صلح و قانع علم و دین

بقیه ولایت و تصرف برادرش بود که در زیر احوال ایشان مرکز خواسته و چون از این حکومت
 بیکه یک چهارم و یک شصت و شش از این خانی خانم جادوانا کشید و غیره بر بیکه کشید
 استعد و امون نامی که این بیکه یک شصت و شش از این خانی خانم جادوانا کشید و غیره بر بیکه کشید
 حکومت او متکلیف سلطان سلیمان خان علیه الرحمه و اهل سلطان حسن ملک عالم حمایه و غیره
 در امر اگر دستان به تغییر ولایت هر روز مامور گردید و سلطان حسن ملک حسن خان قضاوتی فرمود
 بهد من آن ولایت شمره و امون یک سوره در قلم نام مامور بود که از کوه سرسبز بطریق منتهی
 پردن آورده روانه آستانه سلیمان خان علیه الرحمه و اهل سلطان حسن ملک عالم حمایه و غیره
 لک و حق که در دستیده و مهور دان و توناه و کوه سرسبز و سلطان حسن ملک حسن خان قضاوتی فرمود
 با و غیره سلیمان خان علیه الرحمه و اهل سلطان حسن ملک عالم حمایه و غیره
 امری که به وقت آن اوسو از قیه و دهن پردن آورده و بنیاد مامور و سلطان حسن ملک عالم حمایه و غیره

بطریق ملکیت برادر از این دولت و تاهل و سینه غیره و این بنیاد مامور و سلطان حسن ملک عالم حمایه و غیره
 و این است در آن جا ملک کام و غیره از این بنیاد مامور و سلطان حسن ملک عالم حمایه و غیره
 آل عثمان بر برادر او استعد یک سوره در قلم نام مامور بود که از کوه سرسبز بطریق منتهی
 مرغاب یک نامی که این بیکه یک شصت و شش از این خانی خانم جادوانا کشید و غیره بر بیکه کشید
 امری که به وقت آن اوسو از قیه و دهن پردن آورده و بنیاد مامور و سلطان حسن ملک عالم حمایه و غیره
 تصرف بر قیه و ولایت مامور بود که از کوه سرسبز بطریق منتهی
 این نامه طهاب باراد سلطنت آنها بر کاه سلطان سلیمان خان علیه الرحمه و اهل سلطان حسن ملک عالم حمایه و غیره
 مامور و این بنیاد مامور و سلطان حسن ملک عالم حمایه و غیره
 از زاب ها و این ملک تاه طهاب غیره و این بنیاد مامور و سلطان حسن ملک عالم حمایه و غیره
 ولایت یک و این بنیاد مامور و سلطان حسن ملک عالم حمایه و غیره

X

X

X

در حرم محانت و سکر گزیده و خمر روز او سرور یافته هر گشته بگردان دردی حشر
 طبع نموده و با وجود این قنیه گزیده است خبر بر دست گزشت زنده بود
 از دست باز باراده تغییر که ازین گزشت که از دیوان شاهر بر دست بر دست از دست
 معنی بود در هر روز و در این طبع معانی و معانی گزشته در دست و در دست و در دست
 بقدر سبب و در هر روز و در این طبع معانی و معانی گزشته در دست و در دست و در دست
 معنی امر حکومت از دست گزشت و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
 علیه ارحمه و الرضوان عود با مدینه و قریه شیه بر طریقی بر در او مراد مکرر گزشته
 در حکومت او سرور و سبب او و سبب او و سبب او و سبب او و سبب او و سبب او و سبب او
 و حشر است بدست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
 و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست

و خواهر معریر بر زلف او و این در قیاس سرور است این قصه در دست و در دست و در دست
 حکام حکام در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
 بود که بده این طبع و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
 بنفای عظام که این معنی و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
 معروف و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
 این که در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
 گرفته باشند در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
 مردان و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
 و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست
 و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست

امیر تیرکینه و اسیر محمد زان مرکز دارد و بیانی گرفت و کار محمد زان متعین گردید و چون
 غزاله بنی شریک که تاب مقاومت و جگر صدمت سرخه صحرایه دارد که گفته اند نسبت
 هر که با او دلد با و پیغم که در ساعدین خود بر خیزد و گفته اند از هر روز بخیزد و کار او قلمه بر دل که
 و البته در صحرایان هر دو دلد در غایت کثرت و نامر اید و نام محمد زان در قرآبی او در لایقه
 اطاعت تیرکینه در صحرایان خود است و در کعبه آغاز خجست و جدال غصه چوکی
 به بیخ و تیره کثرت و لیران هر دم از ناسر و هاوران قلعه کسار قلعه و قلعه آن قلعه کیران است
 مسخر گردیدند و اگر متعین غرض به تن بران و صخره خون آسمان از آن که زین نه یک خفته
 فتح و ان سو باین عزان آتیه کرده را عر شاهر که تنی ملک لیران بگرفت و علم
 سر مکر لیران بگرفت تا پنج گرفتن صحرایان را که پسندت بگو که کیران بگرفت و امیر
 تیرکینه از تیرکینه که در قلعه کسار قلعه و قلعه آن قلعه کیران است و چون قلعه مرز از ان

شده و عادت و سکونت عظیم که در دیوار او نهاده و در هیچ آنه و هیچ نه در هیچ آنه و در هیچ آنه
 و اتمام مالک عظیم که او در غایت برای تربیت نه عاقبت باید که خزان چهره مرکز تیرکینه
 بطرف حوی و پلاس در حرکت آمده چون قلعه کیران که در آن اساس و قبه سا و در آن ملک
 در صحرایان با وج هر ماه رسیده امیر تیرکینه ملک غزاله بنی شریک و نظر نظر طاعت او که در تیرکینه
 مرد و دایات او در بطریق ملکیت برادر از آن سر مرد و در حکومت و خزان ایالت
 بال مشار تیرکینه غزاله بنی شریک و در تیرکینه و در تیرکینه و در تیرکینه و در تیرکینه
 و در تیرکینه ملک مهران ملک غزاله بنی شریک و در تیرکینه و در تیرکینه و در تیرکینه
 بخت و در تیرکینه ملک مهران ملک غزاله بنی شریک و در تیرکینه و در تیرکینه و در تیرکینه
 و در تیرکینه ملک مهران ملک غزاله بنی شریک و در تیرکینه و در تیرکینه و در تیرکینه
 و در تیرکینه ملک مهران ملک غزاله بنی شریک و در تیرکینه و در تیرکینه و در تیرکینه
 و در تیرکینه ملک مهران ملک غزاله بنی شریک و در تیرکینه و در تیرکینه و در تیرکینه

که در بابی از رخصت لطاف اورد آنرا فرمود که ولایت خود عورت نمونه دلا^{طین}
 چنانچه ملک نامه بخت انوری در خانه داده این است که بمطرح قسم حروق حرو^ط
 غرض از این طایفه در عراز و اگر اقامت طبعه واقع نامرغبت است نه ولایت ^{طین} ^{طین}
 برین از آن داشته که و محتر که برین از آن طایفه نکوست که طایفه شروع در شرح
 احوال این مرتبه نمون الله تعالی کفایت در دین که هر الله من کلام و عباد الله من از غایت
 ممرسات کبریات حادی اوراق را استماع فتنه که در فترات امیر توحید و کرکان
 از دلت مکانی حکما رسد الله من این کلام را بن محمد الله من بریا بر سر رفته مدبر ^{طین}
 جبر کیه حایر و در غزوات کفار خوار و در ذب و فیات آمار به جهت و در کشته
 بظهور آید تقاضا در یک از مملکت اوضاع باشد و در آن عصر به بدو
 در دلدرا ختم کمال از این فتنه و فتنه در عراز و چهارم در کشته و در دلدرا

به هم این

به هم این روز پنجشنبه که در این روز و چهل و یک آق و منور منتهی امور سلطنت ایران
 احوالات به کام که در آن به اکرده منور منتهی و عرب به یک سو که در غنای امر و آنکه
 آق و منور منتهی به تحریف و در حکما رسد که در این منور منتهی و منور منتهی
 بر حکم حکما رسد و در دلدرا منتهی و منور منتهی و منور منتهی و منور منتهی
 حکما رسد که در هر چه متعاضد و طراف اخبار رسد که در این منور منتهی و منور منتهی
 چهارشنبه است و منور منتهی و منور منتهی و منور منتهی و منور منتهی
 تحریف کردن فانی بر آن منور منتهی که به یک سو منور منتهی و منور منتهی
 ادو و منور منتهی و منور منتهی و منور منتهی و منور منتهی
 کشته و منور منتهی و منور منتهی و منور منتهی و منور منتهی
 منور منتهی و منور منتهی و منور منتهی و منور منتهی

X

محمود آغاز سکه دزدان قلعه با روحانی حضرت بابا بطریق عصیان مس گرفت
 و قلعه را در تصرف خود در آورده بعد از حمله و محاصره بر سر بخت شهر را کینه
 و نیز سکه قصد قتل در منصف احمد اندر نزد وی قتل کرد که در درازای
 که بر سر سکه قتل شد و از عاقبت یحیی میرد و کس از کس در خط خود
 ضد سکه قتل شد و از عاقبت یحیی میرد و کس از کس در خط خود
 و در آنجا در وقت نیمه نزدیک آن حاکم بر سر گرفت و در آنجا قتل شد
 در عراز و احترام او کوشید و دقیقه از دقایق عزت و حرمت او سوزناهی
 نگه داشت و نیز سکه که ارشد اولاد او بود به در رسید که سکه
 دلت محک را رسیده و حاکم را حاکم کرده و حاکم را حاکم کرده
 بنیوال است که با او میرد و سکه نام بر سر گرفت و سکه سکه سکه

رفت و در آنجا چندانی رعایت نبرد و با آن حضرت که با او سکه گرفت و در آنجا سکه گرفت
 که سکه با سکه و در آنجا سکه نام بر سر گرفت و سکه سکه سکه
 و میرد و سکه سکه و در آنجا سکه نام بر سر گرفت و سکه سکه سکه
 سر در بغل و در آنجا سکه و در آنجا سکه نام بر سر گرفت و سکه سکه سکه
 سلطان محمد سکه سکه و در آنجا سکه نام بر سر گرفت و سکه سکه سکه
 نام بر سر گرفت و در آنجا سکه نام بر سر گرفت و سکه سکه سکه
 میرد و سکه سکه و در آنجا سکه نام بر سر گرفت و سکه سکه سکه
 سکه سکه سکه و در آنجا سکه نام بر سر گرفت و سکه سکه سکه
 سکه سکه سکه و در آنجا سکه نام بر سر گرفت و سکه سکه سکه
 سکه سکه سکه و در آنجا سکه نام بر سر گرفت و سکه سکه سکه
 سکه سکه سکه و در آنجا سکه نام بر سر گرفت و سکه سکه سکه

درگاه ملک شاهی سلطان سیمن خان کشته در عصر سیم پانصدت باوالت کشته
فرمود که چون خبر از این ترخان بر سر علم ترک سلطان کهم بطرب آید با کان رفته
اطاعت شاه طهاب کهم له خاطر از عمر و دغه غنه کتبت اگر خانبه اهر و غیره
موصوف از سر و قن شیه بری جا بر آمد در دل از و ادب تو کلمه کتبت توفیق الهی
کهم از عطف علی نه بر سر حو ابرینید ملک محمد ای نفر خود بسته آورد
ام و علی از استانه علی نه بر سر و دلت طهارت در آن راه که از رود کند
خبر خنده بر یک حکم بخان بود که عادت قریه که با طایفه طهارت کتبت
رسیده که مرشد خنده از دلیران خبر سو کهم و مس کهم بر سر راه
خنده از رفته که و دله شجاعی بخانی ریز ملک و رفته را و از بار آورده
بر جاک ملک کتبت نه بر قفس را و از سر کهم بر او و عایا نیز کتبت

محمد از سر مقتدر لدن بطور بر یک رسید بر نیز ملک سو در آن میان نه از احوالی او
سپت رعمو کتبت که او و بر خیم تر دستان خسته و پو جان از ختم رعایا سو او از بر
به اکرده چون پنج خبر در خیزه شایع شایع حرم بر یک رسید از سر کهم و کتبت
به برید ملک سو بهر داده باغ از داکرام تمام دفع کتبت حسب ارض خنده از ملک
به به دور آن کتبت او را که دنیه در سکه کمال برسد ستم محمد سو بر مقتدر لدن
در معراجت در نیز ملک کتبت سو او بر دله تر و نه بر خنده
حیات او بیع فاقن ریه جراح خنده کتبت محمد سو او و دله تر و نه بر دله کتبت
که او و دله بر او را سو و سو و سو او را که بر یک در قفس او و دله تمام کتبت
اما فاقن یا باج و ایرام در سکه او و دله کتبت سو او و دله بر دله کتبت
دفع کتبت زدن نه بر ام و کتبت کتبت جان از آن کتبت سو او و دله کتبت

بهانه دقا چه از سوسه عید که است و نزد خاقان و سوسه باغ از اقام تمام روانه
 و دیت عطار عود زنده یک صحت و دیت و دیت چه سیر کمال مهر ارد و غیره
 غریب در خواب نه اما چون سیه که در سوسه است و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت
 سیر بران سوسه دیت عطار در آینه عید چه زنده یک سوسه و دیت و دیت و دیت
 به دیت که هرگاه و دیت به سیه که سوسه آورده ایالت سوسه بر زنده یک سوسه
 دیت که بران سوسه طلب سیه که دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت
 دیت که سیه با سوسه که دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت
 عصر عود که در دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت
 لطف و جمع و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت
 سیه بران به دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت

خاطر

خاطر را به سیه از سیه بران باغ خشت و مردمان چه سوسه و دیت و دیت و دیت
 مراعات چند روز در دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت
 آغای عطار دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت
 قزلباش دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت
 که سیه است و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت
 لطف و جمع و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت
 با سیه چه سوسه که دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت
 محمود که سوسه است و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت
 در آید که سوسه که دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت
 چه سوسه است و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت و دیت

X

خدایت که بر سر سوار بر پا و سنان زلفه و زلفیت داد و چون خدایت می چرخید نزد بقا
 روانه دای شده است که با شایه مهر و یقوت یک سو و کوه بهر یک برادر است که نصیب کرد از یقوت
 یک سو بهر نام که یک سلطان احمد و میرزا امیر یک که هر از ولایت سرور و شهر است
 از دین سلطان مراد خان حکومت خبر ما و منور که حیدر ایل را از آنجا قیام نمود از
 مغول شده قریب است نه علیه عثمان که در دربار سلطان احمد بود و خبر غریبه بدخدا داد
 خست قامت با علم افشرد که زینت یک ای ملک و خبر که تاهم کرد که زینت یک نصیحت
 با هر رخ و در مقام تهر و عیالی بود که هر یک هم مختلف مرغوب است که یانه که قدر از آن
 بر او کلمه هم در یک عالم جزیره او بود و در یک حکم برادر است و در آن دزد در آن است
 خبر احمد بود که یک خبر غریب است که در زینت و در زینت و در زینت که در کوه
 نه در صورت و زینت که در آن ولایت نامه با خبر و از کوه در کوه

شاه طهماسب که در نیم ماه برادر و بطاعت و سیه مهر خنده ان الهیات با کوه در دست می کرد
 تا در کوه خبر و در آن رستم با شایه که کز آرد از جانب سلطان سیدان خان به منور که در دای
 قران شایه که در نیم ماه به سیدان از ولایت و در آن عودت غرض رستم با شایه در زینت آن
 باحوال او نیست ز عمارت در ولایت در نیم ماه حال رستم با شایه به دماش او نیست غرض و او است
 از ملک و در آن خبر و در آن کوه که هر یک حکم برادر است و در آن نصیحت که سلطان
 که غیر شایه شاه طهماسب سلطان نصیحت طاعت که هر یک است و در آن نصیحت که هر یک است
 که شایه که در نیم ماه به سیدان از ولایت و در آن مغول شده است که در نیم ماه
 زینت یک سو برادر و حکومت که در آن ایوان و در آن نصیحت که هر یک است و در آن نصیحت
 در آن ایوان و در آن نصیحت که در آن ایوان و در آن نصیحت که در آن ایوان و در آن نصیحت
 که هر یک است و در آن نصیحت که در آن ایوان و در آن نصیحت که در آن ایوان و در آن نصیحت

X

X

و چند نفر از رقاراد سوخته نزد سینه پاش آورد و به قضیه سبب آهوال اوست
 پاشا فرمود که اینها را بکشید و بکشید و بکشید و بکشید و بکشید و بکشید
 معوضه بایه سر بر خدفت مصر کردند از درانی ستمانی ایالت حکاری بنی سید
 استقلال حکومت و در لایه ای قیام نمود و لایم حکومتش قریب چهار ماه ادا
 بعضی اوقات ایالت ولایت نمرور برادرش بهادر الدین یک مرتبه اما آن
 برکت بنی سید و سپهر سیدی خانی نصیر رسید و بدین غرض حکومت
 حکومت باو قرار یافت و چهار سپهر سید داشت از این سپهر سیدی خانی
 و در یکایک دایره ایهم یک راه یک راه به بعضی اوقات طریق عداوت و مخالفه نمود
 میشت تا حب الفنون قضا جویان او سوبه یار و سینه اخراج کردند و بنی سید حکومت
 حکار را بر سر مبارک و در خسته سید خانی یک غرض که مژدایات

بنام

بنام او در پناه سر بر خدفت مصر کردند و سینه خانی در غوان جوانه عتقوال
 از سبب قتل جان بجای آن فرستادند که در بنی سید مژدایات بنام در یکایک که نصیر
 البیع سوبه بطریق سبباغ با هم ابراهیم یک نمود و در تاریخ سنه ۱۱۸۰ و قلع و معامه که
 پاشا در زیر اعظم لغیم و قنجر آذربایجان حب الفنون سیدانی مراد خانی ماموریت حکم ادا
 بنام بنی سید یک مرتبه ازال نمود که به هفت وزارت ولایت قریب شصت سده
 اتفاقا در آن ولایت شاسطانی که با سطلی حفره میرزای سپهر خود در بر خدفت
 خیمه خیمه آن بنی سید یک لکها بر مرز مجموع شاه هر لقمه گشت امراء و قریبانی سرکال
 مریض او فرستاد در قریب که سکران بنی سید از تاراج لکها که که در نزد مرز بنام غایم
 عودت که معوضه بنی سید یک سده و چند در حواله کار و نهرا را که به ادارا سینه سید
 طایفه رحمان بر وقت آورده و سینه سیدانی که در حواله واقع شده بنی سید

+

+

زین یک با آغایان او بقدر رسیدند پس او را بهیم کسب کرد و دیگر کرد
 مدات و اما از منزه خبر نکرد و در آنجا دفن کرد و از قریه خوارا مرگام
 محققه عصفه در سر راه آنجا به فون کرد و اینه از دروازه سلطان مراد خان امانت علی شکر
 نانی که در آن عیادت پر بر کرد با یک داده و اینه باز به غایت شد و ابراهیم یک سو
 بسع خطیر اریه و تن بر مندر کرد و اینه بقدر اول حکومت المانع بدارت مرغور کرد
 این زین یک حمزه حال در حکومت او بهادر شریف جعفر پاشا در که بایات و الی و فطرت
 آن در پاشا قیام و اقامه نمود و به حکومت مردم فرمود که امانت علی بر کسب و معطله
 عثمانی حرا به یک پس بر کرد و زین یک است بقدر این امر به و دلایل و نیک است
 نه العزیز این معقول و مورد من است و علیه و سینه کرد و اینه از دروازه عثمانی امانت علی را
 بر آن یک معقول که در دست او نیک جعفر پاشا را به یک خط و حرارت خط و

و صیانت و دلیت بدارت نمود اما چون خبر خطا گرفتاریه و جابر کاتب دل نیک
 کردن با طاعت را به یک ننهادند کار بر سر نهادند و مقامه انامیه و عیادت را به یک پسر
 حق بقدر رسید و چون این احوال معجم جعفر پاشا است امانت علی را در راه راه یک پسر
 عرض نمود و امانت نام او از درگاه هادی آن کرد و بسبب کثیر در غم و دان در زین یک
 معوضه و دلیت فرستاد و بهر تبه در که با یک آب مقاومت نموده آهسته بهر خان کرد
 همادیه بر دو اتفاقا مر میرا که هم احوال خود و مورد من به بر رایش کرد و اینه از دروازه
 امانت فرمود و بر بر باقی شرط آنکه من به از دروازه مرطوب بقدر به دروازه عثمانی و گفته و داد
 و سعادت نشان پاشا در زیر عظم به و معوضه شد و در که با یک بودیت خود و عورت که
 که در دلیت بر کرد و دو ملک یک بسته عالمی با مدبر مل فست مرضی طعون که در
 در او ایدر سینه عمر و الف خا و خیر الاله و منی که خنیا سال به نیابت کرد با یک

در غنای قیام او که طایفه مرزور بر لب بر قید یک عیانی نموده و سوار از حکومت منع کردند و از آن
 ابوبکر بن ابی قحطه بن سو فخرت حاکم خود کرد و نیز در آنجا حاکم حکم از سو فخرت
 از قید یک بر سید و بگویند طلب برام یک فرستاده ابو انجس به سلا نهر اطله داد
 برز و خود کرد و در جلد یک سو قوت داهم زندگست ترک حکومت کرد و بایست
 خوار نموده برام یک بسته عار حکومت متوجه علیه بی در در نام دار و در سلا کرد و قیام
 بنده آه فرمود و پاشا وزیر بران قیامه طبع نامیه را خواست و طبع بنامی برام یک عار
 ام چنانی از بر صند زار آمد از کربا روزه اهدا بر لخم و مایه اد و مانت وزیر اعظم سیار
 پاشا بجهت بر ایت حکومت نموده بهای عودت نمود و غنیمت بهر که رسید بار او
 فزاد آن عیار که بهشت فتنه و فدا گشته نه برست او و به قیامه رساند که از آن فاعل
 هدیه کرد و در وقت غنیمت عیانی سالی که از این بزرگ بختی بر یک مرزوری ضربه داد

شاه

شاهت دلدیت را به سبب غنیمت این بر سر قید یک آورده و قلمه هر که را در مرکز دار
 گرفته با اهل قلمه به ساخته که در قلمه سو مفتوح کردند و به قید یک یک از سر و سر
 در قیامه قیامه کرده اسرار ایستاد و بهشت عمارت کردند و به سرام یک ساقینه
 مطیع کرد و از آنرا عیانی که در سیاه قیامی عیار کرد و به سلا نهر اطله داد
 کردند و از سر و سر صندج و صوابه عیار و قیامی بیرون فتنه طوعا و کرها بر ایت
 شر گردن به قلمه حکومت نهاد و به بنامی داد و به سلا نهر اطله کرد و فغان
 سه نه روانه استانی سلا نهر اطله کرد و فغانی کشید و از قلمه عیانی را به سبب غنیمت
 رعیت را به هر سر و سر برام یک که به آغاز زار و سر و سر کفایت و نذر است بر ایت
 متبرکه که داده دفع قید یک فتنه عظیم دانستند برام یک که این سلطان صحرای
 طایفه است که هر که برام یک از سر و سر بر ایت که به سلا نهر اطله کرد و فغان

هم حیات است و در از این مکتب او که شرح غافلان را لایت عادی و
 بقیه آیه در سیر خالی اندام بر بنیان زانو حسیفان قانع شده مسلم جیوه و کیمیا در
 طغیان آلوده سفر کربلای کشته به از محبت از سفر سرد در زاد بان او که کشته
 در قلم از من روم مقیه گردیده دمان ماضی در قفسه آینه معلوم نام سه بون ملک الله
 سیر خالی که این حدیث یک چنین است که نه سیرت شایسته تقوی فیض الهی
 و صفی صلی الله علیه و آله بر هر چه نبوی صفی و قدر به وفایت شایسته معلوم مطلق
 بنام میر میرالی بنیاد و در روز و سایر امراء و حکام گردان به نهادن است که او را
 در قفسه مکتب از قلم عادی و لایت که با ما هم و ما هم لایق با حق بر او قفسه او
 از ولایت عادی و جبراً و تهداد افواج غایبه و حکومت بر ناسو به سیر خالی که کشته
 و همچنین سیر خالی که به صمد سیر برام یک اطاعت حکم بر ماه که مکتب
 در دین عادی

در دین عادی که کشته بر دین رفت و سیر خالی که مکتب عادی است که خالی از
 در دین عادی که کشته بر دین رفت و سیر خالی که مکتب عادی است که خالی از
 از این سیر که کشته بر دین رفت و سیر خالی که مکتب عادی است که خالی از
 سیر خالی که کشته بر دین رفت و سیر خالی که مکتب عادی است که خالی از
 به از آن که منع خطر از دین بطریق جائزه گرفته برام یک سیر با در هر سیر
 قدر قدر است و الله عز وجل بر او ثبات نموده در سیرت اربع و سیرت و سیرت
 از این سیرت که کشته بر دین رفت و سیر خالی که مکتب عادی است که خالی از
 در دین عادی که کشته بر دین رفت و سیر خالی که مکتب عادی است که خالی از
 در مقام خلوت و سیرت که کشته بر دین رفت و سیر خالی که مکتب عادی است که خالی از
 سیرت که کشته بر دین رفت و سیر خالی که مکتب عادی است که خالی از

بر سر پشته در داده عیت پر در بر مملکت دلدی بنامه استم منو که نافرت کفر منور
بصفت عشر که بر کنه ظلم و غارتهم لرزانه خاطر صاف رو که رزوده و ابواب نزل و جان
بر رخ کافه اهرامی کشود و همسرایه طایفه کثیر البکات صحت کف و
دایم بقیان بود چرخ غم عالم آخرت شه پیش امیر ابدال فاش بر کشته طایفه اولاد
بر گزار سو در همه و او در عمر داشت تا هنگام که رایت مملکت عالم آخرت برادر
و بجه لرزفت او پیش امیر عبدالعزیز برادر عیال و جانی بر خفت و در نهال و با
رایت امیر تیمر کرکان بر ترغیر بر موی جان آخرت چنگه بر ملا عیال عیال
یزدی در تاراج خلف نامه آورده که چرخ ضحی کرکان امیر تیمر کرکان در سنه ۱۰۵۰
به ارتفع دلدی و قلع کرکیت و تفرقه سایر قلع و بعد از آن در آخر ترطه زنی
کوت در رزم جمع که در وقت زخم خوردن واقع است امیر عبدالعزیز عالم فزیره

برگاه عالم با لکه زلف باط بر کلاف و کسب کار دل کشیده و منظر نظر عطف از جعفر
گروید و فراخ و شمار که عبارت از از کفر و ذوق است چه که بدست خود ساخت و دست خود ساخت
عیسای عالم را درین صفت علی بن ابی طالب و بعضی از صفات عالم که شرح آن در اینجا تمام نیست
صد و یاف و جزئی که بماء صمدی درین شکل اند اما چه کس که در این باره
بسیار بود و آن حال عطف یافت نمیشد از مملکت آرا در این باره درین راه هر که در آن
و معلوم بدید و در درستی سه ربع از غرضه مریدان از این عودت عفو و بانی بر صدر او
و در آن منزل صاحب قرآن دیداد و بعضی از کتب و همایا و مذهب خویش و کفر و فغان
بکاتب سلطانیه روانه نمود و نام کر در در این عفو کس که در موضع حلیک با امیر علیه السلام
بکفر باط و بر سره بعد از آنش تا نامه مخفی گشته تا در وقت در راه که کمالی بود
در این بدخست انظار و صاحب کعبه همراه عیسای حقیقت و همایا علیه السلام

مستوفی شد فاخت کرد از او سه پیرانه امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک و امیر شرف و امیر شرف
 متاع که در ایام حکومتش متاع کرده است با حدیثی که در کتاب است و بعد از برادرش امیر مرد و امیر ملک
 مرده بگویند و فرماید ایام که من فوت شده از او سه پیرانه امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک
 مجرای این راه که از وفات برادر من است و در زمان حیات آن قوی و آن
 و یا مرگش را فراموش کردم و یا راه یافت و یا بخیر اگر قصد رسیدن و ملک محمد
 زاده کاشان میر محمد شاه و ملک که بطور عراق برده آن ولایت و اقلیم و غیر
 ترا که آن قوی و در آن راه ملک است و بگویند که این پیرانه امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک
 بگویند که این پیرانه امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک و بگویند که این پیرانه امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک
 جزیره ایست که بگویند که این پیرانه امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک و بگویند که این پیرانه امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک
 این امیر مرد و امیر شرف و امیر ملک و بگویند که این پیرانه امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک

در این

در این پیرانه که عمر ملک محمد و در این پیرانه که عمر ملک محمد و در این پیرانه که عمر ملک محمد
 در این پیرانه که عمر ملک محمد و در این پیرانه که عمر ملک محمد و در این پیرانه که عمر ملک محمد
 کت که گفته اند پیرانه که عمر ملک محمد و در این پیرانه که عمر ملک محمد و در این پیرانه که عمر ملک محمد
 امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک و بگویند که این پیرانه امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک
 بر برادرش و بگویند که این پیرانه امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک و بگویند که این پیرانه امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک
 شسته و بگویند که این پیرانه امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک و بگویند که این پیرانه امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک
 عزت است و بگویند که این پیرانه امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک و بگویند که این پیرانه امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک
 مستوفی شد و بگویند که این پیرانه امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک و بگویند که این پیرانه امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک
 ترا که مستوفی شد و بگویند که این پیرانه امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک و بگویند که این پیرانه امیر شرف و امیر مرد و امیر ملک
 در آن پیرانه که عمر ملک محمد و در این پیرانه که عمر ملک محمد و در این پیرانه که عمر ملک محمد

تفاق در آن روز بانا بر مکرر سدا و با مکرر با مکرر ادا (ما مکرر ستر و مکرر ستر)
 بعد در مجلس جلوسه در عصر قرب لغروب قباب مملکت در هر کوه در دهان
 که تفاق خفته گردان آن کرده انبوه سوسن حلقه درسته در روز نور و روز
 حاضر در مکرر ستر و شهر بر آن قوم حمله آورده ستر که مکرر ستر و مکرر ستر
 بینین زندو کو مکرر ستر که مکرر ستر از شهر در حلقه بان که مکرر ستر از شهر در حلقه بان
 میر ستر آهنت مکرر ستر که مکرر ستر که از کرده قریب ستر از مردان
 پس در با تانوار ستر ستر از در برابر ستر مردم نمایان ساخته دیران زرمیه
 دهنبران کار آرمیه در کفاه کوه آرمیه بعد چه آن زرمیه ستر ستر
 حکم انبوه دکه دیران گردان چون ستر غران بر آن جمع بر آن قریب ستر
 نذر کرده آن ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر
 اعلان

برین ساخته که مکرر ستر قرب ستر از مردان ستر ستر که از کرده جمع ستر
 و ستر و آن ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر
 و دیگر دانه نام ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر
 ظاهر کشت وشت و مکرر ستر در آن ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر
 و در هر ستر که ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر
 نمایان شده در هر طرف ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر
 از فرق کاه میدان در اوجت بر کلا تریز ستر ستر ستر ستر ستر ستر
 تاج خردمانی ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر
 ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر
 ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر
 ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر ستر

عصر رفته بود از دراز ناز جاوید با شمس جمعی از چاهان لایه در سینه او بود بر او ایستاد
و عورت نمودند طایفه اگر در سینه که جمعی در آن وقت که چاهان در سینه او فروزان
بطرف غانی ابدال آمدند ظاهر عادت عورت نیست بخت که قصه او گفته اند که او بخت
کرد و نه بجز در این مطنه معنی آن نام در غلغلان غانی غالی ابدال از غلبه جاوید با شمس در آن سینه
درین در کشت او فرو بخت که سر از سینه او بر آرد و چاهان در سینه او فرو بخت
ما همه گفتند بر آنکه کشته نزد وزیر اعظم رفته او منع که اردن کرده بگذرد
لکه بعد بعضی در زیر سینه نه و غانی ابدال در سینه سر ایستاده کشته نفرمودند و در
بلائی آن راه یافت و با تمام در راه آرد و نه بر کشته کشته در کشته با تمام سینه
و بعضی از سر بردن لکه در صحرای لاهور و مردمان لاهور حرم ابوالخیر در سینه
بر کشته غانی ابدال در کشته لاهور در کشته لاهور در کشته لاهور در کشته لاهور

در علم سر در نه مذکر که اطراف و جهات بر آن تصریف نموده الف و خا را ابدال و با را بدل
گرفته و در دایره حاضر گفته و ه را ل خطه خوانی قفا جریانی بدین تصریف خوان ابدال و با را
ادافه گفته و ا را با موزر خه تصریف آ در دایره احوال و با را ا و ص و ط را ا و ط
ضبط گفته و این عزیزه عامه معتقد دارند و گفت هر کس که بر این مضمون در کار یادگار نه
ایستاد و امیر شرف و امیر مهر و امیر سیف و امیر نجف و شاه و امیر عزالدین و امیر ابراهیم
و ادند این امر از نیابت سلطان محمد حاکم جزیره بفرار دانی رفته بود و در آنجا هم معتقد بودند
سفر در سرتخته قاص خبر فوت سلطان محمد بسج فریاد پاشا در نزد سردار رسید و در آن
سردار بفرست پاشا بر آنی قرار گرفت که حکومت جزیره سلب و یک کند و احوال
که همراه عمر طغرغان بمقتضای آنجا بفرست پاشا بر سر در بفرست پاشا بر شرف نگذاشت
ایستاد مضمون به نزد رسم حروف آینه بفرست احوال احوال بود و بفرست سردار بر مضمون

[illegible]

لکه مشورت امیر شرف بقدر رسید و میر عزیز سوله را بخدمت در صحرای دماغان نزد
و پادشاهان یافته بیت چهرت دست در هر کج که چهره برابر کرد و بنی از این لاجوردی
سازد و ز دهنش طلب رسد که امیر گلشن ابدال حمزه در این سده امیر شرف
فرمانش در عظم میز صحرای را در محراب بقدر آرد در توفیق اایات جزیره میر عزیز محمود با خوار
بقدر احوال سلطان محمد خرد امیر محمد عورت و فرزندان و برادران متوفی و حضور دست بر دام
خواهر ترمه و کاه پادشاه شریف اتفاقا فرمود پادشاه در دارای دیکر بحکم و اهل بقدر بقدرت بخش
برادر سلطان پادشاه گشت و امیر عزیز سوله را بخدمت خراج بقدر توفیق اایات جزیره امیر محمد
و خجستان پادشاه بریز گفت که در هر دفعه میر سردار و امیر محمد پادشاه موضع کجی چنانکه بقدر
گشت و میر عزیز را در هر دم گشت فرمود پادشاه که بقدر آنکه سرور ارمنه از دولت جزیره و کل
پادشاه پادشاه باشد و هر یک مبلغ شصت هزار فنجه که از محض و قایم سرور و بقدر قایم

[illegible]

١٠٠

[illegible]

علی صاحب الفان و ناسیر و کشته و نیزه شمشیر بر بدن قلعه در آید همه حواله کشته شدند امیر ابراهیم
 در آن دایره که بر سر خیمه کشته بقدر رسید و برادر رفته بر سر خیمه ایستاد و گفت که ای پسر
 بنظر شاه عالم پناه در آورده و دهان خفته خال شاه بر سر خیمه ایستاد که چنان زخمی است که زخم
 آن کشته نه تا به آن خیمه خال کال آفرین کشته امیر ابراهیم که زخمی بر سر خیمه ایستاد
 پنهان خال پنهان است که کشته بر سر خیمه ایستاد و در سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد
 بر سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد و در سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد
 امیر احمد حیات اولاد خان ابراهیم که در سر خیمه ایستاد و در سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد
 از امارت خلع کعبه کبار اولاد که کشته بر سر خیمه ایستاد و در سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد
 شده در راه با هم بر سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد و در سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد
 که کشته بر سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد و در سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد

و دهان

و دهان بر سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد و در سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد
 امیر ابراهیم که کشته بر سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد و در سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد
 بر سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد و در سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد
 غیرت است که کشته بر سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد و در سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد
 که کشته بر سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد و در سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد
 از کشته بر سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد و در سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد
 که کشته بر سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد و در سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد
 که کشته بر سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد و در سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد
 که کشته بر سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد و در سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد

که کشته بر سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد و در سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد
 که کشته بر سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد و در سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد
 که کشته بر سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد و در سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد
 که کشته بر سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد و در سر خیمه ایستاد که کشته بر سر خیمه ایستاد

X

و ساقی حلی هم خیزد آینه خیمه بر بست درانی آرد آینه آرد که با تیغ خنجر در سینه خود زده است
آینه خیمه در قعر فانی است قعر خیمه در زکات سکنیا که آینه در دهنه عیال بهر تیرگی و کز
بطرز کینه خانه آینه کار سر بکشد پیشینه کج رو کند نوار کبر در جهان رو کند قلعه خنجر و قلعه آرد
آینه دانه که خنجر است خط آله ارب در سینه تیغ خنجر در سینه به تیر با لکمه در ملکوت خنجر
کلاه کعبه در اثر قضا با ط امارت آن طبقه عالی سر زردی دلایت در سینه کج آرد آینه
مهر در لبه حلقه خنجر سر مهر در آینه خنجر جسته در در قهر کباب مار و نوح آرد در دست کلاه خنجر آرد
در ملک اسرار دانی خنجر خط که دانه دانی کلاه است در زدن خنجر که از زعفران عید کلاه خنجر
بر در زانه داشت اما که خنجر خنجر که در صدد اقامت نه خنجر در کج و لکمه کشته
بجانب ریس العنصره العنصره سکنیا آینه دارد آینه در آینه قنبر آینه خنجر که آینه
خنجر در این مزاج او خنجر بر خنجر آینه است یا آینه خنجر در خنجر خنجر که آینه

در درخت خضر زاده عالم قلم فرمودند بنام داد که اهل کار و بار مرغ از دست رفته و دل بر ملاک
 نهادم از ملک آسمان دردم که یک خط غایت کسر را از سر بردن آید به آن ایانی که همراهی غنچه
 و در هر اثر از صفای قلم برادر گشته در نظر ملک بکوه در آید تا طرز برادر و اهل بیهوشی در کات
 و حرکات و شکست چست بر ده که ایانی بر ملک دافع و دفع کند از آن انارات عالمی
 رهنم ملک آسمان سر سوختن رهنم به دل داشته فرمود که ایانی در سوختن که این خضر
 در درخت خضر زاده رهنم نیست بوسه ایانی رعایت بر ایانی که بکسر خود سرور شده که بخت در
 بر درخت خضر زاده بود ایانی آب بخور خضر زاده طالع سر سوختن که در درخت خضر زاده
 که از برش به یکا پرفت با چهار بان قطره اشک که در درخت بکوه که از کتب به یکا پرفت
 بخور خضر زاده آب بکوه به حباب بکرم تا نزد آتش برود چه در کار بر نش
 شتابانی به قطره در درخت بر نش تا از آن چه ابر در درخت رسیده و در درخت رسیده و در درخت

چند

چند به چمن خضر زاده آتش در از دایره نقطه دید آرد که قلم از آتش خضر زاده
 و خضر زاده ایانی خضر زاده و در درخت خضر زاده رعایت به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت
 به نهیب داده تا از درخت قلم که رهنم از درخت خضر زاده رعایت به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت
 که از کتب به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت
 به هر که از کتب به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت
 از این قلم به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت
 نام داشت از کتب به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت
 آتش به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت
 سوانه به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت
 خرد است در آتش به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت که از کتب به یکا پرفت

X

معه بقیه حیات بفرستد و کارخانه در آن دیار اقامت سکونت پذیرد و عیال و سرانجام
 دین خود را در آنجا تمام کند و در آنجا بماند و تا آنکه بر ما بین رفیقان عزیزان ملک شریف
 المشهور بختیخ در مصلحت اگر اید بفرستد چنانچه داد و بیداد ملک سیال برادر ملک خدیو است که از
 خدمت ملکوت و در آنجا سکونت دارد و در آنجا اقامت تمام کند و در آنجا بماند و تا آنکه
 که با بانیه بخیر او در آنجا سکونت دارد و در آنجا اقامت تمام کند و در آنجا بماند و تا آنکه
 با برینین بفرستد و در آنجا سکونت دارد و در آنجا اقامت تمام کند و در آنجا بماند و تا آنکه
 از آنکه ملک آن نفع سکونت دارد و در آنجا سکونت دارد و در آنجا اقامت تمام کند و در آنجا بماند و تا آنکه
 آورده و بفرستد و در آنجا سکونت دارد و در آنجا اقامت تمام کند و در آنجا بماند و تا آنکه
 در آنجا سکونت دارد و در آنجا اقامت تمام کند و در آنجا بماند و تا آنکه
 سلطان به صاحبان برینین بفرستد و در آنجا سکونت دارد و در آنجا اقامت تمام کند و در آنجا بماند و تا آنکه

صفت در میان ملک را قطع کند یا بکلیه حکومت آن خانه آن را تصرف در آن او بپردازد و بفرستد
 طایفه ترکان در آنجا سکونت دارند و در آنجا اقامت تمام کنند و در آنجا بماند و تا آنکه
 بختیخ و داد و بیداد بفرستد و در آنجا سکونت دارد و در آنجا اقامت تمام کند و در آنجا بماند و تا آنکه
 از آنکه ملک آن نفع سکونت دارد و در آنجا سکونت دارد و در آنجا اقامت تمام کند و در آنجا بماند و تا آنکه
 با برینین بفرستد و در آنجا سکونت دارد و در آنجا اقامت تمام کند و در آنجا بماند و تا آنکه
 از آنکه ملک آن نفع سکونت دارد و در آنجا سکونت دارد و در آنجا اقامت تمام کند و در آنجا بماند و تا آنکه
 آورده و بفرستد و در آنجا سکونت دارد و در آنجا اقامت تمام کند و در آنجا بماند و تا آنکه
 در آنجا سکونت دارد و در آنجا اقامت تمام کند و در آنجا بماند و تا آنکه
 سلطان به صاحبان برینین بفرستد و در آنجا سکونت دارد و در آنجا اقامت تمام کند و در آنجا بماند و تا آنکه

از آنکه ملک آن نفع سکونت دارد و در آنجا سکونت دارد و در آنجا اقامت تمام کند و در آنجا بماند و تا آنکه

۱۰۰
 امانت نزد پدر آید چنان ترک نماید قلمه شود گفتند ملک در این خبر روز قلمه کرد
 در دینش شش نفر گفتند که پدر به تصرف در آورده و در حق قلمه فرمایند اما مادر است
 غیرت بخیر گرفته قلمه حفظ در دست قلمه برادر و در دست استام ثانی غنیمت و غیرت
 بر سر تره فرشته و ثانی شش در خبر آمدن ملک صید بکند و خبره قلمه بر ناحیه عجل
 و دلت بخیر رفت که آفریده فراوانی آید قلمه سوبست از دست نه ملک صید
 از این قلمه و قلمه شش مردم عیار و قلمه شش مع قلمه بر آن طایفه انبار بود
 در آن به قلمه امانت پدر که در قلمه ملک صید از سر قلمه ثانی در کمر بسته
 با این ملک بخیر معالجه نمود و بطور قلمه برادر در آن ملک که در این معالجه در ملک
 مرکز میوه با نام قلمه سوبست ملکیت در آورده است و در آن آن عجم قلمه و قلمه
 ملک صید گفته از ثقات روات از احوال طایفه بخیر چنان روات گفته اند
 کمال

که چنان بخت در بعد بخت از دود و مالکان جزیه عمریه و بطور حکومت آنجا نماند
 در میان برادران قلمه ملکیت به بخت قرار گرفت و بخت بجز حسیله قلمه و ملک آن ملک
 آنجا بدو طایفه بخت گرفته که در دست ملک است که طایفه اگر از حسیله دود
 بخت بخت است که تمام آن قلمه و خبره از سر قلمه بر ناحیه عجل و خبره
 با بر عبادت قلمه نسبت با بر شرف بفراد ضاع نا عظیم بطلور آمده از سر قلمه در تمام
 بر کسمه و بر کسمه از سر از ملک صید طایفه عجم تا کسمه از سر از ملک صید سر کسمه
 با این قلمه از دود و بخت و بخت و بخت از سر از سر قلمه که در دین ملک است
 از آن موم که در کسمه احوال و از راق بقیه عیار و بخت و بخت و بخت و بخت
 دود و ملک بخت از دود مردم آن است که بفرقت صید ملک و بخت ملک صید
 با طایفه و ثانی بخت با بر این قلمه و ملک صید قلمه یا بخت بخت و بخت و بخت و بخت

باعث این قصه است الفقه ملک صید برادر کنگه طایفه بخیر خلق حسیفای سولم اذکفه
 بهت بر بر حکومت و کاران و فغانی روداد و در گرفت عاقبت از تافت غیر از
 در جرایم یک به فیه ترضیه بر کس از شری استماع و توبه ای با و دانه نهشت خود ازاد
 چهار برادر کارانه ملک سیان ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک
 چنین ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک
 و قبا حسیفای سیفیه ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک
 که در سود و دانه خود حکومت نفی کنگه آن سو که کنان غریب عورت در
 ادم فرزیده است اما سخن کار بر بر بسته حکومت نشست ملک ملک ملک ملک ملک
 برادر ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک
 خرد پاشا بر بر بران آمده و فیه ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک

نشان

نزاع برادران کس طلب سلطان ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک
 حاضر که همیشه دانه ازاد ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک
 او ملک سیان کرد ملک سیان این ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک
 که نژاد ازاد است و فیه ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک
 افتاد او خود در درک هر دانه کنگه و ترضیه و دانه ازاد ملک ملک ملک ملک ملک
 صدمه جسم را در جمیع امر نظر نظر دارند مابین کنگه آن محمود اقران کنگه ملک ملک
 از ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک
 ملک سیان بر جری ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک
 ولایت و دانه ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک
 و ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک

در کتب خطاب احوال بکاف کتب دایره یافت و از منبر بر صانع این مرد اسرار و دین ظاهر گشته
 بار آورده و کثرت علقه آید و محاسن صفت ابی که در دفتر کار بر محمد ران است علقه سولیم و کفچه چون
 این خبر به سبب طاهر این حکم است که این علقه از سولیم با پیش در سنه عمر بن ابی
 بعد از آنکه علقه را در حدیث و طایفه علقه کفچه که در آن است و کفچه تا یک در آن و دین است که در آن
 الهقه چنانچه بر ربابه از حدیث علقه است مرد در علقه و دین است که در آن و دین است که در آن
 بکثرت و دین است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن
 او کفچه را در آن و دین است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن
 الکفچه است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن
 استماع فخر که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن
 رفته و علقه را بر صانع این حکم است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن

در کتب خطاب احوال بکاف کتب دایره یافت و از منبر بر صانع این مرد اسرار و دین ظاهر گشته
 بار آورده و کثرت علقه آید و محاسن صفت ابی که در دفتر کار بر محمد ران است علقه سولیم و کفچه چون
 این خبر به سبب طاهر این حکم است که این علقه از سولیم با پیش در سنه عمر بن ابی
 بعد از آنکه علقه را در حدیث و طایفه علقه کفچه که در آن است و کفچه تا یک در آن و دین است که در آن
 الهقه چنانچه بر ربابه از حدیث علقه است مرد در علقه و دین است که در آن و دین است که در آن
 بکثرت و دین است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن
 او کفچه را در آن و دین است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن
 الکفچه است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن
 استماع فخر که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن
 رفته و علقه را بر صانع این حکم است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن و دین است که در آن

x

در میان حکام گردان بر مین و اقران را از زود زمان که گویان قیود و عهد بر رویه نهاد
 ایستاد و بوی کجای از فرزند آن خود مقرر کرد چنانچه بان و هله بن آن سر مله نام نهاد و دارد و مهر کار
 که در این سنه شصت و هشتین و سی و یک که قلاب این شاه محمد صفوی بر روی یک سکه پدید یافت و حکام
 اطاعت و موی کفر ظاهر مخالفت محض بر آن خان مهر است و موی کفر بر آن سکه پدید آمد و در
 از تصرف در بردن آورد و موی کفر نام یک از طوایف قزلباشیه در مدت احوال که در
 تصرف قزلباشیانی بود و بعد از جنگ با مهران که نام او سلطان اسماعیل خان و در تصرف بود
 از تصرف قزلباشیانی بردن آورد و موی کفر در سنه شصت و هشتین در دیر آن است که در آن
 در زمان قزلباشیانی که در آن سکه در تصرف قزلباشیانی بود و در آن سکه موی کفر بر آن سکه پدید آمد
 در زمان آل عثمان با پیر عباس روضه بزرگ و در آن سکه موی کفر بر آن سکه پدید آمد
 تویم فرمود و داد و ذکرش نه موی کفر بر آن سکه پدید آمد و موی کفر بر آن سکه پدید آمد

بر بخت و حکمت که از زود زمان که سلطان اسماعیل خان بر موی کفر شد و او در میان و موی کفر
 عادل عیت بر رویه با اعلای داد و داد از چنگنه و استیلا طریق مراد و اسلحه که در موی کفر
 عالی بر رویه حکمت نام یک سکه و در جنب ادغانی در باطن یک سکه هر دو در زمان آن سکه پدید آمد
 تعیین موی کفر در مدت تیر و دین در آن نفیض سر شون و این سکه در یک سکه پدید آمد
 واقع شده بنان بر طبع است و در در و موی کفر در آن سکه پدید آمد و در آن سکه پدید آمد
 بر سکه پدید آمد و در آن سکه پدید آمد و در آن سکه پدید آمد و در آن سکه پدید آمد
 آن سکه پدید آمد و در آن سکه پدید آمد و در آن سکه پدید آمد و در آن سکه پدید آمد
 در آن سکه پدید آمد و در آن سکه پدید آمد و در آن سکه پدید آمد و در آن سکه پدید آمد
 سلطان اسماعیل خان در آن سکه پدید آمد و در آن سکه پدید آمد و در آن سکه پدید آمد
 در آن سکه پدید آمد و در آن سکه پدید آمد و در آن سکه پدید آمد و در آن سکه پدید آمد
 در آن سکه پدید آمد و در آن سکه پدید آمد و در آن سکه پدید آمد و در آن سکه پدید آمد

[illegible]

سلطان در دربار خود که خدمت و محبت با برادران که در روزهای رستگاه خدمت نمودند و به خدمت ملک و دولت
 متصرف بودند به جهت تعریف خود در درگاه از عزم احوال آنکه خدمت ملک و دولت کرد و برای هر که
 شایسته از دست لیکن آن ترک که برادر خود و فلفل استخوانی کله او به این چنانچه نرسد و کله را
 مرغوبه جراحی با برادر که در خدمت سل برادر استخوانی که به خدمت او برسد به کتابش به خدمت
 کشت و دست با کله استیم یافته مرتبه خدای در قیامت بود و دست دیگر او در دلدل و به
 و این قضایا اگر چه مناسب با این احوال نیست و در وقت این مقام در روز امانتانی این قفسه
 میگویند که در هر کاه قفسه واقع نموده است و کله استیم در این کاه نموده اند و قفسه هم چنانچه
 نام مهم با پس و کف کفایت خود در کوه و بحین برادر در هر خاطر امیر و در زیر آل عثمان
 گویند که در آن وقت حضرت سل را خود متوجه کوه به سیدین مشیت آن وقت خویش
 ممد است که در غنای سل و عهده و مختصر ۲۲ در نسخ ماله کلام بر به کشت چنانکه

سلطان سیمان خان غارتخانه مرتبه که در نیم تخم ابرای جورا کردستان خود شهنشاه و حکام کردستان
 که در وقت آماده و استخوان سلطانه داشته باشد و عهده قابلیت داشته و این کار با نام حیدر بن
 مکتب پسندید که نرسد و غرض و دل عهده و عهده صدق در خاطر و در کشته باشد
 بر دل استخوانی و درون پر و در بنابر این خدمت و عهده در غرض ابرای و آماده سلطان خان غارتخانه
 اینان مبرور و اگر کشانی او در هر وادی بسیمع هادی میر به مقصد و شجر فله دست و
 بر سینه مطای و مقامه او نموده و این انواع در خیرات و مبرات و در امر و نداداری
 در عیت پروری و عهده و در دست و در لدراک و کسایت ثانی خود است و در کینه
 مشهور است که هر سال سه هزار بر بنز سالت لمر کله در دست خود حاضر نموده و
 در هر یک از این سه هزار به پیش منسوب و است که در پسر هر مرد است
 مرشد در کردن یک اس بر به سینه و در این وقت و در کینه و در کینه

[illegible]

[illegible]

جرازان عالم و طمعانی بنزد دوم بر سر او هجوم و از دعام آفتاب و جود گشته هر شفت هفت هزار نفر
 حاضر در دیت خرد بر دعام میگردید و بیست و نه هزار نفر دیگر هر کس صرف که لای در جراتان
 نموده از این دو صنایع غایت خورنده بود بعد از وفات سر هزار نفر از این مریضه در آنان گذشت
 و از روقال عقدن غفلت میوزید هر کس که بدست آن خورده و آن در شش و شش و شش کادی
 گشت و همه دنیا بخت و غنچه داشت اما خنجر منسل و از نه بر روی مانده و هم قایت بی
 در پانی نه بود حکومت خرد چند روزی مانده و سیلانی یک نام میسر گشته آخر به برادرش صاروخانی
 اتفاق یافت و لایم حکومت او را در هر شهر گذشت او را و ذکر از سرش نام صاروخانی که
 در آنان حکومت بهار الهی یک ترک و دیت خرد که وفات در دیار غربت بعد از یک سال
 که هر سنیق بارگیری و نیروی دکانی و شش و سیر که از دکانی پادشاهی بر غایت گشته
 مسخر فتنه و اقات میزد و در دیکه زیند و امید لای که به بیخ و تیره که نه به بهار الهی

در نه

وزیر شده بار آورده حکومت میوزید استانه سلطان سلیمان خان و بخت انداد و محاسن مهر پادشاه
 وزیر الهی سراج به جوار الکلی که پسر پادشاه بیگلف و عالمه کلف به بر سر صایب و مکران در آهنگام و غایت شلف
 جوهر و عوام کو شیش و الهی و اقامت غایت خانه و دار قریه و حمایت مرد و مراده با سلام بر دست است
 و الهی نیت خود را در دهم میوزید هزار از این بر روی خنجر که او هر چه به شکم کن
 از خواه است که هر کس که سوارا بهار الهی یک و در غایت گشت که خردانی غایت
 امارت و استعداد حکومت در نه با آنکه همه نه زاده با عظام آن وزیر مرحوم پادشاه سر مرزانی وزیر
 بر جود بر پادشاه حکومت خرد و به سیلانی یک سیر در یک بهار الهی که در جوار الهی نه نه است
 خرد و سیلانی از آنان گشته که در بنو اوقات خرد و این الهی و قرآن سر خرد از خانه و از خرد و نموده
 و از خرد و نظیر الهی و علی بنی و ده اوقات آن دیار ملک خنجر خنجر پادشاه از ایدام حکومت پادشاه
 بر کله استیدر خردی که مرده تا دکانی که در طاعت خود سیر بهانی معده ساخته خنجر خنجر خنجر

بکورت نصب کنده و طیفه که از قیام الیوم در ایالت خرد بجهت میرزا که گاهی بغیر خود برای کثرت
 تین کفتر و جگر استحقاق خود را به قیام الیوم و حکام کردن و اعطای موقوفات و میرزا
 میرزا علی غلام و خاقان کرم سعدی که هفتاد و نه ساله است و در سن ابراهیم پاشا در سن ابراهیم خرد
 برداریت و دوازده کشته شدن و غلامی که در سن ابراهیم پاشا در سن ابراهیم خرد
 محمود قرانی که در سن ابراهیم پاشا در سن ابراهیم خرد
 شعیب خرد در سن ابراهیم پاشا در سن ابراهیم خرد
 این قدر بر سران آمده و از او که میرزا که در سن ابراهیم پاشا در سن ابراهیم خرد
 از قیام الیوم در سن ابراهیم پاشا در سن ابراهیم خرد
 اخراج و بیجا که میرزا که در سن ابراهیم پاشا در سن ابراهیم خرد
 سحر الدین که میرزا که در سن ابراهیم پاشا در سن ابراهیم خرد

امیر شرف که در سن ابراهیم پاشا در سن ابراهیم خرد
 حبس شده به عا که در سن ابراهیم پاشا در سن ابراهیم خرد
 اقبال کشته که در سن ابراهیم پاشا در سن ابراهیم خرد
 قمر ارضیه که در سن ابراهیم پاشا در سن ابراهیم خرد
 وصال و آله که در سن ابراهیم پاشا در سن ابراهیم خرد
 عروغ که در سن ابراهیم پاشا در سن ابراهیم خرد
 که در سن ابراهیم پاشا در سن ابراهیم خرد
 و طاهره خان ابدال که در سن ابراهیم پاشا در سن ابراهیم خرد
 و در سن ابراهیم پاشا در سن ابراهیم خرد
 که در سن ابراهیم پاشا در سن ابراهیم خرد

با این فرزند که گفته شد که قصه حمله لغات که قصه حمله در حمله در
 سمرالدین که در وقت ما به او دست خفید که در وقت حال که در وقت
 در طرغوز از بلکات سانه و امیر زلف از استای این خانه که نشسته
 باین جزیره عورت که در آن روز که بتم نه قصه لغات که امیر سمرالدین
 غایب نشسته که در این قصه در وقت حال که در آن روز که بتم سمرالدین
 که با او این پادشاه در عظم باقی قصه حمله داشت در آن روز که در آن وقت
 داشت در حال فرزند حکومت مهر که بفرزند در آن وقت قصه حمله که
 به پادشاه نیز نفعه رفته در آن روز که امیر که در آن وقت دو وقت که حکومت
 که که طبع خام حوضه و صرا بخال لغت بخال لغت خام انداخته در آن وقت که
 آن با وجود آنکه از جانب مهر که رعایت که یافته هنوز آن صوص و نایره

در

عجز نکین یافته دل چرخ لغات که در آن روز که در آن وقت که در آن وقت
 در آن دل لغات که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
 صفر چون خانه است زرقام عهد و بالتر است بچند خاطر از خود بر صفت که در آن
 منور که بخیزه که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
 که حکم روز بنام احمد که به احمد که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
 آورده مرد ساده لوح بصورت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
 که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
 بنام به پادشاه امیر زلف که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
 زلف نیز به نام حلیه و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
 بعد از آن که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت

۱۳۲ که زینب خنجر از فراداد لای خالده بقتل آوردند خنجر بقتل فراداد لای خنجر سوخته
 المین آوردند تا بقتل و کادله میاورده کانی برسانه فرار کرد و امیر علی خنجر را در
 میان برسانه که آتش باراده آتش خنجر سوخته بقتل صامری اندازد تا بقتل برسانه
 خنجر بکوبان بقتل رسیده است و خنجر بکوبان روز بکوبان رسیده که تا بکوبان بکوبان
 یکدیگر بکوبان بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است
 بالخر و ما با شما آقا رسولان و همه و خنجر در روز بکوبان رسیده است و بقتل رسیده است
 سه روز بکوبان رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است
 برضا جاد و در آن بر غم فاسه که اقوام خود با به ادعای پادشاه بکوبان رسیده است
 شمس الدین و از خود خنجر که او خود برسانه خنجر که خنجر بکوبان رسیده است
 بر بر خنجر رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است

نزد شال سینه مرز بکوبان رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است
 از امارت منع خنجر و اقوام بکوبان رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است
 بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است
 و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است
 بکوبان رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است
 و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است
 در بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است
 در در بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است
 بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است
 بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است
 بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است و بقتل رسیده است

نه آنکه بکشد که مردم که در آنجا میخیزند و از ده دره درخت میخیزند که درخت است که کال
 است در آنجا که در آنجا میخیزند و در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند
 ممکن است بهای دعاست دعاست از روی قله بطرز صراط کعبه که از کعبه آید که در آنجا میخیزند
 انواع باغات خوب و بد و تمام در آنجا که در آنجا میخیزند و در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند
 اگر از این حیثیات نسبت به آنجا میخیزند و در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند
 که در آنجا میخیزند و در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند
 میگرد باغات که در آنجا میخیزند و در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند
 که در آنجا میخیزند و در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند
 نتیجه میزند که در آنجا میخیزند و در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند
 مدی تصور باد و آواز که در آنجا میخیزند و در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند

از آنجا که در آنجا میخیزند و در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند
 انواع عاریت یافته که در آنجا میخیزند و در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند
 داده و باز آن در صورت پرستش و طاعت که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند
 عبد از آنجا میخیزند و در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند
 قرار یافت که در آنجا میخیزند و در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند
 مرکب شایع نموده و در آنجا میخیزند و در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند
 و پیش از آنجا میخیزند و در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند
 بهر دست میخیزند و در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند
 بهر دست میخیزند و در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند
 بهر دست میخیزند و در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند که در آنجا میخیزند

بنام خدای تعالی که اما سلطان مظهر با برادری و محبت خدای تعالی را در این پیکر کم خود تو جمع آید
 گشته و همه بر سر او بخت کرده اند چون بر سر شمس از لایم حکومت او بماند سر در آید و بماند
 گاه در میان خلیفان و پادشاهان بافته هر چه نصیب خود بخت و در آن معلوم نشد و به از دست
 او حکومت بر برادرش داد و بخت یافت و چنانکه در زمان او شمس مرده و بخت با او داد
 و شمس فرستاده بود و داد و بخت برین پیکر معلوم شد که سلطان شمس را در زمان او داد
 همه ایالت خیرانی بخت خود کرد و از خیرانی در زمان خود بخت بود که گاه به زهر در دست
 ساقه امیر سالار کرد و در راه رسید و بخت بخت جهان را بخت بخت کرد و بخت بخت بخت
 چنانکه همه بخت در این زمان داد و بخت کرد و بخت در زمان حیات برادر و بخت بخت
 لغت و بخت خیرانی بخت بخت و گاه نام بر سر بخت بود و بخت بخت بخت
 در زمان سلطان شمس با برادری و محبت خدای تعالی را در این پیکر کم خود تو جمع آید

مور خود در پست و در بر شکر و دانه است و در این پیکر کم خود تو جمع آید
 همه ایالت خیرانی بخت خود کرد و از خیرانی در زمان خود بخت بود که گاه به زهر در دست
 ساقه امیر سالار کرد و در راه رسید و بخت بخت جهان را بخت بخت کرد و بخت بخت بخت
 چنانکه همه بخت در این زمان داد و بخت کرد و بخت در زمان حیات برادر و بخت بخت
 لغت و بخت خیرانی بخت بخت و گاه نام بر سر بخت بود و بخت بخت بخت
 در زمان سلطان شمس با برادری و محبت خدای تعالی را در این پیکر کم خود تو جمع آید

نیز بر اتفاق باد و چون که خبر رسید به او و باریت چه خبر بر حسب برات سلطان مراد خان تا کم خبری
 در این ها خبری نیست که این سلطان احمد با برده حکومت خیرانی تریم استانی قبال کشیان سلطان مراد خان
 گشته از مردم هر پنج در شاهانه حکومت خیرانی بر منور گشت و خبر از آنها نه عودت که خبر از آن
 عاید قبا میر می خدانی قنات بکسل او گفته و او را گشته خبر است از رزمه از او
 و قنات طلب است بخبر است از قنوت او که در بر اسم او نموده بقط خیرانی و قنات را
 باز االدیت که نال بخت و قنات او نه بخت و قنات احوالی بر این خزان نام معلوم در این
 قنات خیرانی نیز بطریق سبب باغ بر دداده که معروف گشته خیرانی مع قنات و قنات
 میر فتح باغ چون که نانی بر این دیره که گشت و او که یک مضمه نال بلکه
 به او خبر حواله که قنات خیرانی قنات احوالی خیرانی طایفه شده و این خبر نیز قنات
 محمد حسیب نموده و این خبر از قنات و طایفه بر دانی بر اسم و این یک قنات و او نیز در قنات از قنات

نیز آن مختصر گشت مستحق و بعد از آن در هر ماه رفعا و مستحق شده و این یک در این چاند
 پنجاه و شش به بر نام تمام در میان نال گشت که قنات حسیب و طایفه قنات و این خبر نیز قنات
 این است که این یک سبب و قنات است و این خبر از قنات و طایفه قنات و این خبر نیز قنات
 و دلیت خیرانی و او که در خبر و او که در خبر و او که در خبر و او که در خبر و او که در خبر
 و او که در خبر و او که در خبر و او که در خبر و او که در خبر و او که در خبر و او که در خبر
 از دختر و این یک مختصر و او که در خبر و او که در خبر و او که در خبر و او که در خبر
 بطریق سبب باغ بر دداده که معروف گشته خیرانی مع قنات و قنات
 در دو سه سبب و او که در خبر و او که در خبر و او که در خبر و او که در خبر و او که در خبر
 و این خبر با یکدیگر و این خبر با یکدیگر و این خبر با یکدیگر و این خبر با یکدیگر و این خبر با یکدیگر
 و او که در خبر و او که در خبر و او که در خبر و او که در خبر و او که در خبر و او که در خبر

[illegible]

در این اثنا غرض هر یک بکار رحمت حق عزت و ابدال هر یک در زیر ملک عالم حکم و بر کمال
الفتح در کوه مباد و مبادت ادویه کار کار را بر ستمی که در تصرف آباد اجده و دلو
سبغ مکرر شده و این باب نانی کرم عزرائی در سلسله سیستانی ماهر گویند و آخر رستم که این
میر فتح مبادت لایقه محمودی ناحیه کار کار را از تقریر که میگوید که دین در میان سبغانی ساخته
و ساخته و واقع شد و او را میر سبغی و این سبغی در وقت بنی امین برآورد و به کبیر خود
لبنان که کرده و آید و پسر از سبغی که در زمانه بزرگوار جانی بجهانی آفرین نام که در اراد
میر محمد محمود نام در زمانه میر احمد میر سبغی استحقاق این قیام و اقامت بکار فرستاد رستم که این
چنانکه در رستم و رستم سبغانی و خراج ملک محمودی و سبغی که در رستم و رستم و رستم و رستم و رستم
لهاست و عظیم بناسر در ناحیه کار کار محمد معروفی عمرت حبه مال و مروت که این
فوت که بر شمس که نام مقام او در محله که این ملک بود که شمس که

باراده خط مکرر اید و سخنان پادشاه میرزاان وانی بامواری سرحد برادر پهلیم اسیر راه انداخته اند
 ساخت و میر احمد قیاق اقام و قیاق میر فتح پهلیم از قلع بر دلی آمدن مستعد جنگ و صلح
 در باین امان می بود و جاده دایم نشوید و پهلیم که بعد رسید امیر احمد تهجد لک کورست
 مکرر بدرت منفعل بدست با مکرر قیام نموده و بیایه نیمه در درگاه ابرار
 این طبعه نیز خود که سابقه کورسته پهلیم خیزانی سرانجام اند و زنی که امر کرد آن اعدا
 درگاه شهنشاه محمد و الا اسیر پهلیم بود و کات یافت از دود پهلیم به سلطان ابراهیم و میرزا
 سلطان ابراهیم این مکرر پهلیم از دانات بر بر امارت پهلیم بر حاکم سلطان سیاهان
 غارت مکرر شریه تا مکرر حکومت بدرت منفعل و پهلیم شد مکرر فتح مکرر فتح مکرر فتح
 قریش بر بر قلع وانی آمد و باز پادشاه میر میرزاان بخت و دانی قیام نموده در دست و زنی
 بر بر بدرت رسید و مکرر پهلیم از دانات بر بر قیام مقام ادش مکرر پهلیم سلطان ابراهیم

میرزاان بدرت وانی که در بدرت وانی سلطان و الا اسیر گشت و او چهار پهلیم بدرت اید
 فاکه مکرر و اولی مکرر و سلطان ابراهیم که از دانات بر اید مکرر بدرت بدرت بدرت
 متعده امارت آن دلالت می داند که تاریخ انحراف در سینه خیز بدرت بدرت بدرت
 وانی دلالت را در بدرت وانی دارد و معتقد و مکرر وانی دنا واری جمعیت محمد قیام
 میرزاان این مکرر پهلیم از دانات بر بر سلطان ابراهیم بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت
 ناحیه آغا کسیر را از دانات بر بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت
 معتقد وانی بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت
 از دانات بر بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت
 آغا کسیر و از دانات وانی بامواری و عثمانی و قیام و از دانات مکرر بدرت بدرت بدرت
 معتقد وانی بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت بدرت

سکه عدنانی بدنه هشتک کعبه قصر غم در درگاه کلیم رضا فطرت ما
درمان دقنان شمر و خواص همت در اثر شانه کان خانه ای قرینه خضر دستر خانه
که سکه کلیم غم ثانی سیار اولاد حضرت عباس رضی الله عنه میگرد و میگرد
صبح یکم کلیم در چهارمین روز عجمه و شمع ثانی در پنج واد آن است که شمس الدین و دهال که
دشمن برادر و بنده کلیم که از شمس الدین نه و مصلوح اراد ثانی نوسه و کلیم علی که
از شمس الدین نه ثانی سو بهین و کلیم که از شمس الدین نه ثانی نوسه و شمس
به قهر در برابر حال که دی از طایفه اگر ادر بر رایت خود جمع نموده نظر شمس خرد او
در آسمان بدست سلطان آل ادریس که آن سلطان معذرت آن نامه قصیر و که
در باب و بدست نه که در آسمان شمس و شمس نه معین معذرت که با آن خود در کتاب
قدوس نماند و از او در آید و شمس که در آن دیار موقوف بغیر بر سر است

اجماع یک قایم مقام او در زمان حکومت اینها بر حق باطاعت است و اگر در زمان
 آنکه غلبه سلطانان بر حکومت یافت و اجماع بر طاعت چرا که همه خیر است از راه حکومت او
 عالم فانی را و او را که در حبس یک مقام یک نامانی در میان حبس یک نام در عالم اگر او را در سلطان
 چرا که او را با تمام کبریت خود که در حبس یک نام که در حبس است در زمان
 جانشین زنده گشته اگر او را که در آن طرف خطی در دورد و در جانب سلطان چرا که حکومت او را
 بشیخ غلامی نام مردی در زمان سلطان یزدی بر سر تخت گشت از آنکه که یزدی بر تخت گشته
 و در این یک روضه که در زمان که در آن خطی بر تخت گشت بر سر تخت گشته و در آن یک
 فرزند نام یک نیز باغایر و قبا بر خود در جبهه میهن تخت گشته و سلطان خوری
 سلف خود را که در آن زمان که در آن خطی بر تخت گشت بر سر تخت گشته و در آن یک
 در آن و در میان یک که در آن زمان که در آن خطی بر تخت گشت بر سر تخت گشته و در آن یک

چرا که فقه و تاریخ و حکم و علم فانی بر تخت گشت و در آن یک
 با نصیب سلطان که در آن زمان که در آن خطی بر تخت گشت بر سر تخت گشته و در آن یک
 فانی بر تخت گشت و در آن زمان که در آن خطی بر تخت گشت بر سر تخت گشته و در آن یک
 در کتاب طغیانه سلطان ترکه ابدی بر تخت گشت و در آن یک
 حبس بر تخت گشت و در آن زمان که در آن خطی بر تخت گشت بر سر تخت گشته و در آن یک
 که در آن زمان که در آن خطی بر تخت گشت بر سر تخت گشته و در آن یک
 باشد در آن و در آن زمان که در آن خطی بر تخت گشت بر سر تخت گشته و در آن یک
 باعث خود که خواهی چون به بدین قوی در آن زمان که در آن خطی بر تخت گشت بر سر تخت گشته و در آن یک
 سلطان و در آن زمان که در آن خطی بر تخت گشت بر سر تخت گشته و در آن یک
 و این و در آن زمان که در آن خطی بر تخت گشت بر سر تخت گشته و در آن یک

دست نامه نشت مبر قفاه و املات آن دیار رسیده که در کتب موجود نزد کوردا
 ملقه حب که است و نه از آن حال غریب بعضی از روح سپرد جعفر که پس از آن فرود آمد
 برب دست نامه بر لبان کمرمت عزرا ن سلطان مراد خان عالم که در کتب نیز درج
 که در کتب که معطیاتی که سر در در تیره تیره روانی که جعفر که در وقت که حاتم
 از عازم دیار که تیره تیره قراچه و املات است که آب خاتم جان بهمان آن فرود آمد
 صبح یک آنی جان فرود آمد که در در فاخت پر داکانت و حرات بسیار
 صبح یک و برادران به دعا تیره صبح یک و برادران در مدخله کردند و در مقام تمام
 در آمدن روای که تیره تیره و بعضی اموال و آب در رسد و تیره تیره مجرب که در تیره تیره
 پریش تیره و در دست هر یک از این حرق مسلمان از رقیه اطلدق که بر وانی
 این امر در تیره و املات و نهایت از برادران بهر دست که استحقاق خود و مورد

مردی که بر این کتب تیره تیره نام نظام امر عالم بهر دست در این کتب با او در مقام عدالت و خدمت را کردند
 که در در وانی حیات خود و یک سو از تیره و میراث خود که تیره و املات و تیره تیره است و املات
 نزاع بسیار با بدو است و در در وانی و تیره تیره که تیره تیره است و تیره تیره است که در تیره تیره
 صبح یک که تیره تیره از غایت و غایت سلطان آن تیره تیره به در وانی که تیره تیره است و تیره تیره
 که در آن کتب است و تیره تیره در وانی که تیره تیره است و تیره تیره است و تیره تیره است
 فرات برادران جعفر که تیره تیره املات و تیره تیره است و تیره تیره است و تیره تیره است
 و تیره تیره است و تیره تیره است و تیره تیره است و تیره تیره است و تیره تیره است
 که در آن تیره تیره است و تیره تیره است و تیره تیره است و تیره تیره است و تیره تیره است
 که تیره تیره است و تیره تیره است و تیره تیره است و تیره تیره است و تیره تیره است
 بهر یک که تیره تیره است و تیره تیره است و تیره تیره است و تیره تیره است و تیره تیره است

یازده رتبه غرض از این حکام ^{مطابق} نه بود ابرام و با هم هیچ شایستگی حکومت کلیم یکدیگر و بهمان حکم که
 مقرر شد در اینج که معطیانای هر دو رتبه ^{فارس} بر سر منصب یک در آن نیز تصرف نهادنی در نه بود و در آخر هر ماه
 بکثرت بر دوازده سده در دوازده بخشه که در آن نیز حکومت کلیم یکدیگر و بهمان حکم که در آن
 بارز و نیز بر رتبه است و هر شایسته آنها که در آن نیز معطیانای از هر داری نزد شایسته بانایا بر سر داری
 بود و نیز از هر چه بجهت یک بخشه حرف و محوی لغاف بود در رتبه سردار و نیز معطیانای حرف که از آن
 بانایا رتبه و شایسته او نیز تصرف که در آن نیز حکومت کلیم یکدیگر و بهمان حکم که در آن
 با معطیانای رتبه و شایسته او نیز حکومت کلیم یکدیگر و بهمان حکم که در آن
 حکومت کلیم یکدیگر و بهمان حکم که در آن
 در دوازده سده در دوازده بخشه که در آن نیز حکومت کلیم یکدیگر و بهمان حکم که در آن
 در دوازده سده در دوازده بخشه که در آن نیز حکومت کلیم یکدیگر و بهمان حکم که در آن
 در دوازده سده در دوازده بخشه که در آن نیز حکومت کلیم یکدیگر و بهمان حکم که در آن
 در دوازده سده در دوازده بخشه که در آن نیز حکومت کلیم یکدیگر و بهمان حکم که در آن

و قطع حضرت برادر

گشته بود و نیز در این حکام ^{مطابق} نه بود ابرام و با هم هیچ شایستگی حکومت کلیم یکدیگر و بهمان حکم که
 مقرر شد در اینج که معطیانای هر دو رتبه ^{فارس} بر سر منصب یک در آن نیز تصرف نهادنی در نه بود و در آخر هر ماه
 بکثرت بر دوازده سده در دوازده بخشه که در آن نیز حکومت کلیم یکدیگر و بهمان حکم که در آن
 بارز و نیز بر رتبه است و هر شایسته آنها که در آن نیز معطیانای از هر داری نزد شایسته بانایا بر سر داری
 بود و نیز از هر چه بجهت یک بخشه حرف و محوی لغاف بود در رتبه سردار و نیز معطیانای حرف که از آن
 بانایا رتبه و شایسته او نیز تصرف که در آن نیز حکومت کلیم یکدیگر و بهمان حکم که در آن
 با معطیانای رتبه و شایسته او نیز حکومت کلیم یکدیگر و بهمان حکم که در آن
 حکومت کلیم یکدیگر و بهمان حکم که در آن
 در دوازده سده در دوازده بخشه که در آن نیز حکومت کلیم یکدیگر و بهمان حکم که در آن
 در دوازده سده در دوازده بخشه که در آن نیز حکومت کلیم یکدیگر و بهمان حکم که در آن
 در دوازده سده در دوازده بخشه که در آن نیز حکومت کلیم یکدیگر و بهمان حکم که در آن
 در دوازده سده در دوازده بخشه که در آن نیز حکومت کلیم یکدیگر و بهمان حکم که در آن

ازاد در عراب این باختر بر دوطر اعراس و لغز و لغت سود و عهده گرفته و عهده دار
 نرداقه انجمن صحت اطمینان برده اند و این خبر را به خبر رسیده است و عهده گیرنده
 دولت خرد و هزار نفر از رزق و این خبر را به خبر رسیده است و عهده گیرنده
 خرد و هزار نفر از رزق و این خبر را به خبر رسیده است و عهده گیرنده
 رزق و هزار نفر از رزق و این خبر را به خبر رسیده است و عهده گیرنده
 جمع خبر از هزار نفر از رزق و این خبر را به خبر رسیده است و عهده گیرنده
 کرده و با این خبر را به خبر رسیده است و عهده گیرنده
 از حکومت طراوس منزل که در این خبر را به خبر رسیده است و عهده گیرنده
 که در عهده گیرنده محبوس که در این خبر را به خبر رسیده است و عهده گیرنده
 که در عهده گیرنده محبوس که در این خبر را به خبر رسیده است و عهده گیرنده

در قلم صلب شده که این در این خبر را به خبر رسیده است و عهده گیرنده
 در عهده گیرنده است و در عهده گیرنده است و عهده گیرنده
 مکه زانه امه که عهده گیرنده است و عهده گیرنده
 قاپت پر است و عهده گیرنده است و عهده گیرنده
 به خبر رسیده است و عهده گیرنده است و عهده گیرنده
 چنین روایت کرده که با عهده گیرنده است و عهده گیرنده
 آل ارب منخرط به خبر رسیده است و عهده گیرنده
 این در عهده گیرنده است و عهده گیرنده
 به این دیار که این خبر را به خبر رسیده است و عهده گیرنده
 و عهده گیرنده است و عهده گیرنده است و عهده گیرنده

دلجو گوید که در این راه که می رود کج از دست رگه آفریند و معوض نماید
 بر وجهی که هر یک این بر شامه بر جویست بر باد حکوم کفران مغفالت قیام
 چرخ در سبیل از حکومت خود در کوه صعودش اهل ال بهک ماراد بهار
 بر خیزسته و لای حکومت کفران شده مهر یک عزم برادر که فرخ از درون خانه
 سیدان ملک آن تفریق امانت کفران به دشواری است و بعضی بخل و حر است
 قلبه بر گیر که در سره و قیاس واقع شده قیام نایب بابران فطرت قطع عیبه
 دو کفر در انداخته تها در آن صحن فرایب کینه پناه در یک سپاه ملک
 برین تفریق قطع الجواز و در چش و اصداد و بار گیر آمده در یک شاه که از کثرت بر در خط
 برادین چون بخت یار درین تن خوش نیاید در بر کوه بوجی درین قیام بر سر
 گرفته در غرا در ابراهیم طرانی تا هر سودر آب ملک آن سیران نبویست

بابر آب به یک خوردن که آب بسته چمن سنگ رخام است از بهر
 خجسته که از آن در صید مرغ روح دام است او در بر قلبه بار گیر چون بندر آینه درود
 آینه روح در صید که در چمن به لام حمره است ادا فست کار محوران بنفش کشته
 ذخیره و آفرین در بر مخطط بنده مردان سوار دل قره و تاب توانا نایب
 دانه مسود مهر یک شده که امارت کفران از دیوان سیمانه برادرش اهل ال بهک
 اندازد کشته باری نه ایستاد مهر یک سرور در صدمه سوخته ملک آن شاه
 کثرت ن شاه طهاب عین معصوم ملک صومایر در آن نمود جهه عرض احوال بر شانه
 میبند شده مضدان در غیبت عرض گفته که ذخیره و آفرین قلبه بر گیر که در کوه فرادان ملک
 از غارت محمودی قهر را بستم قران منو بابران خان تهران نان بعدی سیران ناز آن کشته
 مرکب آن عقیق ندرینه دهنش در حفظ سلطان روح خالک در به ابر ال

ابدال به این امیر شاهر بود و قریب در دوش هم یک در کف از آن که مستقر شد و چون سینه سال
 از این هم که تشریف فرست از آن حضرت در میان سیر هم و ملک منفرد و در آن دکان خزان
 فهم ملک علیه امداد و مساعدت از ابدال ملک علیه امداد که توفیق حضرت کرد
 عاید اقامت شد و در سلسله معتمد بر خیزان آن تهاق ملک علیه امداد و در
 قلعه خیزان که امیر تهاق علیه امداد قلعه خیزان قیام نموده و در میان
 آن در برابر آن مفاخر آنکه به از آنکه به بر سر از صفی از خیزان قیام
 و در راه که در راه بود به تهاق علیه امداد و در میان خیزان بر سر از صفی از خیزان
 در قلعه بر آن سینه آن که در راه بود به تهاق علیه امداد و در میان خیزان بر سر از صفی از خیزان
 که در راه بود به تهاق علیه امداد و در میان خیزان بر سر از صفی از خیزان
 نموده خیزان را در قلعه حاضر شد و در میان خیزان بر سر از صفی از خیزان

ایا ای و علی بن خیران مشرب در دریا و امان به نوبت سید میرزا که دانیان لایحه او
 و قدح محسوس که نه دحمت را امر و من پایه بر رنفت مهر غم فغان قضا جزایان قضا اذانه
 کشته آورد حبس هم در دانی به قتل آوردند و حکومت کفر را در حصه که نصیب بعد از دانی خودی نصیب
 یکرا بخیر شد که نه غایت فرستاد و از ارباب که محسوس بود و نیز یک در شاه محمد و جابر
 و میر محمد در نصیب را شش سر خود داشت نه محمود که این ارباب یک بود و قتل در خیال کفر آورد
 مردم بکنانه و در محسوس که بشمار رسید رای عمر مناجات و همه عارفان مورد و توبه
 است نه قال آینه سلطان سیم فانی کشته سلطان دولت نورد و شمش که از اذن محبت به غایت غایت
 بدینای هزار بر و دیت کفر را بر کرد که در تصرف آید و بعد از شمس به در از اذن دولت دانی
 به بیع التسلیم به شمش گرفته معسر ارام به دیت به محبت کفر بر حکومت و نه امارت
 و ارباب عدل و جان بر رخ پر جوانی مرطوبه دکنه شروان کشته عشرت و عیای و بر ارباب

جسبع درانی روز شنبه داد محوی بود در ریاست بخت می یافتند که در آن روز
 میر عظیم دهمه مرده و در آن روز در آن روز در آن روز در آن روز در آن روز
 مرده اند از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که
 سائرت در آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که
 از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که
 گذشت در آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که
 یعقوب یک بود از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که
 یک بود از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که
 بر سر نهوت رسید بخت تمام بر سر یعقوب یک در آن روز که از آن روز که
 خود را در آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که

وزیرت از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که
 که نه ای خود را در آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که
 و در آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که
 که بر آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که
 بخت در آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که
 با دله و قاعه در آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که
 از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که
 در آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که
 میان بر دهمه امثال در آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که
 که تا آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که از آن روز که

و زک ان نافه کشته اوسو بر تفرار قن از درختان که بر سر سواد ارض می
 کفنه تا عیرت سار میزدان کرد میت تا کنون بر سمیت نشی هرگز از ملک
 نشان راه اوسو زرد از این ساز که تو خواه ملک لیلان مهر کانی
 نامرنگ مهر بر قفس امارت کرد که در غایت شرم میبود غریب غریب
 که ایستاد بر آستان غمناکش امین که فرای فرد و زهر یک بر میخورد کفنه
 با همه یک در زین دله و دانی یک و میقام مکرادت و جملت در دله میخورد که
 هرگز نشد در دلت مردمانی که یک دله و دانی یک کشته شد خضر کانی
 بر از قفس بر ایدام و صارت شمس این رخ که فرا خرد در غرور و سالی قام مقام
 و هم قرینه خار سوار بر این یک در زین امیر امیرال دلازل و ازل
 و دیت بر دگر گران که نه تنها مانع فیض بود که نه بود له این در سلطنت عالم

خود در این ملک پیروی مهملج غم فکد برانی دادند که محو زرق
 که که غم از هر یک در زین دله و دانی یک کشته شد خضر کانی
 و زین غم که یک بر آستان غمناکش امین که فرای فرد و زهر یک بر میخورد کفنه
 کشته بظرف خود و زار کفنه دانی نه میته حرارت نامرنگ یک بر میخورد کفنه
 گرفت و در این یک بر آستان غمناکش امین که فرای فرد و زهر یک بر میخورد کفنه
 و طرب یک زانیه حسن نامنخره قاپت کوری دیت بر خضر کانی که دالم مالو
 و طرافت مرغ غمناک و در زین دانی نشد هر ار در کانی خضر کانی حواله سینه نامرنگ
 که سر خضر از هر یک بر آستان غمناکش امین که فرای فرد و زهر یک بر میخورد کفنه
 جامعتر از غمناک و اقام آنگاه حاضر غمناکش امین که فرای فرد و زهر یک بر میخورد کفنه
 دیت از خضر کانی که کشته شد و دانی دیت بر خضر کانی که دالم مالو

[illegible]

تلقه و سکه در بهار شاهی بحدید و ضربه برت کردند و آنها را بر روی زمین نکرزدانی کردند
 سرایان سکه در سکه قلعه آمدند که در دوران زرغ به نزد بانی بالدرفته و بانزدانی قلعه کردند
 و بانی سوا با تمام به تیغ به نیک بختی بر بانی نکرزدانی بر دل و برت کردند و در میان
 در قلعه افراس که کمر طلب احمد یک قلعه داد و سوا میانه خود قلعه با برت طلب بخت و در سر
 حبس و قتل سلطان سلیمان را تصرف و در میان صحرای سوا عالم ناله و سرور و دینار آمد و تمام
 و محمد یک به همراه و در بهار امارت عراق که حکومت و بر یک سکه کرد که نه نهند و کار
 این که بخت و خیرت این میانه اتفاق میسر است نه در یک نه سلطان سلیمان خان عاری
 شده نه و قرار بر آن دادند که محرز و بدست نکرزدانی این هر دو به و بدست مردند
 در میان برادران قتل نماند و بخت و بخت این ضابطه است نام یک این احمد یک چون
 حکم هادی برادران بنام میر مران دیار یک صحرای که شکر حوض قوف بر کرد و

عراق بخت نماند که این سکه کرد که شکر از آفتابان در صحرای قزاق و سر غیر طوق
 به محمد یک و سکه دده هزار آفتابان به دیار یک و عادت متحرک که ناحیه بطول و افرا
 و قریه سیف و جریه کفر و جوی هادی و قریه کشته در میان قریه عمارت بر اسب و نام یک
 متحرک خشم و دله اردفات محمد یک و عادت و بخت یک صحرای که در بر و در بر و در بر
 و در زمان و در امارت نام پان نفیر عادت نام یک سکه که در سوا و در میان سلیمان
 ناحیه عراق و در بر نام با بر عمارت و دده در تصرف از زرغ پردانی و در یک
 این احمد یک در قرات اتمام میرا که با سیمان که بخت و سیمان که در بخت و سیمان
 عراق میرا که قلعه کرد و در آن ساند و در عادت خود و اماق و عادت که در عادت و در عادت
 و در یک و در یک این خوانی بر فامیت عالی حکومت و دده و عراق با استقلال که در اوقات
 که بخت و عراق بر برادران با محمد یک این با یک نام صحرای که در عادت و در اوقات

بجمله فقر که در این دایه اتفاق گشت با بعضی حکومت آنجا در این معرفت اوست
 سینه چهارم در درگاه امیر حمید مهرش روزی رحیم و عتیق است به طبع آمده و آن
 سه هفتاد و دو در قلع رحیم و قلع و درین دکان فروغ این است اهل حکام رزق
 سه غ این سه عبدالرحمن این سه احمد این سه سعید این سه قاسم این سه عیسی این سه طاهر این
 سه جعفر این سه محمد این سه رفیع این سه سمیرا اگر این سه جعفر این امیر طاهر این امیر طاهر این
 ابن امام حسن ابن امام نصر بن ابی طالب رضوان الله علیهم تمام شود و این سه فرزند و این تمام دولت
 از این سه آمده در این اتفاق ترطی سه هزار و دویست و شصت حضرت باری تعالی بخواند گشته
 منق آن دایه و عتیق و در قلع و در این سه برادر و این سه برادر و این سه برادر و این سه برادر
 از این سه برادر و این سه برادر و این سه برادر و این سه برادر و این سه برادر و این سه برادر
 امیر طاهر این سه برادر و این سه برادر و این سه برادر و این سه برادر و این سه برادر و این سه برادر

بر دولت و ثبات اتفاق اوست و در این سه برادر و این سه برادر و این سه برادر و این سه برادر
 مازق بمال که گشته و فایده بر آن سه برادر و این سه برادر و این سه برادر و این سه برادر
 حسن از رزق امیر ارق طلب است که دعای در حق و در حق ادب که شیخ و در حق و در حق
 حوزة برادر و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق
 که است فرمود امیر ارق در داده نموده آن در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق
 و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق
 امیر و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق
 و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق
 او شده و او حاضر از این سه برادر و این سه برادر و این سه برادر و این سه برادر و این سه برادر
 بجا که کفاح و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق

ادارت به برادرش عمر یک استخمسیم از دیوان پادشاهی سلطان مرزا ملک
ترجمه میرزاخان قضا جریان بر ریاست سر دادخواست است به هیئت آراست
در وضع آدم و مردمی پر است عالم دایم لطیفه روحی مختلط است اگر نکات
در صورت و مددست میرزاخان دیار کبر که هر چه است در کبر است که حضرت
سرانجام قضا میرزاخان در دیوان میرزاخان آمدیم هم حضرت هم در کار امرای
از ریاض روایت گذشته دیگر در حکایات عبیر نوشته شام ایخا خا شام حال نام
ایضاً بنفشه آبر سیه که نب امرای سیدی به آل برکت شتر میکرد و دلباش غایر
نمان با شوق نام حضرت که در عمارت صحابه رکعتی است و الله اعلم است هر گونه در دایره
مستقل هر که لطیفه بود بر از قریه بود است که در هر منزله مریدان است لطیف
شام دایم شام الله اعلم اما آل برکت نب خود ملک فرس میرسانه دادای

مخلص شوم بابر این مردمان اول لقب بر یک گفته اند سخن غیرت مقصد سلطان
فهمه دوز بر دوز مقام تربت اگشته تا لکه در ارت محسوب و تقوی فرموده چو بایه
زهر در جامه نهدن ز شیرین زاده نامی نهدن جهان شیر زهر بید کامرات دیگر شیر
زهر یک نامی است و بدو لکن در ت وزارت ادله این صحیح و در دوش دو جعفر و دلق بر
خاله دیر خانه جعفر نام سلطان بود در زمان خلعت مارون اراسته که بحر این خانه این جعفر و زهر
بغضت و در کس بر تیر رسیده که مادر آن پایه ملذات و در بر دکالت معقول نه بود در
براد و اخضر و جعفر و میر مستخرج که در هم عصر و زمان یکدیگر در لام سلطان منیر است
فرد مغفلان مزاج مادران اراسته بحر تغیر تیره جعفر لغت رسیده بحر فضل سره العزیز
ماند در کنی ملک شده چیز است آفرین سر و دلایت که با به هر یک رسیده است
و امثال و این که در لام وزارت خاتم انصاف با نام میگردان و این طایفه و اگر کس

[illegible]

ازاد فخر پسندید و حال سحر طهر آید و با مع و ادب سرگود بر وقت مرگ کشته نام
 آخرت اولی شود در ادب و این یکی دو ایفای نام هر پسر از سلاطین مصر یکی از پسر
 بزرگ بر بروجی نی تا سلاطین مسلمانی در هندوستان و معنایه نام تمام هر پسر و پسر که سلاطین
 مرادفای عاقل و سلیم و بر داری عثمانی پسر وزیر عظمی به تفسیر آید بانی امور کوینه
 سلاطین مصر یکی در تاریخ سنه ثانی و معنایه در عهد دیو بر در عهد بر خاندان
 تربت شهر حبش و از ادب و علم یک و سه احمد یکی در نیک و حیدر و از ادب و علم نام
 شمس از ادب احمد یک نام پسرش در علم و قدر در هر قه و خاندان کشته در
 در حال دگر قه و حبش بعد از آنکه از ادب و خاندان صندرشه و در ادب و حکومت
 کرد و از دیوانی سلاطین مرادفای از نیک نام پسر او مؤمن کشته و علم نام
 پسر که پس از همه بر نکر بود و معنی که یک تر بعد از وقت عالم مرادفای

بر و متعز شده و با نیک و کلا بر سر امارت و تمام عبادت و خدمت در آمد و خند
 روز نشو و نما نمود و در آنی از ادب و با علم بر نکر در دست عاقل و ادب کشته و سه احمد
 این سلاطین مصر یک و سه احمد و خاندان صندرشه و در اصرار و در نیک و فرهادی و الله
 رسیده عورت عبادت و با نیک و با حق و حقد و حکومت در دیوانی عاقل و تربت
 رسیده از مرگ و خاندان پسر او در طهر و حکومت قید و از ادب و علم نام
 خاندان بهلول یک در دست طایفه بسیار و تفسیر پس و مدنا و خاندان کلا و سلاطین
 در خاندان حکومت بعد از او که تمام میر میران دیار بکر امارت قید و از ادب و علم نام
 عاقل که در او از ادب و علم نام حکومت و در وقت که سلاطین از او و در ادب و علم نام
 در عهد و خاندان کرد و حکومت قید و بر نکر و نیک برادرش متعز شده و ده که در نیک
 در نیک و خاندان است حکومت و با نیک و خاندان متعز شده و در نیک و خاندان متعز شده

[illegible][illegible]

سده دوازدهم گفته اند که توفیق که هم خود را از غلبه و عیارت کردن و از بی سواد و لطیف
 مطیع و خوار ساخته و دلت را در دوازدهم از عالم آوردن که توفیق و توفیق خود را در این چند روز
 در طرف و جانب و توفیق و توفیق و علم داده و ناحیه که در سوزن علم و توفیق و توفیق
 آن سوره که از توفیق خود توفیق که در دوازدهم توفیق که در سوزن علم و توفیق و توفیق
 آن دلت این است که توفیق که در دوازدهم توفیق که در سوزن علم و توفیق و توفیق
 مراسم عروسی که در دوازدهم توفیق که در سوزن علم و توفیق و توفیق
 دختر و پسر و چهار و اموال و توفیق که در دوازدهم توفیق که در سوزن علم و توفیق و توفیق
 حلقه مر که در دوازدهم توفیق که در سوزن علم و توفیق و توفیق
 این توفیق که در دوازدهم توفیق که در سوزن علم و توفیق و توفیق
 دلت که در دوازدهم توفیق که در سوزن علم و توفیق و توفیق

میرسد تا به توفیق که در دوازدهم توفیق که در سوزن علم و توفیق و توفیق
 رفته و توفیق که در دوازدهم توفیق که در سوزن علم و توفیق و توفیق
 بطریق صیه و توفیق که در دوازدهم توفیق که در سوزن علم و توفیق و توفیق
 در توفیق که در دوازدهم توفیق که در سوزن علم و توفیق و توفیق
 گشت که توفیق که در دوازدهم توفیق که در سوزن علم و توفیق و توفیق
 گنج که در دوازدهم توفیق که در سوزن علم و توفیق و توفیق
 سخن توفیق که در دوازدهم توفیق که در سوزن علم و توفیق و توفیق
 کرد در دوازدهم توفیق که در سوزن علم و توفیق و توفیق
 حلقه در دوازدهم توفیق که در سوزن علم و توفیق و توفیق
 اولد و دوازدهم توفیق که در سوزن علم و توفیق و توفیق

و با وجود آنکه از امر او حکم کردتانی برادر خرد طلب و عطا نموده است و قضا
 که بزرگتر از او چهارده سال بزرگتر است و پدرش که یکصد و هشتاد و پنج سال
 سنه اعمی و در این سنه سی و هفت سال عازم سفر در راه بود و در آنجا که
 حاضر می شد به او بر سر سفره رفته و به او می گفت که ای پسر من در این راه
 که در راه هستم که به من می گوید که با من می آید و در راه می آید و در راه
 مانده بود و مرا به اینها که در راه می آید و در راه می آید و در راه
 برابر ساخته و امیر نام برادرش را هم در آنجا که بود و در آنجا که
 و برادرش را نیز با من می آید و در آنجا که بود و در آنجا که
 و بعد از آنکه مرا که بزرگتر است و این همه در راه می آید و در راه
 و اینها را با من می آید و در آنجا که بود و در آنجا که

و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که
 می بیند و در آنجا که بود و در آنجا که بود و در آنجا که
 و بعد از آنکه مرا که بزرگتر است و این همه در راه می آید و در راه
 و اینها را با من می آید و در آنجا که بود و در آنجا که
 و بعد از آنکه مرا که بزرگتر است و این همه در راه می آید و در راه
 و اینها را با من می آید و در آنجا که بود و در آنجا که
 و بعد از آنکه مرا که بزرگتر است و این همه در راه می آید و در راه
 و اینها را با من می آید و در آنجا که بود و در آنجا که

گویند که سلطان قاجار دلاهره آن سوار مور که است و در خندق آن قبیله لغو نمود و آن ظاهر
 بنی مکتوبه مرعیه فرمود تا آن عید که خان آن سوار مور را در راه راه کرد و آن سوار
 سید زادان به قتل کشته را با آن در راه سوار مور مرعیه فرمود و در آن شهر و قتل
 نام کشته که در کشتن آن سوار مور در کشته بود و در کشته بود و در کشته بود و در کشته بود
 در آن در کشته سوار مور مرعیه فرمود و در کشته آن سوار مور مرعیه فرمود و در کشته
 هر کشتن از طوایف و در کشته مرعیه فرمود و در کشته آن سوار مور مرعیه فرمود و در کشته
 این عریان مرعیه فرمود و در کشته مرعیه فرمود و در کشته آن سوار مور مرعیه فرمود و در کشته
 مرعیه فرمود و در کشته مرعیه فرمود و در کشته آن سوار مور مرعیه فرمود و در کشته
 محبس که است که از کشته آن سوار مور مرعیه فرمود و در کشته آن سوار مور مرعیه فرمود و در کشته
 سوار مور مرعیه فرمود و در کشته مرعیه فرمود و در کشته آن سوار مور مرعیه فرمود و در کشته

میر فتح علی خان در دولت دوم ایام مرگش میر فتح علی خان در دولت دوم ایام مرگش
 که در آن دایره برین تهاجر سلطان بن ملک حمادیه ایشان از مردم ایام آورده
 ایالت بانی از فرزندان خسته و بدم از فقاریان که بجز از این فرزند ملک بانی
 میرین در دست بود یکی از این فرزندانش که در دست داشت و در دست داشت
 ناصر که در آن ایام در دست داشت و او آخر در آن ایام در دست داشت و او
 مکر از قتلش در گردان شده اطاعت سه نفی عمارت کرد و ناصر که در دست داشت
 که خسته بنیان یک از او داد و او مکر از دست او و ناصر که در دست داشت
 و ناصر که در دست داشت و او مکر از دست او و ناصر که در دست داشت
 ناصر که در دست داشت و او مکر از دست او و ناصر که در دست داشت
 ناصر که در دست داشت و او مکر از دست او و ناصر که در دست داشت

۱۸۵
 قتلش در غرض خود می نمود و در سر عدلی ملک و الله در شیرخان و صادر مع مهر در سر
 بخت صادم فرزند ار در سر در لیکر شکار سر صادم آمد و محاربه عظیم دست داده هر دو در جنگ
 در دروغی که شاعر قتل آمده و صادم بر این غالب آمده و معترف شده و فراموشی اتفاق افتاد
 حکم کردنی با جاعت است نه عیانی که سرش در سلطانی سلیم خان مبدور است و خود از کرم و قنای منیر
 کشته در تاج که سلطانی سلیم خان بر سر برادر کتب قیصره ارم صدم صدمی است
 صادم نیز عتبه در بر دانه درگاه کثیر خانه و بزار شات شامانه غرض معاصر افتد و دست دراز کرد
 به دست کشته بود بطریق اقطاع عتبه در دانه در زمانه فرستادن که مرگ عزالی سلطانی فرستاد
 برت و با غارت فراوان و کشته چون در طبع فارغ و کشته معوج و عتبه نمود و هم لکهاست
 بفرمان رب العزت و تعالی بر سر او آورده و دست او از هر دست بیرون آید که در این تمام عالم
 هزار از او تمام ملک و اراهم و چهره سر برانه اما بکدام از غرض دولت متبع و بفرستادن

در بیان جوان و عین نه گانه جهان فانی و در کماله و از بنر عالی و در تمام این با عیان سیف
 المینح سیف خیدر و در نظر و در خضر سر برانده بود و از وقت پیرانی صادم و دست بر روی در خانه
 بعد از آن سه قمت شجری که با حیدر در یاس و دلال با یکدیگر برادر کرد و سیف حیدر و قور کاف فاجیه
 تیمور بنظر و حیدر که در غیر خضر مقرر شده در سر برادر اتفاق کیم که در غنیمت است و اب هادی که هر
 اربع جهان بی کورستان شاه طهاب اطاعت که سرور و قیامت مسکنه و کشته و در سر
 و طایفه که قنات لقا صدم فرزند و در غنیمت الی سلطانی سلیمانی عالی در حکم کردنی سلطانی
 حاکم علویه در نیز ملک حاکم طایفه و احوال بر اوست بر طایفه که سرور و در میان بیانی ملک عظیم
 هر سه برادر و در غنیمت که در دانه و در دانه و در دانه و در دانه و در دانه و در دانه و در دانه
 و در نیز نظر بر ارام نام بران و در نیز خضر و ملک و در غنیمت و در دانه و در دانه و در دانه و در دانه
 لاقه حکومت و امارت و در نیز امیر ملک امین و در غنیمت و در دانه و در دانه و در دانه و در دانه

X

۱۸۷
 مکنش که تنه کعبه بدان که در دشت هزار سال بکشد خوش اندام بکاه
 پیرینه دقت نیز زام اگر سایه کفایتان بر دل خیر زنده اندام چه خیر کرد و چرا
 گفتار چه آید مرغ در دایه شاد و خنجر که پیر سر مرانی دان در غفران کلام ان عمرت
 نموده پیرینه یک بر دشته خنجر دشت سر در غفران خنجر پیرانه رفته در دشت رستم که بقی
 سر در دشت پیرینه که خنجر خنجر پیرینه که سر در غفران خنجر که دانه پیرینه
 خنجر که بکشد و خنجر که سر در غفران خنجر که دانه پیرینه که دشت دشت دشت دشت
 مسامع بدل سلیقه در غفران خنجر دانه دشت دشت دشت دشت دشت دشت
 بر طرکه دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت
 در دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت
 دانه دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت
 دانه دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت

تغیر

۱۸۸
 تغیر عین سلیقه که در دشت دانه دشت دشت دشت دشت دشت دشت
 خنجر که دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت
 در دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت
 دانه دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت
 دانه دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت
 دانه دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت
 دانه دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت
 دانه دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت
 دانه دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت دشت

X

به استه با بر تیه امارت رسید و عهد مردم بر اوست آن است که کمانی بر اوست
 بدل است اما غلط است و ارشد آن و مان و خند صه آن خانه آن غاز قران و لک سلطان
 که قهر از دلی عت کردت ن برابر کورستان تا به پسر غلوت سپارد و چنگ قزلباش که در دیر
 آمواد از رفر غلوت و چنگ نقیر اوده جمع یافتن ابرار و حکام که از دیر طایر و اب
 هاون تا به پسر رسیدند و فراس اولی اوسد و از احترام کمر اوسد مردم بخار قران
 ناحیه ترک و ناحیه موثر ناحیه و دل مع صفات و تقصیرت بر دوزان و مشوراد و آفران
 حکام کردستان بیه علی سلطان سلیم خان در تاریخ که سلطان سلیم خان غاز نهم متغیر دیرت
 عجم خان غریب الطرف برز و که دز با پای سلطوف دیرت و غاز قران طرف به ناز و
 در نفع نیرت از غریب سلطان باقیه کلمات او در باب دیر پسر بغداد و دیر کبر او از باقی او
 و نهم بر اوست پسر مستغیر در افران شده و در ملکیت و امارت کمان را

دولت

و حکمران نهم عمر طری است و بدو اوقات در نهم در کمانه همه ملک و ملک پشام
 چه ملک که است سینه اول در دوز ابرار و سران همه ملک و نهم غاز قران و اوقات بر دیر
 امارت کت جمع خند پالی با سر حکومت قام و اقام بود و کور عت و برت از دیر بود آن ملک
 و حسن و پخته و دین چهار سران و امارت به پسر کزلباش متغیر شده بود آن ملک از پسر ملک
 بدو اوقات بر دیر و سلطان سلیم خان متغیر شده امارت شده و از دیر نهم در خانان
 و عت کرد از دیر اول ملک و نه ملک و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم
 حرد نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم
 حرد نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم
 از دیر نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم
 از دیر نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم

در چه غیر در این ن منیع شده و نام هر یک نصیر افتاد ترک دار که مرا چاکر
 است و کوان رخت خیزه نعلین جهان با رخت و ریش یک چاکر در غم او در کین
 برادر سو تربیت که نامیه منور که از داد فرار که بطریق سبحان و دوفضی مکتبه در هر یک
 بجهت برادر آزار خاطر برادر غم و حسرت بر خود دار نه مرض طاعون و رسته
 و در روزت هر یک نامیه روز رنج الدنیک نام از بنر خان و در کثرت دین الدنیک و کلام
 برادر امرا که در آن درسیه آید نام مع در محرابه و زانی بقبر رسیده و نام هر یک نامیه زکریا
 کتواریان سبحان خود و با هر یک نام محمد آن نامیه بطریق سبحان که در کثرت سلطان مستور
 نامیه که او در بقعرت لعلد به زاده در یوسف یکی غایت گفته و در زاده که همه یک
 دانه به زاده به یک نامی پنج یک نفر گفته به بعضی درم تعرف او است و نام هر یک
 از هر یک در یوسف و دره مان یک و مدار مان و نام و دره مان و صبر و صبر نام

داست

حیدر نام است بهر دست یزید یک برادر و در کثرت طعول کشته و دست که در کثرت و در کثرت
 نام در دست خضر یک بقبر رسیده و مدار مان نام هر یک در دست خضر یک نام برادر و در کثرت
 در در کار امرا محمد و در طبع سیم و در کثرت خضر و انقیاس آید و مدار مان طریقت نامیه و در کثرت
 که نسب امرا محمدی مدعی مردانه میرسد و در دست نامیه که در هر یک در کثرت محمد و محمد و محمد و محمد
 شام و منیع از خیزه عمریه و در مان ترا که قرا و منیع با اقام و در طرف آید با کانی آمد و قرا و
 بهر یک کثرت قله اوست و در کثرت و در کثرت محمد و در کثرت محمد و در کثرت محمد و در کثرت محمد
 با هر یک کثرت و در کثرت و در کثرت محمد و در کثرت محمد و در کثرت محمد و در کثرت محمد
 بهر یک کثرت و در کثرت محمد و در کثرت محمد و در کثرت محمد و در کثرت محمد و در کثرت محمد
 در مان سید طریقت و در کثرت محمد و در کثرت محمد و در کثرت محمد و در کثرت محمد و در کثرت محمد
 میر خیزه و در کثرت و در کثرت محمد و در کثرت محمد و در کثرت محمد و در کثرت محمد و در کثرت محمد

سلطان مغفور بطریق سباق در تصرف دلد و شایسته ایست و ابی هادی جهان بانی
 مرتبه ایست و امارت محمودی قیام نمود آفر در دست حیدر بن ابراهیم که امیر لوار الحاق لغات
 از او خاند نام بر سرانده بالغین صاحب حدیث بطریق سباق در تصرف دلد و در حیره کهن
 بر سر نه از در شهر باقیه محمودی حسب اسم نواب هادی جهان بانی بر دوش نام مودی از دلمای
 و این که از دست محمودی دلد را بدست آورد و بدست نواب هادی شاه رخ حاجت
 ادم محمودی دلد بر تصرف ادم خرمی که در تصرف نواب هادی جهان بانی
 از دلد جدا و در آن بر سر است ادم محمودی که در تصرف ادم خرمی دلد
 محمودی در آن زمان محمودی بعد از آن حاجت و این مامور را خرمی و آخر ادم
 در دست حاجی که در خبر با آقاخان محمودی تصرف رسیده و کدورت محمودی از دلد
 شاه بانی که در این بر سر است این بر حایه نفوذ شده به از چند روز با این سلطان مغفور

حاکم داند خانی که در تصرف در قلعه داند مقصد حاجت و لکه بر دلد محمودی
 از دلد و ابی هادی که در تصرف در دست محمودی و این مقصد حاجت نام بر آن که
 معتمد در حیره در آن مقصد و در دست محمودی در دست محمودی که در دست محمودی
 حاجت که در آن زمان در آن مقصد و در دست محمودی در دست محمودی که در دست محمودی
 مقصد که در دست محمودی در دست محمودی که در دست محمودی که در دست محمودی
 با حوائج آن مقصد حاجت بر حاجت که در دست محمودی که در دست محمودی که در دست محمودی
 است داده و حاجت که در دست محمودی که در دست محمودی که در دست محمودی که در دست محمودی
 که در دست محمودی که در دست محمودی که در دست محمودی که در دست محمودی که در دست محمودی
 میر میران آنجا فرستاد که از امانت و نفوذ بر کما سلطان سلیمان خانی غازی که در دست محمودی
 معتمد و این بر سر است معتمد جهان بانی که در دست محمودی که در دست محمودی که در دست محمودی

نصرت فرمود و در آخر که حکومت محمود ^{پادشاه} ملک از دیوان عالی بجهان قرار
 خان که بخدمت رضا خیر از امارت محمود فرستاده بآغجه قلعه نام محاکمات محضه فرستاده
 آغجه قلعه که از دیوان عثمانی از فرستاده دیار بر بوفعه او تعیین شده در ملک متفرق و آن
 نظم بوضع طریقی یافت و از او در سر صحنه شسته در آغور عثمانی آن مردان بسیار بگذرد
 ریه و چهار بر دشت ملک حصار در سراسر این دیه که به از زفات هر در
 آغجه قلعه در میان اوله در آن شده ملک حصار در دشت برادرش بقتل رسیده که نام ترک
 در زان حال است بر دفات کرد با بقتل رسیده این نام هر که که جوان است
 بکلیه با بقتل رسیده است آراسته در آغجه قلعه قایم مقام بر سر است ایستاده
 این سیر قایم به از زفات محمود از دیوان نام فرستاده بر دشت حصار
 در آغجه قلعه که در میان اوله قلعه و زفات خان حاکم بر سراسر حصار به چهار دیه

تفاوت قیامه ایست که در روز مصطفی از صف شرفانی رو کردنی در غیر
 اوله طاعت شد و در کتب نیز چنین است که از دیوان بجهان بفرستاده
 بر کاه ملک است و باب هارون جهان را مطوف گردانید و بخدمت احوال است
 سلطان غازی سلطان سیه در حصار که از قلعه قیامه بفرستاده بر کت در دشت
 او جان که ایستاده بکس از امارت در کاه سلطان در آنه دیوانه بر معین
 حاکم از زفات در کاه سلطان در دشت از بقتل رسیده حاکم حاکم
 کردن در میان ضلع که مستعد دقتال شده این دیوانه در میان از حصار
 هارون شایع گشته از هر طرف هجوم بر سر آورده و ملک بقتل رسیده آورد و ایستاده
 دسکینه که با بجهان فرستاده دیوان حصار خسته و همان لحظه بقتل رسیده
 او در دیوانی پیاپی رسیده و از او بفرستاده و بر کس که هر حصار

ما زخم سران میره رسته و نیز ز سینه در آید که سلطان سلیمان خان عازم سفر
مخبران اختیار فرمود برودن بقاف یکدیگر بر کاه عام باده هارون جهان باده
ناحیه مکنس آید و در عهد عیسی علیه السلام بطریق سباق بمغور یک غایب خرمه
زین یک در یک تو چنان عظم منقوش گردیده و خیمه ذاب شده
ناحیه بحر سلف حدیس گردن و یک بزیط و بر شرف کشته مظهر
عطف از کشت دبه از دل که ذاب از دل از در خانه ستر کشته
و در دوح در ماهی است آن که ادب و هنر است انجامه مغور یک سله
خرد و شایر سران انجمنه سباق بار یک که از دوان علما بطریق ادیان و ملک
بر رعایت خانه بقعه اطاعت بوان آمده ناحیه سر نیز بر سر راهی و در راه
کشت درین یک سر غامت داده خیمه را نیز یک کشت شده از او خرمه

דבאל

[illegible]

عذر از سفر نخواستن عمدت کرد و احدی را خبر نداد و سید ملک را هر سه سکه و
 مایه بفرستاد برای قربانیه نایب های این جهانها را بطرف اردکان فرستاد ما را
 در غیبه خود داد که در غفلت روز شام امر از عیال دنیا بفرستاد و فرستاد
 این نیکو که در درگاه معاند طعنه کشید که در حواصم سخت در دروغ می
 قربانیه در اردکان هر سه برادر را چهار صده نفر مرد و چهار از طایفه و بفرستاد
 که در دهن نایب های این کورستان های این جهانها را نیز تا آمدن سید ملک
 از قریحان که طایفه سلیمان را رسانیدند و دستور ملک اینجاست که از اردکان
 در آن کوه به است نه چهار استیانه سلطانی سیدکان غازی آمد و مشمول عطف خود
 دستور عیال و سید که است نه که است منفرستاد این خبر که سید ملک
 از غایت عیال سلیمان مایه خود در سیر و بار کرد و طایفه سباق مرد و از آن
 هم بود

بقیه اسب و سواران را در کشتن و در کشتن کشتن کشتن کشتن کشتن
 از وقت خود که کشتن و کشتن کشتن کشتن کشتن کشتن کشتن
 او را برادر و منفرستاد و کشتن او را در کشتن و در کشتن کشتن کشتن
 و با منب صید المراتب است که او را در کشتن و کشتن کشتن کشتن کشتن
 و مایه که بطریق ادماخ در تصرف است و مایه ادماخ در کشتن کشتن کشتن
 به برادرش کشتن کشتن کشتن کشتن کشتن کشتن کشتن کشتن کشتن
 اینجاست که در مایه که کشتن کشتن کشتن کشتن کشتن کشتن کشتن
 اگر او را نایب های این جهانها را در غیبه که است و عیال فرستاد و کشتن
 در کشتن کشتن کشتن کشتن کشتن کشتن کشتن کشتن کشتن کشتن
 داشته معاند طایفه و سواران را در کشتن کشتن کشتن کشتن کشتن

کما که شاه بهر سلطان باد مقرر شد و در محله ایرودان بقعنه متفرق آل عثمان در کوه
 وستان پاشا در درگاه مفتاح انجا لغت کشته نظر بهر که نظر از امر از و نشسته و
 و طایفه و ملوک و حکمران و معبود که از قیام الله ام سالخ هر معرعه و اعوام درگاه
 استباه بسته و باطل سنن پاشا و خصال او در هر روز که در میان پاشا
 سر در منور شده و لکبر عالمه دران دیلمان سرار و کنگ که بهر بر قیام در غلغله
 علیه حرم و نه نظر ملک و برادرش قلم ملک در زانسه و جمع کنگ که بهر از دیوان
 نواب هایدن جهان بان و بهر از آن سرحد رلغ سلطان مغفور و عدا کنگ
 یار گیر کشته بطریق بطریق اقطاع ملک و در قصه قهر از مغور ملک محمودی بود
 و قیام کنگ نامه بطریق که در دست او غنچه مکر از از جانب زبانه پاشا در در حرم
 مکر عرمان سلطان امضا حکم گرفته در وقت طاهر استانه در آن لغت
 سلمه

کنگه که در قیام الله ام او حاق مرور و طایفه و سنن پاشا در از از از
 کنگه در آن باب حکم هایدن یا کنگه تام در دست داشت بر در غنچه حواست که لغت و کنگه
 در طریح سرافشته و خند در بهمان آمده عدا و قهر در هر که در کنگه کار با کنگه
 وستان رسیده هر طایفه و بر قیام و ارفاق کنگه کنگه معافه و در هر که در کنگه
 کشته نظر ملک با برادرش قلم ملک که کنگه در زانسه و جمع کنگه در غنچه ملک
 بهر از قهر برادرش با بهر غور سر امراد او کام و سنن در در منور ملک که در کنگه
 و سنن که با بهر غنچه حواست و در کنگه از زانسه و مغور ملک و سایر امر از محمودی که در کنگه
 بهر که کنگه در غنچه حواست و در کنگه از زانسه و مغور ملک و سایر امر از محمودی که در کنگه
 با بهر غنچه حواست و در کنگه از زانسه و مغور ملک و سایر امر از محمودی که در کنگه
 که کنگه با بهر غنچه حواست و در کنگه از زانسه و مغور ملک و سایر امر از محمودی که در کنگه

[illegible][illegible]

بود آن ملک آهاس که نه تنها سیر به که از او جدا و متواضع
 بود و سر و دست نه با کم العزاس به ناخت بر او داده
 در لجه قزوین مطاع جابر شد ببارت بر دیوان ملک انجیر به یک لجه از
 وفات پسرش و به او درش بود آن ملک به سوار در آن ماه هلاک به عیان
 نه به نبوت ملک و لکه آیدین آقا رضی الله عنه و اولادش و امیر خسته
 که به او دیوان ملک آید او به بامارت به نصیب گفته به دیوان
 دیوان به دیوان ملک به بامارت که در وقت به او به ملک به مکر
 به نه به و قریب به سال امارت آن که چون مرد صالح و متدین بود
 در امور خلیف امارت و هم عمر ملک مرگ استغفار که در دختر و عقیقه کفاح
 به بعد بقیه آن در آورده امارت به در از انعم و لکه آید امارت او است

نهم

مسیر بودند با بر قاتل و کشته شده مع موقوفه و در مسجد که از آنجا به در وقت به بار
 حریفی به نصیر را ده ماهه تعظیم و کشته در کت که در سر مرقد مطهر سوز و سینه که کشته
 خیر به شهر صلوات الله علیه و آله الله علیه که در کشته در بر نه سوزنا کشته خنجر و در آن فرغ
 رفت و نایب رعد و عید نصیر و در کت امارت ایران و آن شهر به چهار سوره راگان
 چهار سوره در در بار کو شهر بر راجع سال قسم به نصیر سوره طه که از غنم اگر اید ایران آن
 سیه به نصیر و چکنر و کشته حکایت شهر رست و در او به دهنه که در شهر است که بر او
 به نصیر و در کت امارت ایران و در کت امارت ایران و در کت امارت ایران و در کت امارت ایران
 داد و دل به در آن که به کت امارت ایران و در کت امارت ایران و در کت امارت ایران
 رسیده و مردمان را از اطراف و حوایب بر سر امارت که در کت امارت ایران
 کت امارت ایران و در کت امارت ایران و در کت امارت ایران و در کت امارت ایران

میکنند بر این جهت است که در نزد ایشان آید و حضرت زکریا و در زمان کهنه
 آنرا عذر می گردانند و می گویند که ما را که در عذر می گردانند از فقره چهار فقره
 که باز که در عذر می گردانند از فقره اول و دوم و سوم و چهارم در میان ایشان می رود هر سلفه است
 که امارت و حکومت ابر می کنند و از طایفه زنی خفته و غلبه غلبه می رسد
 ایران فایز گشته اند و چهار گروه دیگر از کُراد و قرمان و ایران موقوفه
 که بایک مرد در پشته ها و اندر در آن نواب و حاکم و سپاه و جهانبانی
 و تال و غوغا نام مردی بود در میان آنجا و امارت و کفایت نامرادی
 سه هزار و در دین و حضرت و جاری و همه دشته باشد و در فقره که از کُراد
 در فارس است که ایشان را که می بیند و در کُراد و خراسان و سلفه
 رسیده و اندر دماغ تمام ایران و سلفه که در زمان نواب اول و جهانبانی

الار

امارت ایشان را که می بیند و در کُراد و خراسان و سلفه که در زمان نواب اول و جهانبانی
 است که امارت و حکومت ابر می کنند و از طایفه زنی خفته و غلبه غلبه می رسد
 ایران فایز گشته اند و چهار گروه دیگر از کُراد و قرمان و ایران موقوفه
 که بایک مرد در پشته ها و اندر در آن نواب و حاکم و سپاه و جهانبانی
 و تال و غوغا نام مردی بود در میان آنجا و امارت و کفایت نامرادی
 سه هزار و در دین و حضرت و جاری و همه دشته باشد و در فقره که از کُراد
 در فارس است که ایشان را که می بیند و در کُراد و خراسان و سلفه
 رسیده و اندر دماغ تمام ایران و سلفه که در زمان نواب اول و جهانبانی

و در کُراد و خراسان و سلفه

آیه در دوزخ بجا و سر دوزخ لدا و ضاع نامسر در اگر او مفرز و سر مفرز کشته محمد ص
 بهشت تفرقه که صفت سه با بر پنج باب هارن جهانلا سلا کما ف مزاج به که لهار
 نمرد عمارت جلدی غان لدا و دشته اوسو بر صفرهای دشت که آنجا به بهشت
 عزیز از ادکار بر سهیل شتر سار طویف اگر که بر سر رایت اوجسج شتر بفرز کنه
 و تفرقه سه صفت سه صفت سه صفت سه صفت سه صفت سه صفت سه صفت سه
 به درت سر مند لدا رفعت او در لدا بر سر خوش بوجب دکان و جاب لدا و کان
 کاتب بجا و سلطان محمد مفرز از امارت سلطه بر سرش و دوزخ بر سر بر و تفرقه غان
 در پنج آنکه دلدست آدینا کما به تفرقه کما شکر کما ان ال عثمان در آسمان و لدا
 بجهت و مرآت سرمد و سالان صدد و آدینا کما به تفرقه و ناحیه کرب و بفرز کما
 در تکان و صدد و قیر و بستان و انورال دقا به تفرقه عید و دشت که از فرات

والله

و تفرقه بر سر رسم عمارت کما ف دکان و دکان و دکان و دکان و دکان و دکان و دکان و دکان
 کاتب بجا و سلطان محمد مفرز از امارت سلطه بر سرش و دوزخ بر سر بر و تفرقه غان
 در پنج آنکه دلدست آدینا کما به تفرقه کما شکر کما ان ال عثمان در آسمان و لدا
 بجهت و مرآت سرمد و سالان صدد و آدینا کما به تفرقه و ناحیه کرب و بفرز کما
 در تکان و صدد و قیر و بستان و انورال دقا به تفرقه عید و دشت که از فرات

خلعت بسیار زیاده ای بنامش بر سر او نهاده و درگاه پادشاه را به دست فرستاد
 که مدبر پرور است و در شهر که گریه بلند بر لب نهاده و در وقت گریه گاهانی خفته و میگریه که در هر
 بیتگاه هر بنده را بفرمانده ای تا با ما هر چه خواهد بود بگویند و اینست طوق و قیاس است که گفته
 بقدر که در ده گریه و گنج است و در آن خانه که بر آسمان رفته در دایره خفا و در آن روز
 شایسته گورستان بنامش ایام جسم و جفته در آن رسم و در آن رسم که در هر روز از هر طرف
 در آن گریه و گریه خانی احمد و الا ایضا خانی احمد و در آن گریه و گریه خانی احمد
 از خان احمد طلب دشمن و در فرزند بفرستاد مردمان محرم معتقد آورده در آن روز خانی احمد
 فرستاد هر روز و در آن تمام به اگر به بختیست فغان و بختیست سید و بختیست سید
 چنانچه بسته و در آن روز خانی احمد و در آن روز خانی احمد و در آن روز خانی احمد
 و این خبر را به سر بر سر فرستاد میرزا ابوالکیر که در آن روز به طاعت و در آن روز

سلطان به رزده آفریده و در آن روز به سر بر سر فرستاد و در آن روز به سر بر سر
 در آن روز به سر بر سر فرستاد و در آن روز به سر بر سر فرستاد و در آن روز به سر بر سر
 و در آن روز به سر بر سر فرستاد و در آن روز به سر بر سر فرستاد و در آن روز به سر بر سر
 قتل تمام که گریه و گریه در آن روز به سر بر سر فرستاد و در آن روز به سر بر سر
 این خبر به سر بر سر فرستاد و در آن روز به سر بر سر فرستاد و در آن روز به سر بر سر
 مریم آن صورت به در آن روز به سر بر سر فرستاد و در آن روز به سر بر سر
 و بعد از مریم در آن روز به سر بر سر فرستاد و در آن روز به سر بر سر
 و حب اینان و حب اینان و در آن روز به سر بر سر فرستاد و در آن روز به سر بر سر
 در آن روز به سر بر سر فرستاد و در آن روز به سر بر سر فرستاد و در آن روز به سر بر سر
 روز به سر بر سر فرستاد و در آن روز به سر بر سر فرستاد و در آن روز به سر بر سر

مردگن به که دیر یابم گزتا مرست که مرستام بعد در آید است در قیامت
 لکه رفته که ملک بر جوار است چرخ لود و دگر زشت امارت باز که برادر
 اید یک مونس نه دله که ادویه به کار یک مقرر داشتند و الله او یک
 یک تو هم به اگر که بهر حقش کنه ترک امارت نموده بر خود برشته در زین
 بزیم عبه بر به بر راه ملک است. زاب هایدن جهانیا آه به کار یک
 این که این چنین یک چرخ داله او یک بهر خود روز امارت باز که
 قطع کرد جاعت این به تعویب عالی امارت باز که با امارت که از شر و جبر
 نژد شهر به یک عایت سر چون او مرد به ال در قله نشسته که اگر
 خمد طایفه اهل و قیال منصف در امر و مردم خندان قیام کرد در این نظر
 ام منبر مکرود در خد و به نفس الله مردم و جماعت را رسد است بخار بود زان
 عیادت

عیادت باز و کفر و ملامت گشته قریب ۵ هزار غادر از طایفه برادر هیچ نه تریا
 در این اسکر در امارت و آید ساخته جمعه و عویر باز که کس کردند و جمع هر باز که
 از هم امارت نهاده بر این بهت و نفوذ باز که این به کار یک به از و بر جبر
 فخر و جلال دعای زاب هایدن جهانیا امارت باز که داله اسکر و جبر
 اید زور به بر عت حراتی بر سر و سر داشته ملک بهت و خفا و عیادت
 بر یک شیع و سر و سر امر و حکم سر و سر و براب کایاب جهانیا نظر کنایه
 فرستد که اگر سکر و آداب و زین بر این عنوان است که طایفه باز که و خفت
 و حکم و غیر بهت و آفرین الله و اسم سلا بر این روز است بنا بر این را به ال
 جهانیا و سر و سر و مزاج با این بهر گشته و خفت و سر و سر و سر و سر و سر
 ساخته امارت و سر و سر یک الملقب بقیع که از زان و است دنان که در یک

در این اسکر در امارت و آید ساخته جمعه و عویر باز که کس کردند و جمع هر باز که
 از هم امارت نهاده بر این بهت و نفوذ باز که این به کار یک به از و بر جبر
 فخر و جلال دعای زاب هایدن جهانیا امارت باز که داله اسکر و جبر

جهان را رقیه حیات بویا ز یک اسم چنان مغرول مکتوب دله بر آن که ذرات
 مکتوب جهان را بر رفته جان خراسم باز و کلا سوزا بر باد سلطان مکر و خمر کرد
 آنکه سکر میکان بود بیا ز یک داده باقر تر از قلع هر رفته و نیاز یک تابع از خان
 سه دانچه ناله در میکانی بیدار بر قلع یک صبح سه تابع تقان کشته لکها کرد و
 حوصه گفتند دارنار یک در این سر کار مریدان ظهور که آنکه اخذ حکم قهر از خان
 بنرم محاربه بدها بشد مکتوب سکر از خان در مردان در کرد و دفاتر قلع در آب
 که غرض بخار خفته او بر یک ظهور بقیع یک سابقه افسوس بر آن رفت که او را
 دله بر سر از هم گفته و کلا یک بدو طبع امارت باز و کلا قهر حیات او کشته از امارت
 فلع کله بفرزین کرد و در زاب ایل جهان با قرص یک سال او در سکر خور
 عظم مغرول کرد و در خور خور نمود و یافت دلیه را کتب قلیت و بنان دانه و اوراک
 ع

نیمه کوه و دهم از یک اسم چنان مغرول مکتوب دله بر آن که ذرات
 لکها کرد و در زاب ایل جهان با قرص یک سال او در سکر خور
 عظم مغرول کرد و در خور خور نمود و یافت دلیه را کتب قلیت و بنان دانه و اوراک
 ع

زمر هبل در تعلق فان و صلیع فال و قع اوغ و سهران سید و سیر علی و سیر
 در بنه نام سنان پاشا حنف اوغ که قراول و پسر و علی که لغت نام و بنو و پسر
 کشته در طرین مدظم امواج بحر فزونی و کسید در آن سارک قطع یک غیر تو کما شد
 قهر یک و در سحر یک بیلیدن در سحر از تنجه که که بنظر عثمان پاشا اوغ و سیر
 خرد و نام سیر خرد و سیر و اردو اما متع یک نام سیر و سیر در او و سیر و سیر
 قریبیه خرد و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر
 در سحر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر
 تعلق و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر
 یا بر این یک اوغ و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر
 کشته و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر

۴

[illegible]

[illegible][illegible]

که در مدت دروازه غیر نیست چرخ میز بر احوال است نذر بدین است بر هر چه است
 که در همه قریب به نزدیک است و در میان که به هم می رسد و خروج که به این فتنه افتاد
 بعضی شایسته مرده کمال این معنی است که می رسد و در میان که به هم می رسد و خروج که به این فتنه افتاد
 بنویس و در آن که این تاریخ را نوشته است یا نه مرده کمال این معنی است که می رسد و در میان که به هم می رسد و خروج که به این فتنه افتاد
 منتظر بر انواع لطیف و ظریف مرده کمال این معنی است که می رسد و در میان که به هم می رسد و خروج که به این فتنه افتاد
 مرده کمال این معنی است که می رسد و در میان که به هم می رسد و خروج که به این فتنه افتاد
 منتظر بر انواع لطیف و ظریف مرده کمال این معنی است که می رسد و در میان که به هم می رسد و خروج که به این فتنه افتاد
 مرده کمال این معنی است که می رسد و در میان که به هم می رسد و خروج که به این فتنه افتاد
 منتظر بر انواع لطیف و ظریف مرده کمال این معنی است که می رسد و در میان که به هم می رسد و خروج که به این فتنه افتاد

چنان

طریق می کشد خاص بر این صدمه رخسار خستیده چون بر سر رخسار خستیده
 می کشد در آیات فرغانه بهر جام می کشد نام می کشد و در این فتنه افتاد
 بر این فتنه افتاد و در میان که به هم می رسد و خروج که به این فتنه افتاد
 مرده کمال این معنی است که می رسد و در میان که به هم می رسد و خروج که به این فتنه افتاد
 منتظر بر انواع لطیف و ظریف مرده کمال این معنی است که می رسد و در میان که به هم می رسد و خروج که به این فتنه افتاد
 مرده کمال این معنی است که می رسد و در میان که به هم می رسد و خروج که به این فتنه افتاد
 منتظر بر انواع لطیف و ظریف مرده کمال این معنی است که می رسد و در میان که به هم می رسد و خروج که به این فتنه افتاد
 مرده کمال این معنی است که می رسد و در میان که به هم می رسد و خروج که به این فتنه افتاد
 منتظر بر انواع لطیف و ظریف مرده کمال این معنی است که می رسد و در میان که به هم می رسد و خروج که به این فتنه افتاد

برای خاستن در نهان که ایام که دایم چون دست و پا پس از او با روزه نامی که
 در نزدیه در نزد او بعضی خیر اولد و ذکر را تا منقطع نمیشد و پنج اوله ای که
 که مولانا زار الله و این عید الرحمن جامع در او در نقاشی که از بهر سیرت و مزار
 در باب غریب بهر سیر در مکه کور و آن سوره دیگر که سوره ندرت امارت که در مکه
 از حقان خاتم انبیا میفرموده و آن در سلاک نه نامی که ایامی که منقطع شد
 و در اسم او سر در نه که اهرار ترک می کرد و در واقع نهان او سر به نظم آورد
 سلیم نام نه نام و ایام و او را در داده از قصبه بهر سیرت غرض که مولانا بهر سیر
 فضل علی و مقرر نهان آن دست که ایام و خیر فضل علی سر مولانا سر که ایام
 مراد سیر بهر سیرت از مولانا شاه معنی بهر سیر که عمر طبع یافته صده و یک
 نه خان طبع که برابر مستور او آن غرض نهان که ایام ملک خیر که در مکه

دیانت شاه احمد حفظ و در است به ابو زرار و چشم و باری که امر که نهان بهر سیر
 از خان که در حلقه طرد آن صده و در بعضی شاه غرض و حماد که تفاق خیر از خان
 پنج او سر در مولانا بهر سیرت از طبع و دهمته آن بهر سیرت غرض و حماد که تفاق
 همراه پنج امر که بهر سیرت نه و آب و هوا آن مله تفاق بهر سیرت از خان
 و لطافت و زینت و زینت باغات و عمارت از نهان توفیق خیر از خان
 پنج ایام که بعضی ایامی سر له ناعلیه نهان و در له پنج خیر از است و در
 پنج عید بهر سیرت از خان سر در بر او از نهان که در مکه ایام و در نهان
 و ایام که در نهان در تصوف پنج زکریا علی و الله و الله نهان سر که
 مهر مهر و این خیر مهر در نهان آب و در لطافت مبد بهر سیرت از خان طبع که
 و در در نهان او است ده بهر سیرت که نهان و حلقه نهان آب بهر سیرت از خان

و یک مبه روح افزا و ده باب دکان و محترم تحا گزیده از رزاع من خسته
 بر آنجا آورده است و اگر بگوید و عدل و معری ظاهر که در این سر خانه دارا کفر و سکند
 بر آنجا آورده و کنع عمل در رزق و در حیات بهانه مغرور سلطان مراد خان بطریق
 بخبر دها غایت شرف آنجا که بهینه در دهنه تریدان تین مغرور لماراد خان
 در ترک و تاجیک و عرب و جمعه و آورده و هر غریب هر کس در آنجا همی کرد
 او و فرادرهای رعایت می کنند و نفس را در محاسن که با وجود کینه در میان هر دو را
 چند کار و انهای متعدده است اما بطریق و برف و نه را که این بیست و یک روز
 که بر دایره اندازان مغرور تا آسمانی نشانی و شب و شب به غرض تا آخرت ان مراد خان
 که تیار و ترودین و معر و تلف مراد و سلطان و حکام کرام به تحف آبا و اجداد
 این مستقام چند دفعه در داده عمارت آنجا که بلکه این متعدده بهانه که ما را

دولار و بعد از از نیمه از قمر که می نایان است و به است اما بطریق و بعد از آن که در
 تمام مافیه صورت تمام نه برزق تا که بخت تا که از روزی و این سال تمام است
 که از آن زمانه مغرور در آب و هوا ضعیف نموده اند آینه درون و یکار و روز و در حجاب
 بر فایست و عدل و ترود می کنند تا در بلده و ان جامع و ضعیف و در سره عالم
 در فتح و از او به در غایت و صفا با مغرور و تمام رسانیده اند و خطان خوش و کمال و چ
 معر و قرائت خان و سرخ لجه نموده و حیدرانی مودب و قرائت دار و آنجا نصب که
 بجهت هر یک فرادر است و این و خطه و تین و مغرور به ازادای صلا و عمل از رزاع
 بر فتر و حشر قیام و اقامه و مغرور است فاحش و فایده قیام می نماند و در این و سینه و حشرات
 واقع و بعد و نه و ابان و ریح بر کوکب و مهر است نشان و سر و مراد و ان
 جمیع کثر از غیرت در که که در کشته بر صندل و سده و بهانه و تر و حشر

بهشتیست بهشتیست در کوهی بسته در دشتیست که آینه بشیر است که فرد
 بسته از کشتی کرده که همه ساله یکان آن نیزه کل همیشه در دوازده فرسخ
 فلفله مرغان این کور است اگر ترخت به بایم در است و بنشیند باز بسته
 تو که در دوازده فرسخ بسته که در آید از این ترسیده خانه دارد در آن هزار مهر که هر هفته
 در نه که در اطراف صحرای ابرار بسته و حق و نور است بقول همه اله متوجه دانه
 سلطان خنجر نیست نه هزار با بقیه دنیا ربه در زمان سلطان خان غار که در دست
 تحریر و باز در کفتر و غیر از قرار قاف و اهل کس مع فریه چهار هزار نفر که با
 فریه قدم از هزار تر از معده که جمع میگردانند از سر سر از سر بسته چهار
 آنچه میگویند که در کوه عتبات یک نفره حاضر است در دست است
 که جیب از طرز بهم در زمان حکام از این شهر که عالم میگوید در غرض
 کند

خنجر و در شقه لب ادم در عسکر او میجوید هنوز آفت میخورد که من عالم
 و صاحب با هر هزار و نیمی شهر که بر سر شمس است که مدهات و مع دارد در کفتر
 صورتیست در یک کول و یک بر سر شمس که از این که اوسات اگر در زمان آباد
 محراب اوراق که مدهات میسر در آن که منافع بسیار در کفتر و مع و وجهه آب که است
 در آنجا که از یک مایه و از یک مایه که در کفتر و مع و وجهه آب که است
 همه اینها در حقوق و در آن است که در کفتر و مع و وجهه آب که است
 قریه مرزعه آب که قطع و صاحب سار داده و با بعضی مزارع چهار مایه قطع در آنجا
 است و در آنجا که در آنجا که در کفتر و مع و وجهه آب که است
 آنجا دریاچه است که در آنجا که در کفتر و مع و وجهه آب که است
 که در آنجا که در کفتر و مع و وجهه آب که است

واقع است که آن سدی که از آنکه میخوانند کبر در فایز و شرافت و در آن
 چنانی میفرماید که کاروان چهار ماه بر بالی آن تردد مینمایند و در آن بجز مصلحت
 ادب میکنند مگر در آن فرخ راه میرود و چنانی بر طوطی نشسته در هر حال به آنجا
 بسیار دیا میبرد و خانه آنرا که یک که در آنجا میجوید بر دین میخوانند و آنرا آن
 هر کس که آنکه سلیب آن است صیاد میکنند چنانچه شصت و شصت و شصت و شصت
 چنانچه در راه که اراده داشته باشد به دولت میرسد و کشتن فایز و شرافت و در آن
 نیم زراعت و در آن طرفه آن است که همه ما در آن است اگر کسی از آن بخواهد
 بجز و حکم سم دارد چنانچه فرزند و مان در آن فقره که از آن تامل که میباید روز بخود
 آنرا بقیات خود بکشد و آنرا بکشد و در آن فقره که از آن تامل که میباید روز بخود
 اجابا و اتمام نمائید و مسکنی که از آن که میباید و آنرا که در آن تامل

از آنجا

از آنجا که در آنجا میخوانند کبر در فایز و شرافت و در آن
 چنانی میفرماید که کاروان چهار ماه بر بالی آن تردد مینمایند و در آن بجز مصلحت
 ادب میکنند مگر در آن فرخ راه میرود و چنانی بر طوطی نشسته در هر حال به آنجا
 بسیار دیا میبرد و خانه آنرا که یک که در آنجا میجوید بر دین میخوانند و آنرا آن
 هر کس که آنکه سلیب آن است صیاد میکنند چنانچه شصت و شصت و شصت و شصت
 چنانچه در راه که اراده داشته باشد به دولت میرسد و کشتن فایز و شرافت و در آن
 نیم زراعت و در آن طرفه آن است که همه ما در آن است اگر کسی از آن بخواهد
 بجز و حکم سم دارد چنانچه فرزند و مان در آن فقره که از آن تامل که میباید روز بخود
 آنرا بقیات خود بکشد و آنرا بکشد و در آن فقره که از آن تامل که میباید روز بخود
 اجابا و اتمام نمائید و مسکنی که از آن که میباید و آنرا که در آن تامل

غیرت مودنه بر خورنگ فاموس و عفت ریز در درو دمانت و اما
 مصروف هر که عفت و صوبت بر جاگان این آن آمده دقیقه از دقت
 نامر مکنه است نه از رفته مکارر و طبع از دقت طایفه همراه و جان
 و قافیه مکنه نه هر وقت که دلالت بر لیس از قوفیانی در
 رفته و جاگان این بر طرف بسته بجا اتر بر دگر حرفه و مسا
 وانه ادیکر ال توکل و توصله و ال الم کسته و دلالت کوه
 بتصرف در کرده نه در میان اگر ادا مهر است که بعد
 هر کس که در بنابر دوار طبع بر لیس نهاده نه عفت ریز در ریز
 رفته است و هرگاه بر سامان در سو که راده تغییر از دستان
 سو مقرر است که ادا با جاگان به لیس و غیرت روز که مانع
 و نازم

و نازم مرنانه و اما مکنه عفت ریز در دقت طایفه همراه و جان
 عفت ریز در دستان با طاعت و عفت کردن مرنانه و نازم
 عازر و دلالت بر لیس و عفت ریز در دستان حاکم که گرفت ادا
 عفت ریز در دستان با طاعت و عفت کردن مرنانه و نازم
 کردن با طاعت کماکان ال عمان نه نازم عفت ریز در دستان
 سیلان مرنانه و دستان که قافیه مرنانه و نازم
 کرام مرنانه و دستان که طایفه مرنانه و نازم
 رطوبت مرنانه و دستان که طایفه مرنانه و نازم
 نغمه ادا و دستان که طایفه مرنانه و نازم
 نخت بر دستان که طایفه مرنانه و نازم

سرانته دانات و بفرغ می کند زانه طایفه در که نیز در بلاد
 عرب و با عرب بجفا و مفارقت و پارت و دقار فروده مردانه اکتوار
 که هر چه در حکم ثنائی و محبت و ایام می رسند در دین محمد کلمه هر
 که در شصت و در کریم غیر است ایستاد از دلدی مورد اخو
 بر کاه عرش استیلا سلطان سلیمان مکان تو معصنه بنابر دوزخیت
 و قلمیت که از جبهه آمد و طاهر و دیر ابو کمال حر و برادر است
 و نیز در عفت و فخر و استه که بنوعی که او سو جامع است که
 و مگر آدجه و آ سلطان سلیمان در مجلس فاضل و بزم آن شخصه صر خطبه
 و در صحبت ما و ترا می آید و از بیت ترک و فارغ بسیار نظم مر آورده است
 به نظیر به در جبهه است او که در اسم حروف و بجا داشت این است
 بزه

بزه میور بلورین و زنده با خط عیار با این نه و مجلس خسته آر امید در بختند
 کلام مقرر اگر می کرده که او سواد در سنان می گفته اند محمد بنم با هر که منصف
 منصف کتاب و در حوض سلیمان و از آن در معصنه و دیگر حدیث آقا به در صفحه شایسته است
 که کار رسته و مردان و در آسرا هر خیرت و در شمع و در آل سلیمان منصف بنان
 بایست جهان و مکتوب و غیر ممال با و در بطریق قطع می کند و بنویسد و دیگر از است
 بیایر اراهم پاک و له قلمه و یک آقا است که از واسطه بخیر فاطمه که از غیر
 ارقام و رسته بر می رسد ن جهان و در آنجا که است موقوفات ارکان
 که حاکم و فرمانفرما را از دلدی به در حرم و از مردان و دهانت از مایه
 هم چون تاجیان نمایان است او سواد در سنان می گفته اند محمد بنم با هر که منصف
 بجاعت و در هر که اگر آفریده اگر آفریده است چند مرتبه معصنه او در است

بروج به ال و قمر و مکرر اکنت و کمر غیرت بروج فله چنانکه بسیاری
 از مردان کاری در جانب بروجان هر قدر بدگشته در عرصه بزرگانه
 عاقبت اندر آن دولت رسوخ نموده مردم آن دیار را با تمام و کمال
 مطلع و مستعد او گشته اند و ام آثار انبیا غنیست مگر آنکه دیگران
 که در زیر نظر فرقه نامر میگردند سلطان می نمایند و در لکن فکر
 مرتب عالی بهرسانیه و غیره نواب مرزا را گشته اند و در تصحیح آن
 به تمام کارهای مرادیه مصروف میباشند و مگر قائم ملک و لهه اصل آثار
 که در زیر رحمت طایفه رود که در قسم حرف از لکن بخواند کتاب
 بهر سیر و دولت خود و آنکه بعد و قائم ملک مرکز بنابر عهد و عهد
 بهر غیرت برگاه مکرر سپاه اندک از رفیع بهرین دولت پای

بنام و کار

دو تا رود و نه میروند و کینا نیمه و محراب در زیره منج در یک و در حال
 منحرط بعد از از دایره اطاعت و نصایب بودن نه نهادن بعد از از ادعای
 لغات خاطر بود در میان طایفه رود که بود طایفه نصیب نورانی که در آن
 بنوعی در محنت او کوشیده اند که مافوق آن مقدر نبوده اند که لکن مرد
 او در آرد و بهر انواع بهرین در لکن صادر که بعد قائم ملک در
 بمبیزن لکن مفتاح لغز و غیره نعمت آنکه حقوق قدرت و مکرر حاکم و چنان
 بر نواب هر قدر امرش مالون طاهر که اینست نصیب نورانی که در آن
 بعد از بعضی در نظر خود و در رفیع با نوبت و عاقبت فرموده و چنانکه در آن
 در نه عشر و لغز است با هر روز بهرین نمایان و احسن بود و است بر نوبت
 قاطع و دلالت بر است و یکدیگر نکات و بجای است از است که هرگز ناک

که از دست پنهان کردن رفته بقدر مردم بکارند در آنکه در هر طایفه از اهل طایفه
 نفر و دولت در آنکه از احوال هر کدام از این بعضی در هر طایفه از اهل طایفه
 از طایفه چنانچه سابقا در قوم طایفه از اهل طایفه که در این سو در هر طایفه از اهل طایفه
 در هر دو عشرت در آنکه بکوت بر دشته از دهنه وقت در هر طایفه از اهل طایفه
 کرد و می مردم بر سر آفتاب بکوت صید از این زمانه مرغ و بزرگ از هر طایفه
 مرغ و مرغ صید از این زمانه مرغ و بزرگ از این زمانه مرغ و بزرگ از این زمانه مرغ
 ابع و مرغه مقور شده و مرغه از هر دو بار داده ملاقات برادر بکوت بر سر
 نصف فرموده از هر طرف ملاقات برادران با طایفه عشرت کتد
 اقات بفرغ است هر چه تا سر که زین و صیار از این آب و برادر بر سر طایفه
 شایع خود یافت مع این اترحه خود اهل طایفه در هر طایفه از اهل طایفه
 و بعضی

و بعضی سمف و به حکومت بر سر در ده دین حاکم کرد و در خفته زبان برام
 مقصود که مقصود کرد که در هر طایفه از اهل طایفه برادران با طایفه عشرت کتد
 در هر طایفه از اهل طایفه برادران با طایفه عشرت کتد
 مرغه خود مرغ و مرغ صید از این زمانه مرغ و بزرگ از این زمانه مرغ
 برادر کرد که از هر طرف ملاقات برادران با طایفه عشرت کتد
 خطه وقت از این زمانه مرغ و بزرگ از این زمانه مرغ و بزرگ از این زمانه مرغ
 در هر طایفه از اهل طایفه برادران با طایفه عشرت کتد
 که در هر طایفه از اهل طایفه برادران با طایفه عشرت کتد
 آنجا بسیار افاق مزاج هر طایفه از اهل طایفه برادران با طایفه عشرت کتد
 هر دو به نام و برادران که از هر طرف ملاقات برادران با طایفه عشرت کتد

[illegible]

ایران که به بدو دهنه چاک و چرخ خیزد و خنجر خال در قهقهه تن مسیح شده از راه کعبه
 فریم تخیل ایران برادر ملک صفهانی آیم چنانکه صدق علم در ملک محمد صفهانی در پیکر کفر نظم
 بیست و نین نازکت آید آن بیخ سینه خیزد که آن جهان کشته تهنیت یکدیگر با هم
 یقین که زلفی نام و در جوان بر سر موی که در خیزد و در آن پیکر که در خیزد
 بر این که در کعبه میرایا ز سر گرفت که طبعش آن در خیزد و در آن که در کعبه
 عمارت از بر بر که در کعبه طوفان تو داد منیر سلیم بر سر ضعیف در کعبه خیزد
 زبانه افان حجاب ظلم تیرد در کعبه طوفان نقاب کفر و کینه از رخ آه
 دینش که بر یابا به کین غلام آن دایره از خیزد و چنانکه با کمال یکدیگر دینش
 اما به از راه که او کما قائل از صفای ایران و قفس کعبه بر سر طوفان
 فواید سعادت از سر منجر جوار بر رخ سلطه لایزال الدین روانه ایران است
 سلطه کعبه

سلطان سید مکرر وقت نام لطیف ایران دارم حرکت که در قفس کعبه و در کعبه
 حکایت سید کعبه که به خیزد و در آن دور کار که در قفس کعبه و در کعبه
 یانج روضه اصفهانی که در کعبه و در آن دور کار که در قفس کعبه و در کعبه
 در برادر ملک محمد الدین از نیابت او کعبه و در آن دور کار که در قفس کعبه و در کعبه
 در کعبه و در آن دور کار که در قفس کعبه و در آن دور کار که در قفس کعبه و در کعبه
 به سلطان عزیز که در کعبه و در آن دور کار که در قفس کعبه و در آن دور کار که در قفس کعبه و در کعبه
 خوضه از جانبین کعبه و در آن دور کار که در قفس کعبه و در آن دور کار که در قفس کعبه و در کعبه
 هر از وقت وقت به وقت کعبه و در آن دور کار که در قفس کعبه و در آن دور کار که در قفس کعبه و در کعبه
 حوضه و در آن دور کار که در قفس کعبه و در آن دور کار که در قفس کعبه و در آن دور کار که در قفس کعبه و در کعبه
 بود و در آن دور کار که در قفس کعبه و در آن دور کار که در قفس کعبه و در آن دور کار که در قفس کعبه و در کعبه

ملک بهر این رضایت و کمال که بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است
 حضرت را به نفع و در اندک دین اما هر چه که سلطان به پادشاهان و در هر حال خیر است
 و سلطان در جواب فرمود که با وجود عفو و کرم و کرامت و کرامت و کرامت و کرامت
 و غیر اینها بهر این که بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است
 بار آورده است که بهر سلطان در هر کمال او بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است
 او و بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است او و بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است
 نیز همراه او بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است او و بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است
 فرستاد از او بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است او و بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است
 بعد از آن که تا به او بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است او و بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است
 اتفاق بود که بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است او و بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است

در کمال است

غنچه شسته و صوفی است که در دوزخ است و در هر حرام او در کمال است او سوار است او و بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است
 و بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است او و بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است
 که بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است او و بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است
 میست و صوفی است که در دوزخ است و در هر حرام او در کمال است او سوار است او و بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است
 در جانب برین صوفی است که در دوزخ است و در هر حرام او در کمال است او سوار است او و بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است
 میگردانی که بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است او و بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است
 و در مقام محبت و کمال در کمال است او سوار است او و بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است
 سلطان سوار بود و در کمال است او سوار است او و بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است
 خنده و متفرق و در کمال است او سوار است او و بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است
 بهر عیب و عیب و در کمال است او سوار است او و بهر سلطان آید سلطان در هر حرام او در کمال است او سوار است

ذلت و خوار شدن و له و اباعی و در کجایار عجم نهادن و نمودن
 بدین منافع و شرف و مقام و لذت و رفاه و در کجایار عجم نهادن
 بدین مقصدی امر مکتوم و مکتومها اما رکنیت و در کجایار عجم نهادن
 در ذات سبب قلم بنان و مقصد و مقصد و مقصد و مقصد و مقصد و مقصد
 این قاعده را که در تمام عالم جاریست و اثر این قاعده را که در تمام عالم جاریست
 باین حال و لازم به هر تئوری و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر
 در مکتوب و تحریر و مکتوب و تحریر و مکتوب و تحریر و مکتوب و تحریر و مکتوب
 آن مرزوم باین نام کلیه فراخ مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب
 ره زنی ناپسند که بر جان راه و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب
 بر کاه آورده و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب

چنانچه در این برود رسید و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب
 قرائت و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب
 باین مرتبه و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب
 بدو و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب
 از قیام و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب
 چنانچه در این برود رسید و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب
 مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب
 کار که در مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب
 را که در مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب
 مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب و مکتوب

قرار گرفت در روز چوکان باری سلطان فرخ قراویف نام فرامی که با سلطان خواجه
 سید یزید میانی را بر چینه در آنوقت تهنیت به تیغ تبریع آن که در آن روز
 بر آن روز قراویف را تهنیت می دادند که سلطان خواجه سید یزید میانی را
 موعود و قهرمان قراویف با سلطان خواجه میانی را در آن روز که سید یزید قراویف
 هم چون در برابر سلطان در کمر گفت ای سلطان عالم تا غایت که سلطان سید یزید میانی
 لطف و رحمت به رخ می چاکران و خدمتکارانی بدیم حال که سلطان بغیر از این
 و عرض قصه خمر عرض میانه کان و در آن روز دیار خمر تو نام بود بر این
 اگر این همه سبب و میانه که تو گمانی نیست روزی که برودن رفت تو گمانی
 که در دیار که صد و هشتاد و پنج عمر سر راه براد که قسم هر روز بر زبان
 و در آن که جنگ می مردمانه میفرموده اهل آن روز دیار که بر این
 مله

مله مله شمس الدین خاتم انباشته و دختر خود مله سید یزید مله که پنهان
 او یک سید بود و داده قراویف در آن وقت که در پستان سید یزید میانی
 و سادات مله شمس الدین در موضع خمر سید یزید میانی را در آن روز
 امیر تیمور مصاف مله او سوختنم که در این خمر سید و مرز و بخوان و مالک و سید
 تصرف در آن روز که آن مله در مرز قتلد که در سید یزید میانی را در آن
 با هر چه میز امیرش در عراق و عربی که سید یزید میانی را در آن
 موعود که در باکانی شمر و شرف غازی بریزند و قتلد و در آن وقت
 جفا تر سید میز امیرش به بقدر رسید و در باکانی با کله به به تصرف
 قراویف در آن روز که در روز روز طاهر در قلع گرفت و طریقی حضور و آنکه
 در این قراویف و امیر شمس الدین مله که در آن روز و او سید یزید میانی را در آن

[illegible]

روز

[illegible]

ایمیر ابراهیم فرستاده از او میر سید احمد را طلب نموده ایمیر ابراهیم در جواب فرمود که در قتل
از قوه یقین می آید که اینانی میر حسن نیز وی بود که تر است که کجا در میر سید احمد
نخستین تقصیر کرده فراموش نهاده برگاه شاه برده او را بیاورید و تقصیر میر ابراهیم
در سایر سپاه قرار بر آن شد که میر حسن این خنده فرار آقاییان را در کربلای مریخی
نیز در نزد امیر ابراهیم فرستاده او میر سید احمد را بفرستد به نزد آن امیر حسن را
بفرستد و او را در دلد آقاییان بیاورد و در برابر امیر حسن خنده فرار مردمان جمله که در
شناوری مهارت و در مردان مهارت داشته اند انتخاب کند بر این میر سید احمد فرستاده
با اینانی چنانی قرار داد می آید که شاه در کربلای رودخانه جاکه هرگاه در درجی رودخانه
به کشته شود سرخونی از مردمان به او شتاب می آید و هر کس به او شتاب می آید
تا آب لدر خسته نشد در آید و هر کس به او شتاب می آید که به او شتاب می آید

الحانم

بطایفه نخست کوهانم و دو آقاییان را در کربلای رودخانه بیاورد و تقصیر میر ابراهیم
از میر سید احمد را به میر حسن بفرستد و در عوض او را بفرستد به نزد امیر حسن
فرستد و حسن سلطان دیوان چهارم کلمه زرد را در نزد امیر حسن بفرستد و به او شتاب می آید
امیر حسن اینانی را بفرستد که امیر حسن اینانی را به تنه اتمام رساند و میر سید احمد
که ملک مجرم بود قطع کند بر دلد آن رودخانه تقصیر خود را بفرستد و تقصیر خود را
لکه نخست از هجوم اینانی سر کشیده عفو و میانی اینانی لدر خسته و در دلد آن
آقاییان در کربلای رودخانه خوشه آب لدر خسته نشد و در کربلای رودخانه خوشه آب لدر خسته
ع لک صبیح و خرد خا و بر آنم لدر کربلای رودخانه خوشه آب لدر خسته نشد و در کربلای رودخانه خوشه آب لدر خسته
اضاعت لدر کربلای رودخانه خوشه آب لدر خسته نشد و در کربلای رودخانه خوشه آب لدر خسته
بنیم رزم کربلای رودخانه خوشه آب لدر خسته نشد و در کربلای رودخانه خوشه آب لدر خسته

برجهست بقبر لوده در تات و باربرد آفرین بانی استبد یافت کجاست تانیت
 برجهست خانه انی قراقرند و انهم کافج و دمان و آفرین و جبارت کجاست اوله
 کجاست پزون اوصی سکه که از غنیمت عطا و امر اوله بکسر از رقص و مهر بردن به تغیر دند
 بر سر و تغیر و کوفت خاتم کجا ممر کردینه و سیلان کجاست بکسر پیمان رقص کجاست
 منف و چرخ طاقه بر سر نصیب نیام ممر که کشت ایرار ایم پنج اهرامی هر که در آن
 حاکم بود در وقت و چهارده حکم دستور که سخن خستار منف و سیلان کجاست افرین
 نقشه شروع کرد و آلهت داد و آت کجاست کجاست و سلال توایله بر سر کجاست
 نشت هر سال که ختایم آت از خانات نقطه خیر بکاف و غنیمت و غنیمت کجاست
 و بودت برادر بنیاب سیل کجاست و چرخ در نشت از کجاست از کجاست از کجاست
 خالاسرمانه و کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست

از کجاست

از کجاست بر سر نه میکت سیلان کجاست و غنیمت و غنیمت و غنیمت و غنیمت
 مارین بر سر میکت و باز در اول فصل بهار کجاست کجاست ال کجاست از کجاست
 عالم کجاست و کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست
 کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست
 درین کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست
 دجانی از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست
 کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست
 مسک در کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست
 دلدن از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست
 چرخ کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست از کجاست

بجز مختصاتی که بعد از من فاش شدند که زنده از محبت آدم با ابراهیم متفق و حقیقتاً
 در این آنها محمود و غایتی که هر اهل ایمان تکلیف بود و غزل است که این معجزه و معجزه نظم کرده
 و متهمان شول بدست گیر در مطیع اولیایان از لیلان قلمه عابد و جانور را و احوال
 اقصیه بعد از آنکه کار از اینها بجز به مقتضای ریاضت سید از بنیان کمالی
 بر زبان رانده و مصححان در سینه فتنه قرار بر آن دادند که سیلان تکلیف عباد
 ابراهیم کنه و ازین فتنه و در سینه بعد از فتنه اقصیه در نامه غیر و در بنیان
 احوال بعد از من خبر تک رسیده از او اکثر ترها را کرده و عهد و پیمان از فتنه
 نیز یافت ابراهیم از فتنه بردن آن معجزه و خبر تک رسیده از بنیان
 فتنه و دولت بر لیس و معروف شده و در آن کشته که ابراهیم با او عهد و پیمان از فتنه
 در آن کجای آن کجای فتنه و معروف شد و بعد از آن فتنه و عهد و پیمان از فتنه

۲۹۰
 به آنکه بفرستد شهر آورده ادب و خدمت ما خوشه ل کرد اینها در آنجا نیز نشسته اند که
 مراد بکنند و صدارت خدمت معصومین را بجان نیز میبخشند و بطور بسیار خدمت می
 بران امر قرار گرفت و در ترتیب آنکه داد است گفته در زبان میباشند و اتفاقا با
 آقا میرزا که در دربار کار می کرد خدمت می نمود و در شرفی که در آنجا نشسته بود
 خدمت عرض داشت که در اینست که میسر در دفتر ترا که بگویم و بار بنده بخیر زبان گویم که شایسته
 دارد ملک چه اندک و در خدمت می رسد به نام و کمال آنکه از زبان که نامش حاجت
 و گفت ترتیب داده میانه دفعه که گفته در زبان می رفتن کرد اینها معطی می رسد تمام
 که بکلیت به اینها می کشانند سر و سر که هر یک که از آنها بر می آید سر و سر که از آنها
 همان لحظه دیگر آقا ز زبان ما حاضر ساخته می شود و در آنجا می نشیند و در آنجا می نشیند
 این شاه مهر فخر و خیر و کین می آید و آنکه در آنجا می نشیند و در آنجا می نشیند

و در آنجا داشت آنکه میزدان که در زبان که هر یک که از آنها بر می آید سر و سر که از آنها
 در به حیرانی مانده و مانند بوی میوه که در جانب شما لقمه دایع است و در خدمت
 اینها نیز زبان می گوید و در آنجا می نشیند که در داد آدم می گویم که در آنجا می نشیند که در آنجا
 رمانه کردن که در آنجا می نشیند که در آنجا می نشیند که در آنجا می نشیند که در آنجا
 زده می کشد و در آنجا می نشیند که در آنجا می نشیند که در آنجا می نشیند که در آنجا
 بر داشته و در آنجا می نشیند که در آنجا می نشیند که در آنجا می نشیند که در آنجا
 در آنجا می نشیند که در آنجا می نشیند که در آنجا می نشیند که در آنجا می نشیند که در آنجا
 و بعضی هم می آید و در آنجا می نشیند که در آنجا می نشیند که در آنجا می نشیند که در آنجا
 می کشد که در آنجا می نشیند که در آنجا می نشیند که در آنجا می نشیند که در آنجا
 بر آن کشیده و در آنجا می نشیند که در آنجا می نشیند که در آنجا می نشیند که در آنجا

از پیش بر لبس آینه در جهان پس از سوز در لعل طهر ساند نسیه آقا خیزند در آینه لبس آینه
خیزند در آینه به خبر در کشته بهر دست هر چه تا ستر زدی زلف رضه از سوز کمر ابرار ایام
کرد اینده و ابرار ابرام مکتب محبوب محبت اسلوب در قلم آورد به محبوب که در سینه از زلف
از لب نموده خفته سوز در زلف در بهجت کار ناخانی که کشته تر صفی است که خفته در زیر
آقا سحر عیسی عزت معروف در آینه تا مکمل در آینه بود و در هر یک بطریقه یا قریب
از زلف چرخ بر آینه به محقق خود در زلف کفار و دسام از دستانه تا ملکات در هلد
تو از آینه و صدا قات در بنین نجابات و مصابات و مصابات بهر مایه و ابرار
خفا در سینه آقا بهر ابرار که میان زلف از زلف قطع آینه خفته به تیغ زلف
در زلف زلف چرخان خفته سوز در لب با یک که در آن مین لبس از زلف بود
و سینه آقا بر آینه سینه خیزند در آینه در آینه آقا در آینه و جاع سوز سوز

[illegible]

ایمیر ابراهیم عشرت در آن اوقه چون آمد مکتب امیر حکم کرد که خزانچه
دو مایه امیر شرف سر به پادشاه تاج داده قعه قتل امیر عشرت را و کلاه در آن
میں چال بود و در آن خزانچه یک صاع صاعه که عادی آقا بنام امیر دلاور سرور است
ایمیر ابراهیم گرفته حمله کشت و امیر شرف سر را نیز انداخته و آنرا هم مراباغ بقعه آورد
اما حمله امیر شرف سر تا کار او و پادشاه را تمام بلکه مریت در آن خود را داده
بمقتضای امر غرض تمام برین بهانه امیر عشرت را و چنانچه امیر ابراهیم چون
گفته باور و متعلقان بقعه گفتند در برده کما یغیر در حفظ این کوشه مصلحت کلام
و گفته خنجر امیر شرف سر و بریز بقعه کرد انداخته و پادشاه را استیلا حمله انوار
قعه جریان از ادب کامیاب و پادشاه را نیز بقعه بر سر مامور و مامور
گفته است و امیر ابراهیم محال و متعلقه نمود و آخر از مراباغ بقعه و ترابا

میادیده

تاب مقاومت میادیده و هر دو سر یک سلسله طلعه داده بر کوه مراباغ
اندر وقت و در آنجا خزانچه نام یکا کشید و از آن سلطان مراد نام پیری که در آنجا
مرگه شد بماند و چنانچه امیر شرف سر بر حکم مکتب شرف سر سلطان مراد که مرگه شد
محبوس ساخته و در آنجا محبوس طلعه در آنجا مکتب بقعه و عاقبت با مراباغ عالم مایه
و عشرت در آنجا نعلب در آنجا امیر ابراهیم ششاه قعه سوخته و ششاه در آنجا
با لهر و نا قعه و در آنجا شرف سر و عشرت و ششاه قعه پادشاه سلطان مامور و در آنجا
است و در آنجا مکتب بقعه بر سر امیر که در آنجا بریز مامور و در آنجا مکتب بقعه
بجای امیر ابراهیم در حکم مکتب بقعه بر سر امیر که در آنجا بریز مامور و در آنجا
در شرف و با پیشرفت آن مکتب مع بارق و شرف است که هر صاحب بقعه از مکتب و مکتب
در شرف و با کار مکتب بقعه در آنجا مکتب بقعه و در آنجا مکتب بقعه

طریق رفت متفق قرآن اصول و فروع و بدون این مقول و معنی هرگز بر سر
 سلسله عارف پس غیر حکیم در پیر و گرنه غیر از ایشان خانه آن خست و سهم و توان و دانی
 این مهور آقا کلهر که چنان خدو و معتقد است نه سیکان محض در این عالم است لفظ امر احکام کرد
 و بعضی هم است که بعد از آن نامه محبوب برسد و او را در پیر و مهور آقا روانه است نه سلطان سیکانی کرد
 و سلطان حاکم در دروغ که از عجب الله عاری است که در آن لغو نموده است و عجب آن بر سر
 و در دنیا با چنان شسته در محراب جلاله ران با در باب گایا است و مصافح غیر از این بعضی کرد
 در آن مغرور که با سلطان نصرت بهین نصیحت خانی مهد و ادایا بر کرد و آن موکمه است
 فاشیه و الیه ادب بهر سر قرآن و حکمت پس موصوفه کرد و در او جزو با
 برادر صیقل و از دیوانی نه موصوفه و هم نزدیک است سلطان از موضع بر سر خط و از آن نه علم
 بغرض و صیقل رسانیده که از آن است و در لطیف و حاصل نه جهان است علاوه که در
 کرد

بهر اوله سوم چنان بود بر سر سر کعبه و تپه سبب بفرستاده با جزا داد که تمام روزه و کعبه
 کعبه خرم اوله در کعبه سراج بر سر بردن رفت بنایه اردو ما جو که از غایر بردن آمده به شهر بادی
 که از پیشه گرفته اند از طرف اول گرفته در اول بهر طرف بر سر سلطان سلیمان مکان مستعده است آغاز
 سکه و طاعت در این طرف که در کعبه رعایت جانب قربان شر در تمام تجارت بند در کعبه و کعبه ظاهر
 در کعبه طاعت بهمان در صد و پنجاه در آنکه در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت
 از طرف کعبه و طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت
 قهر از کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت
 از طرف کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت
 قویس همراه اوله روانه است نه بفرستاده حاضر بود در دیوان عالی در دوازده ال کعبه که بر سر اسل
 است نه سلطان طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت
 که در این و در آن

از کعبه

بر کعبه سبب بفرستاده است در دوازده ال کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت
 جامع و به خاطر آن سلطان خسته و جامع و به خاطر آن سلطان خسته و جامع و به خاطر آن سلطان خسته
 ترجیح سیه اردو بنایان از دوازده ال کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت
 در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت
 سر از اردو در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت
 از طرف کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت
 در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت
 قهر از کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت
 از طرف کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت
 قویس همراه اوله روانه است نه بفرستاده حاضر بود در دیوان عالی در دوازده ال کعبه که بر سر اسل
 است نه سلطان طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت بهمان در کعبه طاعت
 که در این و در آن

[illegible]

از دیانار که بهرام که سپهر را در انجم و ساله کرد و پنجم است چمن خاوشان که تفسار روح است
و عفت مال از خب بر است بار است و صبر اگر بر زار شش به بنده جبهه دفع عین الکاف و انکاف
بگویش از شرمستان ملکوت رهنه و گویان که در دراک و صومعه نشین قدم افکند عمو
بر بحر خورشید نهاده علم در است صفت پاکشیده و درگاه با صبر سر و دست سر و چشم از سر گذشت
سایه نهار از نشین طایر بر عیون او خفت و گشت مار ز نو فخره خوشه مار صبر در درای
تر صبح و در تین بافت و طایر با در بخار عود و عطر غالیه سار و در میان نیمه شاق بر زار
چمن سفر زین بر دلب بر مرغ ناله بعد و سگر فروغ از طرف صید شیر در در داد و
و نغین خوشه انان اکوانا رود و ما بک سر در بر دیره و چرخ بکود و رهنه را بشکران زار طبع
چنانکه بر زیم صفت و عمو هر شیر بر رک و عود و زردل و دماغ میر بود چو شنبه زلفه
خند از هر زار شرمناز گفت در میان زار شرمناز تفسار ملکوت صفا صند و در عین ملکوت

در سطح بدیع جامه بالبر که بلاء الودع طر آنرا که رزخ خوان نیز مطر
 زین کاسه بارز اختر در داد از خوردها هر چه حاضر رزخ آورده فاعلم
 صورت داده میگردان دام رزیز زدن آن منزهام رزخ تخته صلاک نیز بنام
 حشر بود برین برابر زین در سخن در کینه هزاران خشت از پوده خند زانما
 یکه مار تار تار سیاهانی که در آب کزده است در پس نظر کن از آب
 اینانی که بر خیزد و برین دیر که در تاق هر دو کوه کف که در کوه
 و تاقه نه نیست بر زینت از طرف بر اسم کشت و لایم کف نه از ایا به درت بنوعی
 بموقف عرض رسانید که در قرون دلدور دیده در کار من آن نیز و دو کوه نه از اول
 و است به چنان آن سران نشینند که در کعبه جانان کفار باز و شایسته و بان تا درین
 و در دین نام نه شایسته لغات به درین و در لغت لغت و درین و درین

بجز اینها

بجز اینها که در سطح بدیع جامه بالبر که بلاء الودع طر آنرا که رزخ خوان نیز مطر
 و زین کاسه بارز اختر در داد از خوردها هر چه حاضر رزخ آورده فاعلم
 صورت داده میگردان دام رزیز زدن آن منزهام رزخ تخته صلاک نیز بنام
 حشر بود برین برابر زین در سخن در کینه هزاران خشت از پوده خند زانما
 یکه مار تار تار سیاهانی که در آب کزده است در پس نظر کن از آب
 اینانی که بر خیزد و برین دیر که در تاق هر دو کوه کف که در کوه
 و تاقه نه نیست بر زینت از طرف بر اسم کشت و لایم کف نه از ایا به درت بنوعی
 بموقف عرض رسانید که در قرون دلدور دیده در کار من آن نیز و دو کوه نه از اول
 و است به چنان آن سران نشینند که در کعبه جانان کفار باز و شایسته و بان تا درین
 و در دین نام نه شایسته لغات به درین و در لغت لغت و درین و درین

عاقبت در مطهری و نواز ای در بحر المار که راجع به مرصعه و مسمی و غنیمت و رهنه نه خسته عاقبت کج
 مضاف شود و درین مجرای رحمت الهی است در وقت کثرت از این که نگاه و کلیت که
 این راه را هست هم که هر که است از آفت بخ از سینه جاید و در وقت حاجت
 ج در هم ضعیف باشد از سودا و در آن حرف و صنف و هر مانع خلق که بعد از آن است
 قویان زاری کایاب و این جهان را در چه حال غلبه و با سیر و منوط و منوط
 آخر در زمان از دست سلطان محمد نصیر است رسیده از بعد از آن عمره و زمان بود
 قدر عمره و مراد است و در آن مرحوم سلطان مراد خان محمد نصیر است که در وقت که
 و نیز در بیان احوال فقیر و سگ در آن زمان که حاصل که تاریخ در آن است
 منم که در این است و در آن زمان که در آن وقت که در آن زمان
 به آن باشد که این است و در آن زمان که در آن زمان که در آن زمان

مجهت به تم سینه دست پا به دال هم از وقت که در آن وقت که در آن وقت
 به زبان گفتند دل ز کشته هر که در وقت که در آن زمان که در آن زمان
 به زبانه از وقت که در آن زمان که در آن زمان که در آن زمان
 غایت به زبانه از وقت که در آن زمان که در آن زمان که در آن زمان
 خانه به آن مراد است و در آن زمان که در آن زمان که در آن زمان
 از وقت که در آن زمان که در آن زمان که در آن زمان
 به آن زمان که در آن زمان که در آن زمان که در آن زمان
 نه به آن زمان که در آن زمان که در آن زمان که در آن زمان
 عبود و در آن زمان که در آن زمان که در آن زمان که در آن زمان
 زخمی و طبعی و قاعده و اب از وقت که در آن زمان که در آن زمان

تمام دانستم که حیثیت مثبتی که هر عام عدل
 است از زوایا معتبر از امر از شیخ بهیم
 این صحت سیرت آن نذر غم و محرومیت فراموش
 بر آنست که گفتم آن موم عمل
 صیقلی که زدم با بستر و افراق نیم مکرر
 با این دو آتش زدن مکرر نیم بشهر
 حجابی که زده بودم بر عدل و جود
 دانه زبیدی را دادم میان صیقل و صیقل
 هر چند بر آب خنجر و شمشیر
 و شمشیر و شمشیر است که معصوم را
 زخمی کند و زخمی کند که زخمی کند
 شرح حال غیری که نیست حال غیری
 آن خوشتر است از آن که زخمی کند
 مرزا است که چرخ را بر زخمی کند
 زخمی کند که زخمی کند که زخمی کند
 در هر صفت بر این موم و این صفت
 که زخمی کند که زخمی کند که زخمی کند
 عمل آن موم و در هر صفت که زخمی کند
 که زخمی کند که زخمی کند که زخمی کند

عازر

غرض و محراب موم است آن فخر و ازاد
 که از زوایا معتبر است و عدل است
 بدین صفت و این صفت که از زوایا معتبر
 است و عدل است و عدل است و عدل است
 مرزا است که از زوایا معتبر است
 و عدل است و عدل است و عدل است
 فرح است که از زوایا معتبر است
 و عدل است و عدل است و عدل است
 دستار است که از زوایا معتبر است
 و عدل است و عدل است و عدل است
 بعون آن موم و در هر صفت که زخمی کند
 که زخمی کند که زخمی کند که زخمی کند
 فاضل و نشسته در آن موم و در هر صفت
 که زخمی کند که زخمی کند که زخمی کند
 غیر از که نشسته در هر صفت که زخمی کند
 که زخمی کند که زخمی کند که زخمی کند
 حرف است که از زوایا معتبر است
 و عدل است و عدل است و عدل است
 در هر صفت که زخمی کند که زخمی کند
 که زخمی کند که زخمی کند که زخمی کند

x

[illegible]

[illegible][illegible]

که بر آن کافه نظر بود چون انکه تاج ثلث و ستاره بدست جهان این جادوگر
 در ملک روان کرد این تغییر و تباه می کنند باز در دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ
 این حکایت مردم در هر کشور و هر شهر و هر شهر و هر شهر و هر شهر و هر شهر
 در این باب است که یک کتاب در این باب است جادوگر در جهان و دوزخ و دوزخ
 ملک و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ
 بحسب قدرت و به قدرت و به قدرت و به قدرت و به قدرت و به قدرت و به قدرت و به قدرت
 که در هر کشور و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ
 و در هر سویمان و سویمان و سویمان و سویمان و سویمان و سویمان و سویمان و سویمان
 مستغنی و مستغنی و مستغنی و مستغنی و مستغنی و مستغنی و مستغنی و مستغنی
 این طبع و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ

خداوند و قدرت و قدرت و قدرت و قدرت و قدرت و قدرت و قدرت و قدرت و قدرت
 باحوال ملک و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ
 به برین راه است که در این باب است جادوگر در جهان و دوزخ و دوزخ و دوزخ
 این است که در این باب است جادوگر در جهان و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ
 این است که در این باب است جادوگر در جهان و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ
 و ستاره و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ
 بر این توفیق و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ
 که در هر سویمان و سویمان و سویمان و سویمان و سویمان و سویمان و سویمان و سویمان
 مستغنی و مستغنی و مستغنی و مستغنی و مستغنی و مستغنی و مستغنی و مستغنی
 این طبع و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ

در داد امیر حسن ملک ناصر این ملک منصور که دلا دشت بود در حواله محمدرضا باسلان بن محمد خان
 معاف داده بگشت خود و سلطان محمد خان بن امیر غوث که در روز شنبه بیست و هجرت به بصره
 میرجهان در تربت هندی بنیان نهاد و در آنرا خرابی ساحه رحمت جویدان را کرد
 دیو در آن نام در آن چند روز زیارت و امیر جهان با بنام و بخت و در آن دلا دشت
 و بیخ نام بر شیده و امیر ناصر که در مقام علم و تقاضا در فرج بخت و حکمت را امیر حکام عالم بود
 و حواله به امیر ناصر که در فرج بخت و تقاضا در فرج بخت و حکمت را امیر حکام عالم بود
 روشن ضمیر جهان که در فرج بخت و تقاضا در فرج بخت و حکمت را امیر حکام عالم بود
 مستقام بر پشت و امیر در آن اوقات به اصاب غیر کمال حق و بخت در روح و جان که در مقام
 آنوقت به مقام بخت و اصاب غیر کمال حق و بخت در روح و جان که در مقام
 از رخصت غنای در کازن بنام و بخت و تقاضا در فرج بخت و حکمت را امیر حکام عالم بود

در امیر

و در امیر ناصر این ملک منصور که دلا دشت بود در حواله محمدرضا باسلان بن محمد خان
 در فرج بخت و اصاب غیر کمال حق و بخت در روح و جان که در مقام
 که در زمان از غنای خان بخت و تقاضا در فرج بخت و حکمت را امیر حکام عالم بود
 باز از این ملک در فرج بخت و تقاضا در فرج بخت و حکمت را امیر حکام عالم بود
 ما و بخت و اصاب غیر کمال حق و بخت در روح و جان که در مقام
 در آن بخت و اصاب غیر کمال حق و بخت در روح و جان که در مقام
 و در آن بخت و اصاب غیر کمال حق و بخت در روح و جان که در مقام
 که در آن بخت و اصاب غیر کمال حق و بخت در روح و جان که در مقام
 گفته اند که در آن بخت و اصاب غیر کمال حق و بخت در روح و جان که در مقام
 اصرار و بخت و اصاب غیر کمال حق و بخت در روح و جان که در مقام
 مدد رسید و خان بخت و اصاب غیر کمال حق و بخت در روح و جان که در مقام

در زوایع جهان آفات سبکتر از نه و قاع نه ست عشر و سیاه در شب خورشید سلطان
 غریبه از این جهان عالم جاد و زان مقام کعبه و همه اله مستحق در تاریخ سلطان مهر کعبه نظم
 از نه صفت سازده چون ماه کعبه است کعبه جهان به دنیا سبکتر است اگر چه در خیر
 مانده کعبه است ایام سلطنتش و از ده ماه بود در شب شش سر در شب سلطنتش در کعبه
 که از نه تا شش سر در شب و از جمله کار آن پادشاه و معجم جم قه اریک با عظم
 سلطنتش است و آن هر سوره و وضع عظمی در دربارش از کعبه تا صفت در زوایع است
 یک در دانا سازده و از ده و با صفت فرات کعبه و غیره از در دیوار از نه تا صفت
 سبک عشر و سیاه بقای مهور در غیره هر صفت علی سلطان اوسه خان این
 سلطان مهر غریبه در قرق سلطنتش در سنج از ده ساله تخت سلطنتش از این صفت و تمام
 تمام ملکش سر در کعبه و این سبک در نهاده و جوامع برینند و جوامع به معلوم شود

نان بر صفت وزارت داد و قاع نه ست نان عشر و سیاه در روز نه ست همسر این از این از کعبه
 جوامع رسید این صفت مهر در سوره و دایره اوقاف کعبه آورد و مولدنا غیر در تاریخ در کعبه
 رسیده و است و این صفت مهر کعبه کعبه در نه ست قاع نه ست که طایفه راه و هم در این صفت
 این صفت از این صفت مهر این صفت سلطان اوسه برینست که مکتوب در این صفت و غایت صفت
 و قاع نه ست عشر و سیاه در این صفت سلطان اوسه بقای قور مشر بر سر اسرار با این صفت
 در تمام عمر در صفت در آن کار بهماره و محابله رسید آغاز خیر و صلاح کعبه سلطان اوسه
 صفت در صفت در صفت در صفت در صفت در صفت در صفت در صفت در صفت در صفت در صفت
 بعد و قاع نه ست عشر و سیاه در این صفت سلطان اوسه بقای قور مشر بر سر اسرار با این صفت
 در نه صفت غزال و خواجه هر صفت مهر کعبه کعبه سلطان اوسه و غایت بهار و کعبه ساد و صفت
 و قاع نه ست صفت عشر و سیاه در این صفت و نه ست سلطان مهر صفت که در کعبه این صفت

و قوت یافت بامردی چند که هر سی که کز غایت و سلطان جوید و کوه
 او فرستاد در کوهستانی رسد و کوهتیر بر کاه سلطان را در روز پنجشنبه رسید و قانع شد
 و عیثی و سبعا به در اینج سلطان او را فانی این سلطان عثمان غازی و قس خاری و قوه کینه
 و در روز پنجشنبه در اینج سلطان غازیان در اهرات ملک غایت الدین اینج ملک غازی
 که بعد از فوت پدرش ملک غازی بر سر حکومت نشست و در هر چهار سال یکبار از او
 و بعد از آن آگاه و شرافت یافت و در آن که در آن وقت که بر سر حکومت نشست
 و اینج ملک غایت الدین با وجود صغر سنش حکومت یافت و در اینج سلطان ابو سعید
 حلف یافت و حکومت کرد و در آن وقت که از او شد و سبعا به در اینج سلطان او را
 قلعه را تکیه بر سر بجهل تصرف در آن کرد و در آن سال جبر را بر اینج سلطان
 اینج سلطان او را فانی که بعد از سلطان ابو سعید رسانیدند که او سبعا به در آن سلطان

یا اینج سلطان

یا اینج سلطان و قضاة سلطان در اینج سلطان و باور که قضاة کثیر او کرد و از او
 که عهده سلطان ابو خنجر او بود و در آن وقت که به نخبه و بقلعه کاخ فرستاد که در آنجا مقیم شد و بعد از
 خاتون و در نظر سلطان فانی که تا آن نفع محسن و فخر از مقربان روشن کرد و خاتون سبعا به
 و مرتبه ارتقا یافته و در اینج سلطان و در اینج سلطان و سبعا به در اینج سلطان
 سلطان ابو سعید غایت فرضاة سرخ فرخ و بقلعه کاخ فرستاد که بعد از آن که در آنجا
 و در اینج سلطان و فانی و فانی سلطان حاکم آن و در اینج سلطان و در اینج سلطان
 شاه شجاع اینج امیر بارز الدین و هر اتفاق فانی و قانع سنه اربع و در اینج سلطان و سبعا به در اینج سلطان
 سلطان ابو سعید حکومت فارس با میرزا فرخ غایت فرمود اینج سلطان و در اینج سلطان
 حاکم آن و در اینج سلطان و باور که بعد از آن که در آنجا و در اینج سلطان
 فانی که در اینج سلطان و در اینج سلطان و در اینج سلطان و در اینج سلطان

نشر قلع و امیر شاه بن امیر سیکر و دو و امیر هر یک و امیر هر یک و امیر هر یک و امیر هر یک
 مسافر و دو از کیهان و قلع کشته و در درون و در ستر سلطان و تخت آن
 تا در و تخته رفته تر چنه بر دیار زنده و کار سحره ان و سینه در مسافر
 دانه در قلع این احوال امیر سیکر و خان و حواجه لوبانیه تمام رسیده سلطان
 مستطوره کفیه و بجای هر رفته سلطان یک یک سوخته حکم قتل و در آخر حواجه
 محمد و زار اکثر قتل و در آن و در سلطان و در یک از قلع و در یک و در حواجه
 سینه و در سینه و در سینه سلطان و در خان قلع و در سینه و در سینه
 بر غده و قلع و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
 در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
 نسبت و در ادو افرایع و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه

و از دیناگان

و از دیناگان که سلطان ابوسعید انکه علی و قلم ستر و قلم ستر و قلم ستر
 علقه ختم و قلم ستر و قلم ستر و قلم ستر و قلم ستر و قلم ستر
 عقیق ملک ایران و در هر چند موسم قتل و قتل و قتل و قتل و قتل و قتل
 سلطان ابوسعید و در هر چند موسم قتل و قتل و قتل و قتل و قتل و قتل
 رهنه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
 به از چنه روز عارضه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
 دست داده سلطان و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
 حاکم ستر از سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
 در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
 امراد ارکان و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه

هفتمین کار بنا نهادن مسجد بزرگ سپردن و فتح اولاد دوزخ است بعد از خواجگان و این
 حمد و نیز از پادشاهان این سرزمین است که این ملک تیرا بنم در قیام و این ملک پادشاهان این
 برادر خانیست اما بعد از چهار ماه پادشاه و سلطان ابو سعید موسی خان این ملک را
 در بدو استیلا یافت بعد از آنکه برادر خود کعبه اتفاق منادی و ارباب و کردار در موقع حاکمیت
 باور با خان مقابله کرده در میان ایشان در روز نهام هر مریضی سینه منور و حکیم
 واقع شده در تیار کردار که در او پادشاهان از پادشاهان رود کردان سینه منور و حکیم
 پیوستند و از قیام خاست پادشاهان را بهل توقف نماند و در روز نهام
 دخواجگان و این سرزمین تیرا بنم در قیام و این ملک پادشاهان این
 در سینه منور و حکیم پادشاهان در روز نهام هر مریضی سینه منور و حکیم
 در روز نهام هر مریضی سینه منور و حکیم پادشاهان در روز نهام

دقوم ادیر است در طرف دلدیت شیخ یافت امیر عاصم طغوز از دیار بکر برتر بودم
شبهت شیخ فتح ابن امیر منی ابن آقوفا که پسر عم سلطان ابو عبید بود شافیه او بود بر خافت
میرخان و سی پادشاه تحریر نمود و امیر شیخ فتح محمد خان ابن بویققتغ ابن ایهور باغ باغ
ابن ملکوفان سی پادشاه هر برداشت و تغییر از آن سو مجبور قرار داده علم منتصب بنی بآورد
با کمال بر فراشت و میرخان و سی پادشاه به عقاید روانی شده در چهاردهم و پنجمه شهر کور در زنجی
الطریق آنچو پادشاه کینه خواه بهم رسیدند و سی پادشاه حیلله لدر کشیده قاصد رزدار امیر شیخ
فرستاد پیغام داد که هر پادشاه بر ملک باید که نزار ای دلند چه ضرر است که او تو در این
خون ریز بربانی نرسد یا نیم معلوم است نینا در هر یک با آساع خود بر بالی کشیده
بر آید این عوالم بکنیم هر که دم از این جهان طغوزانند تابع او شویم امیر شیخ فرایند
سخن را قلم نموده باز از مراد صف کشید بر فراشت برآمد و اکثر بهال بهادریه لال مال

انچه یافت و مهر خان غان غریب است و در این خبر سوغا سلطان نظر کفر خان
 ایلی در کنار آب نزل نموده و بکعبه و منور متول شده در آن محل ایستاد و فراموش
 مرد و شیرازی از دست فرود آمد و در غم و ترس و خجسته به پادشاه پناه یافت
 و در میان این خبر قرار بر فرار خستیا که مهر خان غان غریب است
 و له و صربان بر شمشیر آواره و دایم شمشیر بر لبه فکرها آواره و پادشاهان
 سلطان ابریه به بلخ فانیته و اذعان که سلطان یعقوب از مطلقه که این خبر
 لکخ در آورده و در این خبر در ادعای سلطان ادرخان در وادی و قلع و قلم طوله
 فتح نموده و قلع سبوع و دهیشت و سیمایه در این طرز خروج هر علیه اراکان
 پائین تر از خود ملک بر براریم و در غنیمت ملک طرایف چکنیه بگویند و بر فراز آسمان طالع
 و با سینه قریم است از قزاقان بر تپتی از علی بزدار و حواجر خضر الله محسن
 ملک

ملک بویغ پسر دشت این ایلی از عیال ارباب و وجه ایلی معهود و خیر الله خیر الله
 در حد مرز ابریه بر سر رود و آلمانان را سرخ خوانند که ابریه گفت دشت و فرسخ
 کبیر و تر لاری مهارت کاسر و مهر که در دشت سلطان ابریه میروند روزی بر بال سلطان
 که آیا در قلع و کعبه شمشیر کباب و مسلم کشته گرفته و تر لاری نه است ایلی ایلی در غم
 بنده و بر دوری است در غم این عیال از آن نام که با بر مسلم مقاومت و تر لاری سلطان
 و کاسر و صربیه در دشت و در این عیال از آن فرستاد و کفر قاصه او و در غم
 خبر روز به پادشاه بر سر پادشاه حاضر که سلطان از سوغا که با او ابریه تر لاری از دشت
 رفته و نظر پادشاه بر تر لاری که خبر تر عیال ارباب و ده قلم از تر ابریه گفت که قلم
 سلطان و منو که در آوا و سوغا پادشاهان که منافع به و در میان محض و ابریه
 دارالدان کرمان بر روح و منفعت معزز که منصفه است و پادشاهان کباب

مجلس ساخت در شرف بقاع خفته عظام خود محمد و رسول که از معجزان ادب و جلاله
بودند در بر گزارشته محمد و عیسیان منهد در قرینه روحه کبر و کبر و از منبه
خدا من که استعدا تمام بر سر گزارشته و همگی ملک کز خیم خیر نایابم شسته اند
زبان بوی بریز عفت کعبه قیامه و در آنجا که از این وقایع منهد و بعضی بسیار در آن
دیرینه دبا غلطی عدا پسراد ملک کز خفته و در آنجا که از این وقایع منهد و بعضی بسیار در آن
رفت و در آنجا که از این وقایع منهد و بعضی بسیار در آن
شده و بعد از آن خواجه محمد بن سید ابوالفتح که در آنجا که از این وقایع منهد و بعضی بسیار در آن
ملک کز خفته بسیار عبادت این بزم تغیر در اسلام نمود و آنرا در این بزم کز خفته و در آنجا که از این وقایع منهد و بعضی بسیار در آن
ملک کز خفته در آنجا که از این وقایع منهد و بعضی بسیار در آن
از این بزم کز خفته و در آنجا که از این وقایع منهد و بعضی بسیار در آن

در آذربایجان و عراق عجم و اران و روم و آن بمقامه رعایا و دیار و صنعت و فرائد اتمام بخند دارم
هر چه توانست برادر و قهر بر گرفت و قانع نشد و در این ستم و بی عدالتی ملک هر چه خواست
در سر و کفایت بقعه الموت فرستاد و چنانکه که در آن قتل او را در چهارم تمام نگاه میدارند
بحر افراس که خواهم سوار بر آذر و بار بر بحر دردم که او را بقعه اخگر بر وجه سر زد و بقیه
دارالت بخواجه محمد و امضای که لطف و خط خوب است و منور گویند و قانع نشد و سوار بر آذر
ملک هر چه بایا به از اراد و جرات بر تو میفغان کرد است این خجالتی و از سر گیر از سر و خواست
محمد گمانه که در آن نال قدیم است و است حکم هر بقعه طرف با و بعد از مدتی بهمن
مستور و ساخته سخن محضه ملک شرف است پنجاه روز بهامره و بهاریه بر دست بعد از آن معلوم
تفاق چند بهمنیان خطبه بنام نویر خوان خواند و در دیار زرسنج با منار صحران در دیار
چهارم روز فرستاد ملک بهان قهر در آن روز فرستاد به آذربایجان و عورت محمد و قانع آمد

با اوست گفته اند منابر و دو جو و نایز که از زانان فرستاد بعد از وقت منقسم خلیفه از سران بود
برگزیده بر یافت و قیاسه است و خیز و سبعا به در اینجای ایستاده از این مهر و زنده کار
خوشت اینجاست و محمدرضا و طوفان طعمش لایق است که حکم کتاب مقادیر از یاد کرده
است طعمه که در جانب محرابی و از آنجاست و طعمش از این مهر در سقراط است از دل ابدی
و مهر است آنجا و اینم داد و دهان نصرت یاک به بود و در ملک غرت غیر از
در اینتر از آرد و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست
بدست سعد الله و الدین سمونقا زانای مختصر و مختصر و مختصر و مختصر و مختصر و مختصر
این طفل ابن بوقیان قرال و لیت و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست
می خوانند و از قیام الدیم و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست
بعد است و قیاسه است و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست
از اینجاست

از اینجاست است اتفاق امر از در و طایفه شرف بنرم تقایله و قیاسه سلطان اورخان سرجه نام
شده و در اینجاست اتفاق که از آن وقت که سیلان پاشا در روم آمد و در اینجاست که به اینجاست
ایضا و تا به اینجاست که در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست
به از آنکه اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست
پس بر سر سلطنت نهاده و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست
اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست
نشد و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست
بنیاد اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست
بهمه اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست
فاصله که در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست و در اینجاست

حجت نمود و له قهر سلطان مراد خان بکار برد و بر سر سلطان مکرر فرمود
 حیات آن سلطان مغفور باشد پس بعد از آن سلطان مراد خان در دیار بابل
 پسر داشته سلطان مراد و سلطان شاه و سلطان قائم سلطان قائم در آن حیات
 یافت و در آن سلطان مراد خان در کجور و عجب که بطور سرفراز و قهر
 فتح کوه و قله و فراب مغفور بر قله سینه زف در آنجا حاکم علم و قهر
 مامور گویند که قهر بر عود سوار که در ساحل رودخانه مرغی واقع است منکر
 دفاع است از دشمن و بسیار در آن سلطان مراد خان و در
 بخود و در آن مامور گویند آن دلدار و بقیه نفر در آورده و غنیمت
 بسیار و قهر و قهر و بسیار در آن سلطان مراد خان
 بغیر از آن در آن دانه خشت و کافران کجور در مقابل آن صف کرده

حیدر

جنگ عظیم واقع شد آخر منبرم شمعها بعلقه اودنه بردن سلطان مراد خان از عقب
 لشکرهای رسید اودنه سوخته گفته مگر در کشتن قتل نسیم خیمه بدو فاسد
 طغیان که یقیناً رخ و دهن لادنه که از عیله بدو عظیم روم است بقطعه کاهستان
 آل عثمان در آید و دله شاین بجانب قیصر قوه و ملقره سو مفتوح گردیدند و قیصر از علی
 دین بیضا به در نهی سلطان مراد خان غار منبره عالی در درگاه سلطه در میان گفته تمام
 و قیصر محمد و در آسمان در آید سلطان اودن قصه شکر شکر و آل که در آن
 خیر عیان فراموش حال رسید که از نیای سلطان و آل دار السلام نبه اودنه
 سلطان دفع اودن راه دایسته توجیه نبه اودنه فراموش خیمه انعام طغیان آید
 خواجه مریدان سلطه سوکنه طرافینه اوجا فرخ آب گرفت و مایه در گذران
 و بعضی از لشکران از نغزینه بکشته که شده در اول غایب مریدان دیر بر لکر سلطان

بسیار از ایشان بخت آید و قیام ستم بر ایشان بسیار در این ستم سلطان مراد خان قیام نموده و قیام
سیاه و قیام بر نوز و قیام شایسته و هم در این ستم سلطان صید این شیخ ابراهیم و الا شروانی قیام و قیام
ساکنان شیروان با این ترتیب بر شیروان عدل میر سلطان صید این شیخ ابراهیم این سلطان که بر این کعبه
این خردوان کتب باقی که بر شیروان در قیامات اول است بنی خردوان بر هر که قیام کتب باقی که
تا عرصه صف بنام او که بنی که بر این کتب که بر این کتب که بر این کتب که بر این کتب که بر این کتب که
این نیز بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که
که بتارزه بر ضعیف شیاره و در میان محمود برادرش خوانده گوشت جگر از آنکه مرد بر زبان بنی که
او سوختن کردیم بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که
رکز دپای شیر جهان وجود شاه محمود بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که
در این کتب که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که

قرار دادند که شاه محمود بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که
شاه محمود بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که
نعمت کتب که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که
این ستم سلطان قیام برادر سلطان ایدر که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که
سلطان حضرت امیر المومنین علیه السلام در این بنی که بر این بنی که بر این بنی که
در این که خورشید روز جوانا صبح و یوم یوم که در این که در این که در این که در این که
بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که
نعمت این که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که
ایدر که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که
در این که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که بر این بنی که

چند که گویید نه است پنج خواجه پیمان در مرثیه او کید آسان بایست بر تشریف است و تا نه
 جبار در کان بر پران شده بخوانند این صانع تر از آفات در میان زائران پیران و راه دقایق
 سینه بسین و سینه در این سال شاه شمع سوخت که گوید از خانه ان سلطان اید در عتقه لطف در آید
 تا به نمره مراد قطع و سبب نزاع مراد که دامه او سلطان اید نیز به کوه نرسد محمود نیز به خیر
 قوه شهبان امیر خستار الدین حسن قدس بر آید و امیر خستار الدین باب شمع تمام تو به آید پیکان
 کید چرخ محمد زین قصه آگاه شد وزیر خود خواجه تاج الدین سو که کید و وزیر و فرزند دیکه نایب
 جهنم خواجه سلطان در خور خشم روانه شد خنجر ایلی ۱۸ در کوه در دلاور سلطان
 یکجا جمع شد نه در میان این لنگه کرب در دلاور سلطان واقع شد عفت الدین در کله آینه
 شاه شمع در کوب فرزند محمد ملکه زبان قلم تواضع کرده و شاه محمود کمال عجز و کنایه نمود در کرب
 نرسد به سعید و نایب و ملکه خواجه تاج الدین همه علی را بر دلاور سو با تخته تا بر داشته

مرید مهنه ای نه خواجه پیمان در پیکار آسان رفت در پیکار بود هر که در زن
 سر نه اطراف ملک معور اجامه نرسد بر سوختن بهایست تقریب کلاه و جوبه حیر
 نایب دایست است از نایب ایراد جسم دلت تشریف خور و قانع شد صبر و سحر و سحر در این
 مرقع است میر اسیر خود کارکان در خط کش که ملکه نرسد بر سوختن تمام بر سر سلطان در نایب
 او به نایب تربت به نایب حکیم خان ملکه اسیر خود دین اسیر عارفان ایراد بر کلاه اسیر ملکه در این
 این قراجه نایب که او را در نایب حکیم خان ایراد بر حلقه ملکه حکیم خان این حکیم خان بود اول
 ارسینو غانی این ایراد محب بر دلاور لقب دایست و حضرت بر دلاور در منور است و او در قاجار
 بهر است که برادر جعفر خان این قومه خان است که به طبع برادر او حکیم خان به هم میرسد و دلاور
 لفظ بر هر دلاور دایب حیرت است در مله اسیر خود در ظاهر کرب در دلاور به نایب و نایب
 دلاور در نایب و نایب در دلاور کشتن نرسد چنانچه فاضل در این است پان احوال کند سلطان لنگه

در این امر بتدریج بر سر نهان کرد در غره و بنام هر روز بقعه که رسید به هر عالم که آنجا رسید
 منتهی نوزد تر یافت و از آنجا بفرقه تا چاد که مکنه مولانا اعظم اجماع که مولانا نیز این را بگفته است
 صحبت زینت مولانا را دریافت و از ملاقات فیض البرکات آنحضرت فریاد بسیار گرفت و از آنجا
 بکران بطرف قبه فرستاد که در شرف غره و در آنجا است مخطوف گشته و در آنجا
 منتظر مانده قلمه فرستاد را منور ساخت و از آنجا غنی تابش نور بر سر و در آنجا نشسته شد
 و بسیار در این امر ترقی عظیم یافته غره اهرات که در این سال سلطان مراد خان دلاور
 قریب به کوه قیام آقا حصار را منور ساخت که آن حصار شهر است و قیام نیز در آنجا
 بسیار در این امر ترقی عظیم یافته قلمه بر سر و در این سال سلطان اعظم بن
 سلطان ادریس که ارد بهر در دویم سید علی او مقرب بود برادر سلطان حین فرود آمد
 او سو در نیز بقعه او که مقبره امیر سلطان گشت و قیام سه خضر و نهان و بسیار

۷۸۳

۷۸۴

در این امر

در این امر بتدریج بر سر نهان گشته تا سر آن در سو با مضافات موقوفه نیز بهر قبه مراد
 و در این سال در علی سلطان بنایید این سلطان ادریس سو در سلطان عراق سلطان گشت
 و در این سال از فرستاده از شاه شاهی امداد و مساعدت طلبیده شاهی تریه سلطان گشته که در آنجا
 مهمان آنجا غنی بکران بعد از شرف و در آنجا مخطوف گشته و در این سال سلطان حین فرود آمد
 کسید و قیام نهان در این سال در این سال در این سال در این سال در این سال
 عالم آنجا سو افرانج منتهی بر عراق آمد و قیام در آنجا نمود در این سال سلطان
 شاه شاهی از کلبه کتب و فارسیان محنت بکشتن ز قهر و کشتن از آنجا حین فرود آمد
 مردمان در بنده خانه عالی الی مطهر بود و بخشن و در آنجا طبع و کثرت قلمه و در این سال سلطان
 سر ماه نوزد گشته یافته بهت پنج ماه بهت روز مکتوب در سلطان گشته که در این سال سلطان
 و سلطان احمد در کرمان قیام مقام در کشته سمع را در این سال سلطان احمد در این سال سلطان

۹۸۶

سپید و نارنجی و سیاه در این سطراد فانی و الا فله کله و قله و اوله را منور که کهنه طایر طلوع
 بر برت فانی در کله در برای خود نهاده و آن دفعه طبع سطران را در خود کرده و در
 در آن فانی می باشد و طبع می است و تا سطران عروق در حرکت کله از اینجا بر می آید
 نهفتن خود در کله بر قند می چسبند که قتلای دریا است و فرود در این محل و قند فانی
 هر دو در دفع سطران اهر بر تریز فرشته و آن کله را به غارت کله از نه بر دانی صادره کله فانی
 سطران در این سیاه در این سال سطران فانی فله ریخته و قله قره دیده و قله زاله و قله
 ضایع شود که در این است و بر تریز در کله فانی بر تریز در کله فانی و در کله فانی
 بر تریز معین کله با قند در حرکت آمده و کله فانی در کله فانی و قند فانی در کله فانی
 در آن محل و قله فانی در سیاه در کله فانی و قند فانی در کله فانی و قند فانی در کله فانی
 شده و در کله فانی و قند فانی در کله فانی و قند فانی در کله فانی و قند فانی در کله فانی

حیدر

سبب احوالات و مقامات این سطران منور که در کول دان گرفته به احوال آمده و کله
 آنجا کله طاعت کله در نه با هر دو آن رضت و هم در این قند و در کله فانی و قند فانی
 در کله فانی در کله فانی که مادر این سطران کله فانی و کله فانی در کله فانی و قند فانی
 میرسد و قند فانی در کله فانی و قند فانی در کله فانی و قند فانی در کله فانی
 در کله فانی در کله فانی که بر کله فانی و کله فانی در کله فانی و قند فانی
 ساخت و قند فانی در کله فانی و قند فانی در کله فانی و قند فانی در کله فانی
 به غیر معصوم کله فانی در کله فانی و قند فانی در کله فانی و قند فانی در کله فانی
 میرزا در کله فانی و قند فانی در کله فانی و قند فانی در کله فانی و قند فانی در کله فانی
 سطران در کله فانی و قند فانی در کله فانی و قند فانی در کله فانی و قند فانی در کله فانی

۷۹۰

۷۹۱

۷۹۲

[illegible]

داد ان بعد با ششمین و بیستم و سیزدهم در آنجا بود و قرارش در تیر کوه جامع و خار
 ویران ساخته سلطان سولطان در آنجا رفتند و قایم شدند و قیاس و حساب در آنجا
 مدینه و در نزد و بزرگ و با هر سلطان بایزید خان سولطان و در آنجا امیر قوام الدین
 نام سیر از خاندان امیر مکرری در آنجا ماندن و آنجا بوی صفت او گفت چون فخر و
 میرانی و صفت آن سولت بگو بر سر ایضا یافت دید روزی که او را بپای برد
 میران او را که امیر را فیض داده و دعوی صفت و خروج که در آنجا در نزد و در آنجا
 چنانکه حکومت آنجا بود و قرار گرفت تا امر در حکام آنجا از آنجا نماند و چنانکه
 عباس صفوی که بجای او رفت از دفتر میر علی اله بازرانیت عمر و دولت با آنجا
 سخن کردند و بایزید فیض آنجا تعیین که است و قایم است و تعیین و سپاه در آنجا امیر توران
 هرات سولطان و میران شاه رخ از آنجا فرمود و از حکم میران که حکم از آنجا

این کتاب در کتابخانه
 سلطنتی است و در
 آنجا نگهداری می
 شود و در آنجا
 ثبت شده است

عزت نه در این ملک میران شاه رخ فایز فرمود و دولت با دولت میران شاه رخ که در
 چایست و در آنجا بپایست که در آنجا سولطان سولطان در آنجا قایم شدند و آنجا
 در آنجا ملک ظاهر خان از آنجا اظهار اظهار برگاه امیران بایزید خان فیض یافت و چنانکه
 سینه سلطان فرستاد و قایم است و امیر و شاه در آنجا امیر توران بپایست و آنجا
 فرمود و قیام کرد و در آنجا سولطان محمود خان معلوفان و آنجا سولطان محمود خان
 بعرب سرقه معطوف دولت قایم است و آنجا سولطان امیر توران و آنجا سولطان
 قتل در قرا باغ از آنجا که در نزد مرغان و در آنجا سولطان عبارت از آنجا
 و قرار یافت و در آنجا قایم است و در آنجا قیام یافت و در آنجا قیام یافت
 نشان که بپایست و آنجا قیام یافت و در آنجا قیام یافت و در آنجا قیام یافت

۵۸۱

۵۸۲

بایزید بیضاوندی دانش عالم این مرقع را است که صاحب کف و کرامات گوید که مردانی
 آند یار را به عقیده و فطرت بسیار است بقیه تر نشود در کتاب است و دیگر شیخ نیر علی است
 که قهر بر سر بصر بر ترک عینه یعنی شیخ فخر سید صاحب کف و کرامات و غرق در کلمات
 در تهره مر فطرت و دیگر شیخ شهاب الدین سیواسی است که در ادب علم و فطرت و فخر و کرامت
 زین الدین خوانده رسیده علم و قدرت را بکمال کمال در انان نام مر فطرت و دیگر شیخ
 قطب الدین از تعلیم و امر و مملکت که در ادب و فطرت و فخر و کرامت و کمال
 شمس الدین محمد ابن محمد فخر الدین است که در علم و فطرت و فخر و کرامت و کمال
 بر دامن در آفریده ز کشته در فطرت و عبادت ایفای معینه و در آفریده ز کشته
 شریف فخر الدین که مولانا حافظ الدین که الکر دی است که به برادر او شیخ شهاب الدین در دایم

الله معلوم و در قهر برادر ز نام کتاب از تالیفات است بخت کتاب معتبر است و دیگر مولانا فخر الدین
 ابو طاهر محمد شراز است که در فطرت و کرامت و کمال از تالیفات است و دیگر مولانا محمد و کمال مولانا
 شمس الدین که فخر الدین است که در علم و فطرت و فخر و کرامت و کمال در علم و فطرت و فخر
 مولانا جبار الدین عثمانی شیخ قطب الدین است که فخر الدین است و دیگر مولانا شیخ شراز است
 که در علم و فطرت و کرامت تمام داشته و دیگر مولانا ابراهیم ابن محمد فخر الدین که فخر الدین است
 و دانا بیضاوندی فخر الدین است و دیگر مولانا غلام الدین عبد اللطیف است که فخر الدین است
 و دیگر مولانا احمد کریم است که فخر الدین است و دیگر مولانا محمد و کمال مولانا
 دشته کتاب که در علم و فطرت و کرامت و کمال از تالیفات است و دیگر مولانا محمد و کمال
 در علم و فطرت و کرامت و کمال از تالیفات است و دیگر مولانا محمد و کمال مولانا
 ابن سلطان ایدرم بایزید در بر و در فطرت و کرامت و کمال از تالیفات است و دیگر مولانا محمد و کمال

در این سال نیز در این ایام میرزا کریم خان که بکم مراد است تخت را بر سر کوه انار و در آنجا
 و غیر این نشاند و در خط ممالک ایران نیز کشته فرایند ترکان بر او فرو کرد و در این سال
 ناحیه سر درویش نیز جزو حاکمیت ایران شد و بقدر رسیده فرایند کوه باکال
 تصرف کرد و در وقایع سنه اصدی عشر دمانیر در این سال نیز در این سال نیز در این سال
 و موافقان که عداوت محض دمانیر و جل هم کاه را بقدر و کاه کاه میرزا با این نیز در این سال
 منت مکرر و قاصد مهاباد را در وقایع سنه اصدی عشر دمانیر در این سال نیز در این سال
 که از مشایخ و ان و همان است و کتفه و سید علی خان است امر فرمود و کتفه و سید علی خان
 و در کار و حوادث لید و سنار که در هم ریخته در غارات و جزو سوم و طلال نامند و کتفه و سید علی خان
 تاریخ سنه عشرین و سنار که قتل خان اینج کلید خان تخریب آن بمیدم و سنه تا این سال که شروع
 کتفه و سید علی خان

۸۱۱

۸۱۲

۶۰۰

کتفه و سید علی خان

میکند و در این سال نیز در این ایام میرزا کریم خان که بکم مراد است تخت را بر سر کوه انار و در آنجا
 و غیر این نشاند و در خط ممالک ایران نیز کشته فرایند ترکان بر او فرو کرد و در این سال
 ناحیه سر درویش نیز جزو حاکمیت ایران شد و بقدر رسیده فرایند کوه باکال
 تصرف کرد و در وقایع سنه اصدی عشر دمانیر در این سال نیز در این سال نیز در این سال
 و موافقان که عداوت محض دمانیر و جل هم کاه را بقدر و کاه کاه میرزا با این نیز در این سال
 منت مکرر و قاصد مهاباد را در وقایع سنه اصدی عشر دمانیر در این سال نیز در این سال
 که از مشایخ و ان و همان است و کتفه و سید علی خان است امر فرمود و کتفه و سید علی خان
 و در کار و حوادث لید و سنار که در هم ریخته در غارات و جزو سوم و طلال نامند و کتفه و سید علی خان
 تاریخ سنه عشرین و سنار که قتل خان اینج کلید خان تخریب آن بمیدم و سنه تا این سال که شروع
 کتفه و سید علی خان

۸۱۴

۸۱۵

کتفه و سید علی خان

محمد بن خنجر سلطان محمد و سلطان محمد خان در تفتیش و تحقیق کشته که برادر فرستاد و در غرض
 نام گرفته که به سلطان او کرده در نزد ملک کفر و هم در پیش میزد این بگویم زرم قراویف
 در فرستادن بگویم فرادان مرتبه آذربایجان و چون رست تا هر غرض سیه هاون بر ملک
 عراق در خدمت قاضی در قایم بر رسید خبر آورد که قراویف در فرمای او بانی
 بهمان آیه بنشینم که در آنکه خنجر سیاه در خطاب آمد قاضی سلطان سوفا که کشته بفراف
 پر کشت و تشریف نه میرزا است هر غرض بر رسید استعجاب عالم سلطانیه کشته میرزا بهینفر را رسید
 و غرض به بریز فرستاد و داد اهل در خدمت مغرب خیم لغت انجام کرد و در کجا بقرا باغ خنجر
 در آن رست و قتل در کجا سوفا قاضی سیه در غرض و دهان در پیش میرزا کشته این
 قراویف در مدد و اسکر و بخت نه روز با برادران هر غرض محاربه و محاربه غم غم غم غم غم غم غم
 بعد از مدت میرزا است هر غرض بریز آمده بر تخت سلطانیه و قاضی سیه و غرض و دهان

824

825

در آنکه

در پیش سلطان محمد خان و ایراد هم بر منظر مهر در آنجا که با کمال برادر بهر از تفتیش و تحقیق کشته که برادر فرستاد
 در مدت سلطنت نه پیش سلطان محمد خان و ایراد هم بر منظر مهر در آنجا که با کمال برادر بهر از تفتیش و تحقیق کشته که برادر فرستاد
 برادر بهر بهر رسیدند و سلطان محمد خان و ایراد هم بر منظر مهر در آنجا که با کمال برادر بهر از تفتیش و تحقیق کشته که برادر فرستاد
 بهمان و قاضی در خدمت قاضی در قایم بر رسید خبر آورد که قراویف در فرمای او بانی
 مسجد جامع و زاویه و عمارت میرزا سلطانیه نام و در رسد عال در رسد ساخته و در مسجد و جامع در مسجد
 بنا که با تمام رسانید و اوقاف کجا حقه و زمین بر زمین را و اما این تعلیم و کرامت عین معجزه که هر محمول
 آن مسجد بنا فرستاد و در خدمت قاضی در قایم بر رسید خبر آورد که قراویف در فرمای او بانی
 غزات و مجاهدین بعد مسجد جامع و زاویه بنا که با تمام رسانید و سایر غزات و برات و برات
 و در کجا و کجا که محاصر سلطان محمد خان بعد از مدتی و در کجا که در خدمت قاضی در قایم بر رسید خبر آورد که قراویف در فرمای او بانی
 و این نقار را به بعد و بر سر کاف و مایه کشته و بر سر غرض و غرض و در و دیگر مولد غرض

نام جامع مسجد جامع و زاویه و عمارت میرزا سلطانیه نام و در رسد عال در رسد ساخته و در مسجد و جامع در مسجد
 بنا که با تمام رسانید و اوقاف کجا حقه و زمین بر زمین را و اما این تعلیم و کرامت عین معجزه که هر محمول
 آن مسجد بنا فرستاد و در خدمت قاضی در قایم بر رسید خبر آورد که قراویف در فرمای او بانی

حضرت میرزا اور آفریننده در تهرات بر دین قیادت کیا در فضل عمر در تاریخ
 تاریخ انستبه بر لوح روز جمعه میرزا از ادای صلواته قصه بر سر حجتیه در فرمان دول
 بفرستاد که در در باب طبع فرزند خورشید تافته در خزان شمس دایم در این
 میرزا ایستاد و میرزا شاه رخ که ماکم بخشن بود در غرضین و کاین میرزا محمد علیام جادو
 اتفاق نمود و قانع شده اعدای دشمن و دانا به در این قزل قوشه ترکمان که در خدمت افغان
 دولت و همه که متوسل مالک محمود سلطان مراد خان میباشند سلطان او را با تو اشر
 قهر فرمود و فتح و قلع و قمع قیاس و قلع و قمع با یک و قلع ایمنه و قلع سدید و قلع قاریه ام
 اتفاق افتاد و قانع شده از دشمن و دانا به در این سلطان مراد خان و فرستاده باریک سوار که خود
 خود کتار سینه طوی عظم کرده ام در ادای این میرزا شاه رخ بنیم روز میرزا اسکندر دله
 قراویف کتار از غرضین ترکمان آذربایکانی شده در روزی سهار سده و قلع و قمع و قلع و قمع

دایم در این

حجتیه روز ایام مقادیر و محادله است و یافت حجتیه ادر میرزا اسکندر بنیم که در تاریخ
 پر خورشید را محمد جو که سوار ابرار که بر بریم قلمش را نزد فرمود و این تا در ضمن دم از قراویف
 رفته اند و میرزا شاه رخ از سلسله عورت عورت در قتل قراویف اران نزول فرمود و قانع شده
 و دشمن و دانا به در این میرزا شاه رخ حکومت آذربایکان سوار باقیم آن میرزا اسکندر و قراویف
 ارکان که در این میرزا شاه رخ آورده بود و قلع و قمع فرمود و قراویف اران باریک سوار
 و قانع شده از دشمن و دانا به در این میرزا شاه رخ از غرضین آذربایکان سوار که
 بهرات سینه برض ادر این میرزا شاه رخ که در این میرزا شاه رخ قاصد آمد که سوار از یک گرفته
 سپاه باریک سوار آید و قلع و قمع خود را که که ادر این میرزا شاه رخ و قلع و قمع
 یاد و به لکست و حقوق رفته و سوار از این میرزا شاه رخ قراویف سوار که قانع و قانع و قانع
 که از این بنابر این میرزا شاه رخ میرزا محمد از ابرار که در این میرزا شاه رخ دایر که این دایر

۸۳۴

۸۳۵

اسر مهر است منتهی قریب هزارم گفته و مجری در سینه لایه آنجا سپاه اندر یک سوار مهر کوه خنده
 مجسم آن که در سوار پرین ساخته و امر ایوب خردان مرچس فرخنده و قایم محسن
 دیش و چنانچه در این سوار تکه بایست سلطان که خال و لکه سلطان مراد در دلاست دوم اتفاق افتاد
 ۴۴ در این طرف آذربایجان کسر آمد و برین سوار فرخنده چنانچه که مرز را کشته زد که
 بعد از حواصیل و بعد از آنکه از قهر این ملک کس آذربایجان سقوط و شکست داده و بعد از آنکه
 حکومت شکست و قایم شد و دیش و چنانچه در این سال بر علیه امر ماکم خردان
 که قریب است و دمان این امتیاج ارج دیان نیست و بایز که خانه این این کرا
 جان کشته ایر ستم یار و دله مرز را کشته را این قرار و یوسف که از اوضاع
 بر بخیه خرد که بر خردا و رفته بود و در کشتن این اندر و دیار ابرار خرد و خردا
 شایخ فرستاد و مرز را به رخ در ابرار و احترام مرز یار و کوشیده او سوار کرد

سازگار

شهر زاده کان راه داده اباجو سمع کسر از جاده و ایلاف و رهن و اباجو شکر
 و تپیک و حیات و این سوار و مرز را به رخ مرز زاده هزار خاوند از تر کله که در این
 که چنانچه بهر ابرار آورده بود متعارف این فرخ رفته که کان ریخته بود و در سوار که
 چهار سوار سوار مرز را به رخ بنظر آن کان بر باله کرده با و لکه بر آمد
 آسار مرز و فرمود که ناکاه مرز یار است چه است و او حواله بود به یک لکه بر شکست
 در صف عشاق سینه از خرد و به خرد نظر دله ابرار به لادن سوار و فریاد سوار
 مردم هر چه سوار و سوار و دانه به یک سوار و چنانچه در این او و دینه و جوهر کرد
 او نهاده که یک سوار و در نظر آن کان رفته مرز را به رخ از شانه است
 سینه کشت و چنانچه در این مرز یار و سوار و لکه به رفته فرستاد که بهر از کوه مردم
 خردان و در بر او سمع کشته شد و قایم شد و دیش و چنانچه

۸۳۶

[illegible][illegible]

دادار بخش خانه کریمه بجای رفت داد و غنم آنجا او بعد در قصر شکر از جو صیقلی باز داشت
 و آنجا تا آن نذر خیر حق میرزا علی بن ابی طالب و ان ویا رسید امر ادعیان بجای اقامت عتد از در دراز
 اربعه رفته اورا در پیش بردن آورده بر سر کفشتن نیند و آنجا بکوبش بجا تا قلع و آنجا
 بنام درم میرزا علی که میرزا علی بن ابی طالب در کفره به پادشاه رفته بود اینست نصف پادشاه
 و نیم از و صمد به فرستاده میرزا علی بن ابی طالب اسم نهادیم که میرزا علی بن ابی طالب
 میرزا علی بن ابی طالب میرزا علی بن ابی طالب میرزا علی بن ابی طالب میرزا علی بن ابی طالب
 و میرزا علی بن ابی طالب میرزا علی بن ابی طالب میرزا علی بن ابی طالب میرزا علی بن ابی طالب
 نام و نه و ده ایست چون سلطان محمد خان متصرف قلعه حکومت شروع در تمام آن که تمام
 دو کاین و باز راستی در طرف جامع بنامه ایست از آن نام نه و ده و شش آنرا سلطان محمد خان
 سلطان محمد خان بنامه ایست از آن نام نه و ده و شش آنرا سلطان محمد خان

با تمام رعیت در کفره بنامه ایست از آن نام نه و ده و شش آنرا سلطان محمد خان
 دارد و در سر راه میرزا علی بن ابی طالب میرزا علی بن ابی طالب میرزا علی بن ابی طالب
 و آنرا سلطان محمد خان بنامه ایست از آن نام نه و ده و شش آنرا سلطان محمد خان
 احد که خواجه کعبه از راه مسکنه در کفره بنامه ایست از آن نام نه و ده و شش آنرا سلطان محمد خان
 که در خلد ساگردان مولفان بر سر نه و ده و شش آنرا سلطان محمد خان
 دیگر مولفان نام هر کس از آن است که میرزا علی بن ابی طالب میرزا علی بن ابی طالب
 مدرس در راه ایست بنامه ایست از آن نام نه و ده و شش آنرا سلطان محمد خان
 مرد خان عالم به تصنیفات و تالیفات مشهور است اولم دارد در آئین الملک و در کفره بنامه ایست
 بنامه ایست از آن نام نه و ده و شش آنرا سلطان محمد خان
 مشهور دارد و دیگر مولفان نام هر کس از آن است که میرزا علی بن ابی طالب میرزا علی بن ابی طالب

مسلم علی بن محمد را گفت دیگر مردان تابع الدین ابن ابراهیم هستند بخلیف سفید است که در محفل و قتل
 نماند و تیغانت معتبر بسیار دارد و علفه صد آچه دل که در ولایت دوم همه تر بر تیغانت نشسته
 برادر است دیگر مردان خضر را شمش است که در میان علی بن ابی طالب است و در ولایت دوم
 سلطان مهران بن شمس و دیگر مردان معروفه قرابانت و در ولایت دوم عقیده عقیده تیغانت مدد آفرینند
 دیگر مردان علی بن الدین قیج حصار است که در کتاب بنی و نظیر بر تیغانت خراج و شمش است
 دیگر مردان محمد بن قلی الدین از تیغانت که حقیقت در تیغانت قیج و با هم سبک که تیغ
 بر طول دارد مایه در غایت نبات بر ضرر هم که در شمش از تیغانت که است و اول تیغ
 آقا پسر است که سر آمد حقیقت نفع بر تیغ و دیگر تیغ که با تیغ خضر است که با تیغ خضر است
 و کاتب محمد بن نام آلفه است و دیگر مردان تیغ را است که کاتب خضر خضر بنی که کاتب
 مردم و مردم و محمد بن ابی ابراهیم از تیغانت و دیگر مردان مسلم الدین از تیغانت که

با هم و باغی و باغی است و مسلم الدین از تیغانت که با تیغ خضر است که با تیغ خضر است
 و دیگر مردان علی بن الدین قیج حصار است که در کتاب بنی و نظیر بر تیغانت خراج و شمش است
 دیگر مردان محمد بن قلی الدین از تیغانت که حقیقت در تیغانت قیج و با هم سبک که تیغ
 بر طول دارد مایه در غایت نبات بر ضرر هم که در شمش از تیغانت که است و اول تیغ
 آقا پسر است که سر آمد حقیقت نفع بر تیغ و دیگر تیغ که با تیغ خضر است که با تیغ خضر است
 و کاتب محمد بن نام آلفه است و دیگر مردان تیغ را است که کاتب خضر خضر بنی که کاتب
 مردم و مردم و محمد بن ابی ابراهیم از تیغانت و دیگر مردان مسلم الدین از تیغانت که

از میر کمالی بر محبت تا به از در زده جان شیرین بر فانی ز رزایا بر جعفر خاطر از غم برادرسخت
بر آن نذر نشسته بر قفسه برادر کبر سر ز اعدایه اندام که همراه مرا میوه بر جسم او می کشیدند
فرمود نظم کرت در سینه چهره روشن بجزرت حق در این فردا کاشن چنان می کشد
از در زده بر ریش مکنه تا به میر آرد به بنیزش و منور است که بر ز اعدایه اندام در در وقت
میر کشیدن این نظم فرمود تا جعفر مرا به بر گمان بر جویست دل از کرا به سحر هفت
بر جویست جعفر چشم مرا می کشید و فانی ز غلام جوان بر جویست آن نذر کشید
لعل ای البصار دم در به بر اسطی ای ابرویه که در کشته از در ز اعدایه اندام در جویست
کشت یافته و به بر رکت نافرمانه او محاربت ابو خیر خان او را بکشیدم زدم بر زان
هفت فرمود و بر ز اعدایه اندام از اتفاق و در به اندام آگاه کشته می کشید و قطرات
به سار از در زده اندام و به در زده کشت از آب که مکنه قدح در دست داد و در غلام

منزل

[illegible]

مضرة

بر راجه پناه ایام قراولان که در آنوقت در دواچی رسیده بود بر راجه پناه ایام
از مراد و خاطر جمع شده در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی
و چنین در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی
با کشتن سر قتل شده از جنگ برادره مانده و از جانب مراد ایام قراولان که در آنوقت در دواچی
قداده بر تاندرخت و کینه امتداد یافته بود که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی
یکماه است روزی هفتاد و شش نفر در روز چهارشنبه بخاک سپردند که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی
بزرگترین و حارترین شهر است که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی
ایام قراولان که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی
روز هفتم بول دار ملک سلطان امان است و در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی
بهر فرستاده راجه پناه ایام قراولان که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی

بهر فرستاده

قرب رسیدند از قراولان که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی
و قراولان که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی
ابو سعید که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی
عمدتاً در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی
و قراولان که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی
سین و دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی
هراهم که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی
پیر سلطان که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی
با قراولان که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی
سر شنبه است و نیم ایام قراولان که در آنوقت در دواچی ایام قراولان که در آنوقت در دواچی

میرزا سلطان در سید عالم توفیق که میرزا ابراهیم میر محمد و در ابد رفت
 میرزا ابوسعید در راه چهارده روز توقف که در شاه آغا محمد محمد میرزا از این توفیق کرد
 و بعد در ارتقا ب این به نام میر کاتب علی توفیق و قایم شده است سینه نام نهادند
 در زاهدان و در قزوین و خرقه و در اقامت با بر سر نشسته در زاهدان توفیق و در
 کعبه و حرم اربعه منتهی کنش و در یک فرسخ از آباد رسید پسر میرزا ابراهیم ^{الدوله}
 که در آن زمان در آن سر می بود و در آن شهر در یک ستر آید و توفیق در آن داد
 میر محمد در سینه حقیقت در آن که توفیق رسید در زاهدان ابراهیم و حقیقت در آن شهر
 در هیچ مکان غایب نشده و در روز یکشنبه غم می خورد و در آن شهر حاکم توفیق
 از دکانچه برخواست که در آن شهر و در زاهدان اگر در شهر مرا می کشد و حقیقت در آن
 بر سر گذری میرزا ابدان هفت ماهه بقیه ملک جرجان قیام نمود که آن را بر سر گذشت

در غرضه بیانی غنیمت میرزا ابراهیم از توفیق میرزا ابدان هفت ماهه توفیق و در آن شهر حاکم توفیق
 غنیمت و حقیقت در آن شهر و در راه و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر
 قضا و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر
 در زاهدان ابراهیم در مدتی غنیمت در زاهدان میرزا ابدان هفت ماهه توفیق و در آن شهر
 بیانی قیام کرد در روزی چند در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر
 و آن شهر و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر
 قیام نمود با دینا پانی غنیمت و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر
 که در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر
 بهر شهر و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر
 با دینا پانی غنیمت و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر و در آن شهر

میرزا محمد میرزا ابراهیم باجو و میرزا ابراهیم میرزا علی الدوم بحسب عهدنامه
 واقع شده در بین و نمایه در این قریل اهمیت از و دیت اوم کرد که بزرگترین و بزرگترین
 قراعتان این قطع ملک آق قویوند الا دیار بکر آمد بعد از آنکه سلطان محمد خان
 و حال بجا بود ایا فرستاده در آنجا و قطع متورکانه و قطع غیر متورکانه در آنجا
 که را بقیط و دیت قریل اهمیت فرستاده قطع قطره و قطع جنوب و قطع ایران و قطع قریل
 و قطع ملوک و قطع باجمه هم بقیف حکایت کان ادی و ارجاس در آنجا و در این سر ابراهیم الدوم
 این سر را باقی که قطره از آن روز که در آنجا و قطع بقیف باجمه بود در آنجا
 سرگردان ملکیت در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا
 در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا
 اتفاق یافت و قطع متورکانه و قطع غیر متورکانه در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا
 اتفاق یافت و قطع متورکانه و قطع غیر متورکانه در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا

۸۶۴

۸۶۵

۸۶۶

پروان

پروان اردو زبان که در قریل اهمیت از و دیت اوم کرد که بزرگترین و بزرگترین
 از فارس به بعد از و در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا
 در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا
 حکایت باجمه و در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا
 قطع از آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا
 اتفاق یافت و قطع متورکانه و قطع غیر متورکانه در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا
 واقع است و قطع متورکانه و قطع غیر متورکانه در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا
 بحرین و در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا
 بزرگترین و در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا
 سلطان محمد خان و در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا و در آنجا ملکیت در آنجا

۸۶۷

۸۶۸

۸۶۹

۸۷۰

دفع ملک از کاشغور و مغرب خاکی غیرت طرف قتل و غنایه و تاج منتهی بین دوازده
 دراد این ملک بر سلطان اویسیه که شکران از خردن این نعمت تمام میزد و اینها بر سر خاکی مانده در
 آذربایجان کشید و خمر منزل و قریه مایه مغرب خاکی که اویسیه در جند در آباد در در عرصه عالم دست
 بتابع و اینها آورد و در خمر و سایر کاران بنای سبب بر درش انکند از هم هر ار کرد و از خاکی که چوری
 بر سر خمر کرد و بنایان بر سر سلطان اویسیه امر از دنیا نسل و طلب حکایت تین و در قتل و
 مؤرت فرمود و در کاران بر آن قرار یافت که هر یکی سواران نام در قراباغ بود و خارج آن
 و در آن است که بکار و قتل و خاکی و رایت عیالت بین غیرت و قراباغ از آن نهفت
 و فرمود و خمرت و خمر قراباغ و هر تزلزل و ملک ها و آن گشت سبب قتل و کشتن آگاه
 تر و صلح و در آن دین که بطرف محمود لید و قتل آقا جردنه که میفرماند دم از خواهر نبرد
 بار و در این عرصه بود و این غیرت کوچ که بعد از آن رسیدند که علف آن هم در هر ناک بود و بار

پای که لقمه از آن برداشت کرد و از آن کوه در جنگ اید جان نبرده و بعد از آن جنگ
 برغان معمر سلطان که با قتل و غنایه بر سر رسید که میخ غنایه بر و و بار یک پا شکر
 دفع ملک از کاشغور و مغرب خاکی که اویسیه در جند در آباد در در عرصه عالم دست
 بر و سایر کاران بنای سبب بر درش انکند از هم هر ار کرد و از خاکی که چوری
 بر سر خمر کرد و بنایان بر سر سلطان اویسیه امر از دنیا نسل و طلب حکایت تین و در قتل و
 مؤرت فرمود و در کاران بر آن قرار یافت که هر یکی سواران نام در قراباغ بود و خارج آن
 و در آن است که بکار و قتل و خاکی و رایت عیالت بین غیرت و قراباغ از آن نهفت
 و فرمود و خمرت و خمر قراباغ و هر تزلزل و ملک ها و آن گشت سبب قتل و کشتن آگاه
 تر و صلح و در آن دین که بطرف محمود لید و قتل آقا جردنه که میفرماند دم از خواهر نبرد
 بار و در این عرصه بود و این غیرت کوچ که بعد از آن رسیدند که علف آن هم در هر ناک بود و بار

از کاشغور و مغرب خاکی که اویسیه در جند در آباد در در عرصه عالم دست
 بر و سایر کاران بنای سبب بر درش انکند از هم هر ار کرد و از خاکی که چوری
 بر سر خمر کرد و بنایان بر سر سلطان اویسیه امر از دنیا نسل و طلب حکایت تین و در قتل و
 مؤرت فرمود و در کاران بر آن قرار یافت که هر یکی سواران نام در قراباغ بود و خارج آن
 و در آن است که بکار و قتل و خاکی و رایت عیالت بین غیرت و قراباغ از آن نهفت
 و فرمود و خمرت و خمر قراباغ و هر تزلزل و ملک ها و آن گشت سبب قتل و کشتن آگاه
 تر و صلح و در آن دین که بطرف محمود لید و قتل آقا جردنه که میفرماند دم از خواهر نبرد
 بار و در این عرصه بود و این غیرت کوچ که بعد از آن رسیدند که علف آن هم در هر ناک بود و بار

یانی تربت هندی چشید و سر لاله بیدار الدین دوان در تاریخ و قتر در بنده است
 سلطان ابوسعید که در خضر در چشم سپهر بر جوانان و وزیران و حکام کشته کرد
 که کشته بود تاریخ قتر مقتدر سلطان ابوسعید و خنجر سلطان ابوسعید در قراغ علم است
 بعد از آنکه عزت بر افروخت یازده پسر داشت میرزا سلطان محمود میرزا سلطان احمد میرزا سلطان
 میرزا افغان یک میرزا عمر شمس میرزا ابابکر میرزا سلطان مراد میرزا سلطان خلیفه میرزا سلطان مهر
 میرزا اوله میرزا سلطان محمود و امیران شمس پراچهره قراغان اوغ با سلطان که خان دلاور
 در مقام ترد و حیان در آمده و در دست او سرور ابوسعید سلطان بطریق ایلیک سلطان سلطان
 سفیر سفیر و قایم سنه اربع و پنجاه و نمانه در بنای اغلا که و در فتح یک بنا بر بن خضر
 رنجبه مرتبه بنیاد شده و در آنجا بخت کرده بر دم که بر است سلطان محمد خان وقت و سلطان
 مقدم او سرور کرام داشته و خنجر و سکه بقیه طاع او در آورده و در پیر توکله شده و کورده

مکرم است و در تاریخ یک قمر بجا بود و آن هم که آنرا سوخته و خنجر و در بنای
 در بنای خضر و در جهان و سکه بقیه آن در پیر توکله و سکه بقیه آن در پیر توکله
 خلیفه بر سوخته و سکه بقیه آن در پیر توکله و سکه بقیه آن در پیر توکله
 شمس بعد از آنکه کباب برزید که در پیر توکله و سکه بقیه آن در پیر توکله
 این امر بعد از آنکه کباب برزید که در پیر توکله و سکه بقیه آن در پیر توکله
 شمس که میرزا سلطان حسین میرزا سلطان حسین میرزا سلطان حسین میرزا سلطان حسین
 بر تخت سلطان حسین و سکه بقیه آن در پیر توکله و سکه بقیه آن در پیر توکله
 و خنجر میرزا سلطان حسین میرزا سلطان حسین میرزا سلطان حسین میرزا سلطان حسین
 روانه شده میرزا سلطان حسین میرزا سلطان حسین میرزا سلطان حسین میرزا سلطان حسین
 میرزا سلطان حسین میرزا سلطان حسین میرزا سلطان حسین میرزا سلطان حسین

شاه امام در آن منصب وقت یافت و قیام منتهی آن در میان و دینار سلطان یعقوب از من
 در دار السلطه نیز طرح عاریت است که بهر ترتیب که در گذشت بامام رسانید و قیام منتهی
 تسع دینار و دینار سلطان بایزید خان احمد شاه از من بامام رسانید و قیام منتهی
 مدار است سرافراز گردانیده بهر در گذشت که فرض منوفد است و قیام منتهی تسع دینار و دینار سلطان
 و قیام منتهی تسع دینار سلطان بایزید خان در گذشت و قیام منتهی تسع دینار و دینار سلطان
 معادل من محقق هر غرض مردم ایام بامام رسانید و قیام منتهی تسع دینار و دینار سلطان
 اسم ایام تسع دینار و دینار سلطان بایزید خان در گذشت و قیام منتهی تسع دینار و دینار سلطان
 منتهی ایالت است از آنکه بایزید خان بامام رسانید و قیام منتهی تسع دینار و دینار سلطان
 در این سلطان حیدر خان بنی خانی که خواهد شد هر یک بود در بستان در دولت که بایزید خان
 او است که در قیام سلطان یعقوب بعد از فرج یار و دینار و دینار سلطان یعقوب رسانید و قیام منتهی

۸۸۹

۸۹۳

در در دینار ربع الدینار ایام بامام رسانید و قیام منتهی آن در میان و دینار سلطان یعقوب از من
 و بامام رسانید و قیام منتهی آن در میان و دینار سلطان یعقوب از من
 سلطان یعقوب رسوا شد و منظر طاری شد و دینار و دینار سلطان یعقوب رسانید و قیام منتهی
 من محمد کولار رحمت الکریم است و دینار و دینار سلطان یعقوب رسانید و قیام منتهی
 داشتند و قیام منتهی تسع دینار و دینار سلطان بایزید خان در گذشت و قیام منتهی تسع دینار و دینار سلطان
 بر ناصر رضوانی غزنی و منظر سلطان یعقوب رسانید و قیام منتهی تسع دینار و دینار سلطان
 و بعد از دینار و دینار سلطان یعقوب رسانید و قیام منتهی تسع دینار و دینار سلطان
 به دولت منتهی در میان امرای آن قریه اختلاف تمام بهر سبب از جمعی باینه و دیگر که در خط
 بر غم منزه منتهی تسع دینار و دینار سلطان یعقوب رسانید و قیام منتهی تسع دینار و دینار سلطان
 جنگ خفتم شده مع یک بقیه است و در مع یک این خبر منتهی تسع دینار و دینار سلطان یعقوب رسانید و قیام منتهی

۸۹۵

۸۹۶

^{۳۷۵}
 ۹۵۵ سرحد ترک ن سو سوخت و قایم شده در او کلا محکم بنی سیر سلطان محمود
 و در سیر سلطان اوسمه که بعد از برادر اکبر سلطان محرقه رسیده بود با جبر و جور کشت
 پیر اکبر بنی سیر را به سیر قایم مقام برگشته برادر خود محمود که از او هم در کشت
 در هم کشیده اما از بر سر ضایع نشد و قایم شده احمد و قیام در او این سیر کوز را
 سلطان از سر قرضه گرفته به بنار افت و پسران از آنجا سواد در سیر برادرش را
 به سیر قایم نموده در ده غفر کشت آخر سیر محمود از سر قرضه بردن کشت
 ۹۵۲ بجای سیر افت و در سیر سلطان در محرقه بر تخت سیر جلوس نمود و قایم شده اکثر
 در پنج سال کوده احمد بن احمد و محمد بن فتح پیر از سلطان با زیر خان و الی و الی که در
 ادب و کرامت و در کشت سیر طرف انا طایفه پیران آمد هر چند که در آذربایجان
 بجهت رفتن آذربایجان محقق که لغیر برادرش با همه و چرخه خان زیر بنای
 بود

۹۵۳ قیام لغیر و اما در این سیر این خانه که دختر احمد و محمد و جلاله کلاج ادب و بر رستم که خود نموده
 اوسه مغرب گویند و در سیر تخت سیر جلوس فرمود و رستم که قیام رسیده و قایم شده و در کشت
 کوده احمد و احمد و جلاله و قیام الی خان احمد نامی امرای تر که از قیام شده قایم شده و در کشت
 این خانه و سیر سیر پیران با در وقت مذهب در کشت از اقتیر سیر منبه و ایه سلطان قاجار سلطان
 و قایم سیر پیران در عراق و سیر خان لغیر کشته کوده احمد و احمد و قیام الی خان را کشتن بر کشت
 رستم در وقت اتفاق سیر سیر احمد و قیام الی خان در سیر سیر احمد و قیام الی خان
 در وقت کوده احمد و سیر سیر احمد و قیام الی خان قیام الی خان قیام الی خان
 اوسه کلاج رستم قیام الی خان از سیر احمد و قیام الی خان که سلطان به سیر سیر احمد
 در آمد در کشت سیر سیر احمد و قیام الی خان در کشت سیر احمد و قیام الی خان
 این سیر سیر برادرش احمد و قیام الی خان که کوده احمد و قیام الی خان در کشت سیر احمد

صدر کتب جو عرض و مخبر بن الدین در غیر کنی جنبه شریع سلطان که قلمه ملک
 الهی ملک بکشته در محوی ملک غالب که در بر زفر عدل نموده است
 بر افروخت در این آستان مراد و لایعوت یک سو بر در آن آستان قلمه
 که بکلمه آستان میوه برودن اگر کرده بیز از زکام ملک برکن بر وقایع
 عصر و تمام در این ملک مهر بر سر را بر ج سلطان را نام بران که در ملک شیره
 در و در مهنان جنبه مهر بر سر را به از غلبه و استبداد بر حقیقی که در است
 تعبیر سید دیگر هیچ و هیچ در میان آن قریب فتنه بخان و اعظم آن در است
 او را خستد از بر رفت دم در این سنه سلطان بایزید خان بالا ملک بر سر بنف و غارت کرد
 و دفع ملک بر تاج و لایعوت از ملک فرقه بالا ملک بر سر را کار کرد

دادم

و آدم بر سر رتف که عورت مخبر و کمال خردان و غیره پادشاه بر است
 وقایع سنه ست و تمام در این سلطان بایزید خان در ولایت مردم قلمه میمون و قلمه کردن و سخن
 ساخت دم و در این سنه سید ملک خان این بود آن سلطان بایزید خان این است و سخن اولی این
 از ادعوی این فرمود و غلبه این بایزید خان قریب این غلبه این بایزید خان این است و سخن دوم در
 بر سر سلطان این بر سر سلطان محمد خان بر سر سلطان ابوسعید که کانی بر سر است و قلمه
 و در و در لایعوت برخت که کانی عدل و قلمه بر تمام ملک ما در لایعوت که زنده از قلمه
 در قلمه سید ملک جفا که استبداد است خطبه و کلمه نام او نموده و قلمه سر و قلمه در
 ظهور و خروج حضرت معصومان شاه معصوم در این و ام شده و شاه معصوم
 سلطان احمد بر این است جنبه ابراهیم این است این است و لایعوت سر و لایعوت
 آخر است و سخن صفی الدین علیه السلام علیه السلام علیه السلام امام الدین ابی امام که کلمه

Shairbani
 ۹۰۶
 ۴۰۶
 ۱۳۱۲

۱۸۶۹
 ۴۰۶
 ۱۴۸۸

اول کمر که از اجساد عظام بی با روی که به خیزد ز راه زینج کلاه آ
 در بطنه دور قوس دگرست عیدت خلق گزینار مرید و مقصد او گشته دوران
 سلطان خیزد از امر معقول به تحصیل ایر خیزانی مرید و مقصد شیخ صفی الدین علیه السلام
 از در پنجه آید و مقصد تمام مرید و مقصد شیخ گشته و مریدان با بر
 در هر دیار مخصوص در ایران به این چنانچه ایر چو پان روزی در آنجا حیات
 زین صفی الدین سزاوار و منزه که در کثرت آن پادشاه شتر لعل شد بامیدان
 ثواب ن در حواس منصفه که در ایران مریدان ما بر ابر عکس پادشاه آ
 دانه اسرار از دوزخ فراموشی و مقصد تمام شیخ جنبه به گشته این
 حاتم

نه که خاتون سلو بجهت کفاح او در آورد و سلطان حیدر از آن خاتون تر گشته و مقصد سلطان
 بر بر سلطان سکنه در دفتر خراج و الا شروان سوبجا له کفاح در که در بطنه عادت
 آن خاتون منع سلطان حیدر که هر عمه او بود و هر یک هر کس از راه شروان یافت و مقصد
 و سلطان حیدر منع گشته با خراج و در مقام خدمت و عداوت در که بطریق سهولت
 هر کس گرفت سلطان یعقوب یک پرن اوغ و اینه سلطان قاجار و در بطنه سلطان حیدر
 بعد از آن عالم شروان فرستاد که تر که بقا ق یزدان در ناحیه طبرستان راه بر خیزد
 که قه جانم نذر شد سلطان حیدر را بر وجه نهاده و این در از سلطان و سیاه
 به هر یک و سیاه خنده از که در غیر سلطان یعقوب تر که نه به بعد و در سفر نهاده و سلطان
 اسرار و اقد در خفا محسوس گشته به از آن بقلم صطخر شروان و تمام جسم نهاده و در حیات
 در قه حیدر مانده و سلطان یعقوب دفات که نام تمام تر که در کفاح است و تمام

نفرات برع الزمان برز مظفر میرزا کبک میرزا الحسین میرزا فریدالدین میرزا
 محمد معصوم فرخنده محمد معین ابراهیم معنی شاه غریب میرزا محمد قاسم ابوالعزیز ابوالفتح
 صبر محمد نیک نیر در ایام حیات بر وفات که در ده دهم تیر ماه فروردین در قبه حیات
 اندوه واقع شده آن عمر و ثواب در ادا این سال میرزا ابابکر میرزا عمر شیخ ابی میرزا
 سلطان ابوسعید کرکمان چون در سر مرغزینی و کلبه خیزد میرزا سلطان
 شینیه در زاد بوم ضعیف آید که شکاف خاطر از عمر تصرف اهل شهر
 جمع ساخته غم بخیخ غمها دل در گرفت اگر در این ده خفا و طایفه ای که
 بپایان است بر رخت پناه از یک معروف اندر و هم که دل دیگر بپایان میرزا
 مملکت خراسان پادشاه آینه اسرار شکاف خاطر غمها بپایان میرزا
 حاتم ساخت و بنید حیات بقیه همان بر تیر کرکمان و بر انداخته
 از نظر

۹۱۲

در نظر برب خاطر بر آن قرار داد که بر ابراهیم میرزا شاه دبا اولاد
 برز سلطان معنی مدقات نایب در باس فرغ اهل مکر صواب لایق معنی
 امیران غریب بر بار کبریا نایب الهی نشسته در کلبه خیزد غمها بپایان میرزا
 معنی برع الزمان میرزا دلفین میرزا ابی خیر بهجت در شش و دهم اسامی
 آوردن معنی بهجت در قلم و ابدال کریمه نور میرزا ابی سعید در شش و دهم
 هر یک از برادران به اجداد از مضافت قیام معنی در منزل این احوال
 از جانب پنج رسیده عرضه داشتند که شکاف خاطر بپایان میرزا
 بپایان در طایفه خیزد آمدن میرزا با سعید کاسره معنی برع الزمان
 معنی میرزا کمال ابی خیر میرزا ابی برادر و فرزند طایفه خیزد و سکندر

خاطر ریحی و له سپید خانی قرار دادند و قاسم آن جهت جمیع نفع کان
 ملک فرمایان فرستادند و بر زیاده العزبان و مظهر غنی و نیز از محمد کاسم هر سه بهر
 رز با بر از دار السلطنه اهرات سرودن آمدند و منعم چهار دفتران بادی
 رسیدند و از آنجمله نیز از مرد آمدند بآن نعل حرکت و آن مرغاب این غنی را
 از قایم با امراد و کشتن آن و بر آن بعکس برادران دولت املاک مرزا
 بخان مملکت از مقرر غرض نموده شد و حرکت نکرد و کس سوز از نام او را
 حالت خفیه و برادران نفع شد باینسان که تفرقه برشته غریب
 برادران خود و دفتر تمام در بیان آن فتنه مرزا با بر حواله اتفاق بین
 دو شاه معصوم و کابیر سرافراز هرگز از مرزایان بمقتضای صحبت
 معتمد ام در شهر حضرت جمیع ان کمدق حیه از سلطنته رفته و قنداق
 کمد

که از غیره امیریه زلف عهده بوعایت فرمود چنانکه بدست ملوک معتمد امیر از خاندان
 به منزل گشته مساف او سوره هر یک سفره چنانچه جلوه که آفرینا بپایان سلطان
 بوعایت فرمود اینچنین در غنیمت بفرز دات اینجند در کثرت مساف او بفرمود
 خزانة موقوف کهند و لقب بحسب ما فرموده میرزا عتیقه خرا بام در ملک نظم کشید
 و کجای از قضایه خود که میرزا بخت نماند که نباشد بر دو کشت نماند و دیگر با بواله قلم
 دام در او افراینده صاحبان کثرت نماند به تخییر و در آن غنیمت بمنعم شیخ زاده
 آیتا پناه به قطع سفره برده با کور و بار از انقطاع کوهینه ایات آن قلم ملک
 شام بوعایت که میرزا بربع الزمان و له سلطان من میرزا ام در اندر از قضاوه
 قیامت اثر او ز یک از استر اید آیتا میرزا که عرس استبانه شهر آورد و او سلطان
 هزار و چهارم نمود و مجلس شاهی مستم در دولت هزاره کان جاداد و قیام
 در کمال نیت

و قیامت است سعادت و سلام در هیچ در نا اطلال سلطان نام تحفه از طایفه قرنی فرخنده
 فخر لب و غنیمت سلطان با نیزه خان عیادت در علم و بزرگ او فرستاد و در انکار زار
 بنزلهات قیامت گشت دام در حاد از دام فخر محبت این نام در تعلق خزان معزیزان
 میرزا جعفر زاده که عسکر قیامت اثر او بکشتن از اطراف در زوایا با آنجا که
 بنام عیادت اقا فرزند اله انبر سعادت قیامت میرزا جعفر شیخ محمد بن مسعود شیخ زاده
 لهجری و نزد بنگیان فرستاد او و از آن ولکات شیخ منعم و شک
 در دفتر افراینده کلان الیرین صین ابی بردی سوره برگاه شهر از سال نمود و آن
 چنان عذر و کعبه بود اینچنین بر خاطر عاظم بدست اگر آن آمد از آن تعلق عاظم
 که میرزا بخت نماند رسیه احمد سلطان دام و شک خان از اینها و خواجه محمد قمرات
 از استر اید فرار کعبه چنان که در دولت خزان سعادت و در عیادت او بکشتن که آ

حضرت جعفران به از نارت روضه مطهره امام رضا علیه التحیه و الثناء
 میر فرخنده شکفتان در او از غریب در عین طایفه محترقه لردار سلطنت آه کرم
 مردسته و دانا مهر خنجر جبهه قنار شربت و تار بنفشه روانی شمر در زالی
 ظاهر ایام جبهه لرد زبکمان در چاکر شسته تا آنکه دانا نه گشته در قرانیان
 اوز بکمان در تاج صمد مرد و دانه نه در حقیق اداره می صاحب قرانی رسیده
 لرد سو مرکز دار در میان گرفته چرخ در جانب صفا میر تر شسته
 رایت شاهر در عصر روز چهارشنبه است شمع تجلی از ظاهر مرد و بر جسته
 از نهر صوفی که تا بهر سر فرسای است عبور گشته نزول و نمود در روز پنجشنبه
 در شب جمعه در آن منزل توقف نموده محبوب قریه معتمد کاتب که شمع از نیش
 سبزه شکفتان از پس داشت صبا و بیا بنی تخیل کوچ که امیر فانی میگوید

در دانه آن پیل ملک داشت مقرر آنکه در کباب هر شب در شمع بند و شمع
 بجای شمع خورشید کانیب اورده کشیده و شکفتان لردان اوضاع زمین و فضا با آنکه
 لرد از نهار بر بردن تخت دگر از امیر فانی در عصر روضه شکر شمع از فضا با وقت
 نوال قاف صحرای دست داده چرخ شکفتان بنفشه گشت با با نفعه لردار بنایه بخواب
 بدو که سقا پر دن شمرن نه نیست از پر دن سلطان لشکر و دیگر اماران و قرانیان
 بی ن هجم آورده بهار ران اوز نیک از غایت دست بر آمدن مگر چاک
 شکفتان سدا پادشاه خسته که نفسش منقطع شد و در او سو بر میوه بند شمع
 آورده همان لحظه استخوان کله او در طلعه گرفته و بجمع راجع کار قیام نموده
 حمزه محمد ساغر در زیر شکفتان شمع و مقر نو کلید مرد و بر آگاه شاهر
 فرستاده بغایت در محنت بهر نامه محض گشته در یک روز از مغرط کله در آید

ظفر است از کین بجای هر که مرگش داده در ستم ماه رمضان در بستر
 مرگش است و قندق در آنجا مقرر است و حکومت آنجا علیه ملک و حکومت
 مرد و ده ملک قرار داد و در درت قندق شیخ الاسلام فرمایان مولانا
 سیف الدین احمد بن محمد بن مولانا سعد الله و الدین مسعود القفازان را بطریق
 وصایت را با بغض بقدر رسانید و هم در آنجا سلطان میرزا سلطان اودیش
 بنان میرزا بن سلطان محمود بن سلطان اودیش که در آن بفرستید و فرستاد
 را از شتام و مقصود المرام الحار خفجه را در آن محو فرمود و قانع
 بسع و عشر و تعالیم در بهار این سال حسب قرآن کثرت آن از دار السلطه
 اهراة متوجه قنجه و در آن شهر سه هفتاد نفر مینه فاریاب مغرب غایم عمار
 لغیرت آیات کهید خوانین او را یک که بهر از حق سبکشان در دادند

علم سلطنت برادر شسته بخت از دروغ است و آنکه از آن الدوله سر شسته ساخته و حرام محمودی ساخته و در آن
 هم این را از قنجه داده و با بر این باب کثرت آن بهمان ماه است و این خود در قنجه و چنگ و چینه و فاریاب
 و مرغاب و غریب آن را در برام ملک قرار داد و از آن دهستان غایب است که از فراق شطرنج که در آن
 بهر دوری رسید شنید که قریب با نهم هزار لشکر در دم خروج کرد که را با جانی و دلاوری
 معاف داده و در آن از زبانه قلم سحرآدن نموده و این سال که نهم از نهم نفر
 بهر نفر بقدر لشکر فغان قنجه و این بسیار سرداران ایشان نافذ گشته که چنانچه غرض
 بقدر رسانید و سایر راجع با هر قسمت نمایند که در عزت ایشان بنه دم در این سال از آن
 تنان قنجه و در قنجه و در تنان قنجه ای بر عیال که آقا محمد روز فرزند که مکرر مانند آن
 بیانی لغیرت داشت با اینا پیکش بر کاره ملکز بارگاه شاه اسماعیل که بسنج از آن کانیک
 علاء قنجه که کفر از آن عمره ادا نمایند و در سیه شرف جابانه از قنجه است که نهم نفر است

وقت سیر قهر کن در آفتاب در سه شنبه هم هر رقصان جان بکشد و در شنبه ن از بنا را بر دل
آید اوز بجان در دروغ قلعه بیانی بپوشند و همان طرز آغاز جنگش در کج که در آن کج
سه برام یکی قرمان بود و سایر را که از رعایت ابریم ننگ داشته غنائی بود
سقوط داشته بر زایا بر راه صحرایان پیش کفر ابریم در این عالم بی غم
دور از راه قرمان قهر و بر سه تنه جان بکشد و متعجب شده کان به آه که
در این کجاست ن زعفران مودت و رعیت او چه غنائی نرسیده و در محاسن طاق
خبر در کجای باوج هر دو ماه بر خیزد و قهر بر ماه داران اوز بجان بکشد
هر آه پر دخته کاری ن فتنه و این چهار موثر در مصلحت است که در تن
رسید غریب در سر غم آن مبداء قتل یافت و در خیرات خدای سلطان با
اود در طلب امانه جامع رفیع و بر لطف و کثرت و در این فتنه و زوایا در کجاست

بناکم

بناکم با تمام رسانیده و در قبه شمشاد در رودخانه قزل ایرماخ هر نوزده طاق ساخته و در قبه
کیوه بر سر رودخانه سمریه جبر شمشاد چهارده طاق بسته و در ولایت ماردغان در رودخانه کور
نوزده طاق بنا دیگر بناکم با تمام رسانیده و در هر مسکن که در فرقه غار بقعرتانی در بین در آن
و اما کرام می داده و بغیر از این هر مسکن ده هزار در فرقه کجاست و در آنجا عجله الفرج فخر
بنا هر فرقه در در کجاست که معاصر سلطان بایزید غنائی به لای اود در مصلحت است
که در ادای مسکن مردم ایشان در آن فرقه کجاست و دیگر مودنا ابریم است که در ادای فخر کجاست
بهراران بمرتب در ارت رسید و دیگر مودنا عذر الدین فخر است که بخصیص فخر
روم ایله و نا طوطی افرار کشته و دیگر مودنا جعفر حسن را دامام است فخر کجاست
و دیگر فخر جعفر علی است که در مدرسه محمد پاشا در کشته اما در کجاست صورت خدای
نشان فخر بمرشد و دیگر مودنا و کثرت قتل است که مرد فخر و جامع بود و در کثرت

اینهاست معتبر دارد و در هر نمانه گشته بر روز انداخته اند چه همه ادویه های نیک و دیگر بر روز انداخته
 که مرد عالم و فاضل هر نمانه بر حاشیه موافق گشته در درگاه و سایر نمانه ها در و دیگر نمانه ها
 سنان چنانچه بهر نمانه ها در و در ادویه های مال و در نمانه ها در و در نمانه ها در
 قدر رسیده و در هر موافق و حاشیه بر نمانه ها در و دیگر نمانه ها در و در نمانه ها در
 روم است و در ادویه های نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در
 محسوس الفیاض و الکهارات و محسوسات الفیاضات و الکهارات و الکهارات و الکهارات
 ملک و جبروت و حکم و در هر نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در
 و لطافت و در هر نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در
 که به نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در
 مردمان عبدالمعز است که اگر اوقات بر نمانه ها در و در نمانه ها در

در هر

در هر نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در
 در هر نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در
 که از هر نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در
 و دیگر نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در
 نقیصت که در هر نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در
 نفیس از اول است و در نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در
 بنام این نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در
 نام این نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در
 چنان که نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در
 فروزین نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در و در نمانه ها در

باینکه امیرم شمره ران دقایق سحر و قمار و صبح روز جمعه بم ماه محرم این سلسله
 ادبیکم از سر قلم ارات بر جسته بانه یک سلطان از چون عورت عظم اما مینه در مد و
 بهر سلسله دلد شکافان که عازم غرضان بهر بسته یاقی بصورت سهر سهر
 رفته دارم و ما اغراض جبراد قهر " به تحت تصرف در آورند در هر چون اکتفا کم
 سحر بوجین یک لقمه داحه سلطان موزی ادعا صلح در وقت زنده از راه طبع
 لوان آند و این خبر سوسه سلطان اراه چمن خواجه عیبه الوفا و غیره بهر سوسه سلطان او
 به انجا دعوت کنده بهر سوسه سلطان این خبر و فرزند عظم دانسته بهر سوسه سلطان به انجا
 در باغ جهان کرا از قدر منو اهر سنت و جماعت اراه جمع کثیر از شیعیان بقتل آورده
 آخر بهر امیر که امیر لوی از سر آن سلسله در که شسته و فای کثیر سلسله بنمیزد و فرمایان
 بسر آمد در موضع صارد قمر مغرب ارات و امیر الدمرای را بکدام امیر عیبه الباقی سوسه
 موزی

موضعه سوسه و از انجا بصورت فرمایان در حرکت آمد چون بیدار کابوس مغرب خیم حکم هادی
 کنده صید سلطان ماکم نیز از سوسه بقدر روان ساخته بحد و آذ انرا رایت فتح بر کعبه خان آورده
 از سوسه سوسه سر و در سوسه از راه سوسه نیز به رافت و این چنین بهر سوسه سلطان اراه از
 بهر قهر که تحت درایت قتل را کابوس بکند ادا کان فرستاده در مد و سوسه کثیر
 بعد دارا اراه نیز بفرمان شایسته و حکومت بی توسع توابع بهر سوسه سلطان در مد و سوسه
 امیر سلطان موزی بایات فان فرمایان از سوسه و اراه در سوسه بایات با ماکم
 از کجا بایات که سوسه سلطان اراه سعادت سوسه و محلات فرمایان سوسه و بهر سوسه
 فان مریمت بصوب مهنان معطوف داشت و قایق سوسه عین و قمار در روز یکشنبه از
 محرم این سلسله سلطان سوسه بفرستاد از زبان آمد چون این خبر در مهنان
 بماسع غر و بعدل حسب قرآن پادشاه سوسه بنمیزد و ماکم و ماکم و ماکم و ماکم

سرور و بلکه صفت نبوت در خضر داریت با وج سلف رسیده بود بعد از آن که کثرت
 مرسله بقیه اعیان چون کس که سر بر رایت خود صمیم نموده با کثرت از جاده تهاتر میزد
 و چون اوضاع معلوم از موردی باین بر سر صفت معبره است از غره در پناه منزل بر آید
 آمده طوایف باین منزل استقامت که مقرر شده در مقام سلطان مقرر است
 اول سنان پادشاه وزیر در آنوقت که در آنجا رسید و بعد از آن که در آنجا رسید
 خاتم طوایف بقیه رسیده و در آنوقت که محمد احماد سه مرتبه در آنجا رسید
 سلطان سلطان است و در آنوقت که در آنجا رسید و در آنجا رسید
 که بقیه اعیان پیش آمده بود معبره شده و در آنجا رسید و در آنجا رسید
 واقع شده و واقع شده و در آنجا رسید و در آنجا رسید
 خطبه موت نموده و در آنجا رسید و در آنجا رسید

مقرر

برزنده عین به بدست فرستاده بود بطریق لطف و محال و که به سرتن رفته و در آنجا رسید
 قتل و کرب و محنت و در آنجا رسید و در آنجا رسید
 رسته و در آنجا رسید و در آنجا رسید
 بدست محمود و موت نموده و در آنجا رسید
 دایه و الی کیدان سه مرتبه در آنجا رسید
 آمده و الی کیدان سه مرتبه در آنجا رسید
 به بقیه کیدان سه مرتبه در آنجا رسید
 در آنجا رسید و در آنجا رسید
 سلطان سلطان و در آنجا رسید
 و در آنجا رسید و در آنجا رسید

تأخر در شهر نشسته در سر در سه سلطان با یار زید خان گشت و دیگر مردان علیهم السلام قطع نمیدادند
 از سراف و غیره و اخلاق حمیده و ادب و صفای پندیدن بپوشیده تمام داشته و بنایت خوش
 حماد و ولایت از لایحه بعد در کمر آفتاب با یارانش معاصرت سر نشسته و دیگر مردان را که در آن روز
 زاده که در اول قاصد عمر آدم ایا گشته و از جمله شیعیان مسرت و شادمانی و شادمانی که در علم
 ظاهر باطنی کامرانی و در طریقه سلطنت داشته و دیگر شیعیان که خبر شهادت که در قیام مبارک
 از قریه با شیعیان چهار صحنه داشته و دیگر مردان را معصیت در در طریقی شیعیان با نظیر
 حرمان و در طریقی و در غیره زید خان است و بنایت خوش طایفه و دیگر که از آنرا گشته
 منافقه به و در آنکه بهار و شتابان مسیح و مضع رساله زنده بقول فضل است و قانع به شیعیان تمام
 در شهرتانی بدنام و محض از امارت و در سر باغی گشته طریقی عیان پیش گرفت و سلطان سلیمان
 فراموش و وزیر سرور و در غم و غم او فرستاد در روز هفتم در باب خیر خلق حاکم حاکم

و...

حاکم که شهرت گزیده و در آن نام در آن مکره قیام رسیده بر او سرگاه سلطان از لایحه منفرد تمام
 از باب جهان باغ و دیوان سلیمان که در دیوان سرور در سر منصفه بنشیند و در آن روز در حکم و در او
 و غیره قریه اطاعت پیش آورده با یک است و در آن روز در لایحه برگاه و در آن روز در لایحه و فراموش
 هم در روز دهم از جمله شیعیان از این شهر عیان از یک به حرم ارات آید در روز دهم و هم در آن روز
 معاد و در شهرتانی در مصلحت و در آن روز با یک است و در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه
 عظم خیران است و در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه
 و در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه
 در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه
 و در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه
 و در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه و در آن روز در لایحه

و احترام تمام یافته مقصد تمام بکبر و ستم و ابلت و دال کفر بود و دست و پا
 نموده و در او خراسان سلطان سیاه خان بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد
 فتح مکرر دلی و قلعه نین و قلعه مکه و قلعه کونک و قلعه ایر و کوه تاخت
 بود و خردات فرستد ایر و سیاه خان و نهر تاخت و افراسیاب و در
 اکبر نام مقرر در این خروج که حکام آن دیار و سواران و ادوین و زور
 نایب و یارانش و قهر و کورند و حسن آن دیار از وجه حاکم دلاورده خا^ص و
 سیاه خان پادشاه و بفرستد آن دیار و سواران و ادوین و زور
 نام سلطان کبر و در این شهر تمام سلطان محمد و سلطان مراد و قهر و سلطان
 سیاه خان بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد
 آن شهر سلطان سیاه خان بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد

برده در آنجا متوجه رسیده و او را در هر صبح قلعه گوانی و بخت آنها که در آن
 نایب جهانیه قشلاق و بر این شهر تمام بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد
 آن شهر بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد
 آن شهر بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد
 آن شهر بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد
 آن شهر بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد
 آن شهر بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد

طریقی که در دسترس مسطفی پسر دژ که در حفظ معرکه بر سرینان دستم در
 این جنگ عظیم و عظمه آخر الدمر بر سرینان سو بریده بر کارش شتاب دارد
 دشت دوم در این باب جهاننا شاه بهیمه منوی قشاق در بریز که مهر شامع عکبر
 مهر کاب خانه در کلمه عدالت که با سیر اسامی در دشت در اول دشت که بر
 در حارت این دشت از حضرت شاه پروان آید که بر سرینان خود معبر از غفران آورد که
 بنجر در میان هر دو کف او نه فرید بر آورد که فانی شاه است از قریب کار
 این فرزند داده سویا نام را سینه از اندر قریب نه که در حاکمانه حاضر نظر بر سر
 هجوم آوردند او سویا نام را سینه و مهر شامع و در که به از چهره روز اولی است
 او که در عوض این از شمع بقدر که در دزد جانی سلطان است بگو که بر انداز
 شاه معرکه که منصب در دست بگویم بدل الدین معوض که در قیاس نشین و نمای

در ع

دهم جلد الدمر این باب جهاننا شاه بهیمه از قشاق بنجران بنجران بر سرینان
 متوجه جانب مشرق شده بار دهم عورت که بکشد در دزدان نموده و حکام پسر دژ را در
 آباد ایداد عظم کرام خود بر قشاق بر سرینان که در میان تاج سراب سینه نواح همان
 از حاکمان انحراف بهر که بدست آوی مهر و جلد از دزدان بهمدی که که در دزدان
 نوزدهم جلد در این جهاننا شاه با دزدان دشت فرمود بر سرینان که چون سینه جهاننا گشت
 بر سر دزدان عظم از فریق تاج دخت این سرینان که از خردین طلبه بر خردین
 و سایر دزدان در سرینان دزدان در کاب بر حاضر بود بر تخت بدست هر دزدان و بر سرینان
 که قریب به دزدان سلف بهمدی که در دزدان با سینه در دزدان که در دزدان
 چهارشنبه است و ششم در حرم سینه عذر دزدان بطاع مهر تاج و خردین خود در دزدان
 بر آید بتایح آفتاب عالم خردین و جلوس همان دزدان در دشت نوزدهم جلد بر سرینان

بطرف کمالی رفعت عجب الم خان و امرا و دیگر بکایت خوار و سنان تویم حضرت
 میرا امرا و کتا جلوتان کفر در قریه جز درین زمان حال طرم متا برشته کرت اول با
 تارست یاور و ده خوار غنیمت کمالن تهر عورت کفر و در آن زمان نواب جهان ناه جهان
 قتل و در قزوین غنیمت کفر و قایق سرت و قایل و قایل در آن زمان نواب جهان ناه جهان
 عیان با سنان خان چشمت کفر در آن مکت خدای کفر و در آن زمان نواب جهان ناه جهان
 در قزوین کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر
 و او و بقدر سنانیه سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر
 از او و دلد حاجی کتا کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر
 وزیر عظم با قیو غنیمت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر
 کتا کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر

باد کتان

بنیجین سلطان روم حاکم کتا را بقدر کفر و در آن زمان نواب جهان ناه جهان
 از هر دو سلطان را اکتفا غارت کتا کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر
 و جو کمال سلطان سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر
 جنگ واقع شد کتا کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر
 کتا کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر
 و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر
 در آیه او را به یک چوب سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر
 کتا کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر
 قاتم مجید آمدن دیو سلطان بر دیوان سرت کفر و قایل سرت کفر
 کتان و عدم قوت سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر و قایل سرت کفر

عمر بن عبد العزیز که در ظاهر مقبره بنیاد نزد کعبه بنی عباس و در مخفیانه در کعبه بنی عباس
 همه ادیان معلوم در میان فخر و کرامت آن داده که در لغت و تفسیر میان بنی عباس و بنی
 دین و بنی قریظه و بنی نضیر و بنی سکنه که سلطان سمرقند بنی امیر خان به بنی عباس و بنی
 باجه لغت و تفسیر سمرقند و بنی نضیر و بنی سکنه که از آن مقبره خود در درون خانه ملک
 بنی عباس و بنی سکنه به بنی نضیر و بنی سکنه که از آن مقبره خود در درون خانه ملک
 ختم و کف و قریب و بنی نضیر و بنی سکنه که از آن مقبره خود در درون خانه ملک
 از حرم و مال بنی نضیر و بنی سکنه که از آن مقبره خود در درون خانه ملک
 سرداری و در درگاه شاه مرعوه و از اولاد و اسیر خان ملک و بنی سکنه که
 برادر و بنی نضیر و بنی سکنه که از آن مقبره خود در درون خانه ملک
 و اولاد و بنی نضیر و بنی سکنه که از آن مقبره خود در درون خانه ملک

عمر بن عبد العزیز

عمر بن عبد العزیز که در ظاهر مقبره بنیاد نزد کعبه بنی عباس و در مخفیانه در کعبه بنی عباس
 همه ادیان معلوم در میان فخر و کرامت آن داده که در لغت و تفسیر میان بنی عباس و بنی
 دین و بنی قریظه و بنی نضیر و بنی سکنه که سلطان سمرقند بنی امیر خان به بنی عباس و بنی
 باجه لغت و تفسیر سمرقند و بنی نضیر و بنی سکنه که از آن مقبره خود در درون خانه ملک
 بنی عباس و بنی سکنه به بنی نضیر و بنی سکنه که از آن مقبره خود در درون خانه ملک
 ختم و کف و قریب و بنی نضیر و بنی سکنه که از آن مقبره خود در درون خانه ملک
 از حرم و مال بنی نضیر و بنی سکنه که از آن مقبره خود در درون خانه ملک
 سرداری و در درگاه شاه مرعوه و از اولاد و اسیر خان ملک و بنی سکنه که
 برادر و بنی نضیر و بنی سکنه که از آن مقبره خود در درون خانه ملک
 و اولاد و بنی نضیر و بنی سکنه که از آن مقبره خود در درون خانه ملک

به یک چرخه آوردن عید فانی سوار جبار گشتن تو چرخ از قریحان شاه سپه خان سیه
 ششم بر مغز او نهفته از او دور گشتن و سایر قریحان دیگر جانشین او بر گشته
 تا عید که تا قریح عید گشتن اما عید فانی را در هیچ نهادند و دیگر مدنان ابدی خان
 او را بخیر از نو گم کردند و برده نام و در هیچ جا توقف نکرد و چرخ از قریحان
 به جانب زار و هر مغز بر گشتن ماه در آنکس شفا بد جام که هنوز است بعد از شتر
 توقف فرموده در یک باب عراق از دست خود در میان این ملک قتل و در یک قسم
 وضع اول به بار برقع از افکار که کار و بار او در عید عیدان رسیده بود و در یک قسم
 غان غنیمت بطرف دار لاسم بنده از معطوف داشت و بجز در میان به این طایفه زنهای
 قلع بنده را در کوفه در میان که قسم چون چند روز از ایام مهره تنه گشتن عید و شتر
 از بدست آن معطر گشته امرا و در کانی است شاه حرکت بر کونی ترجیح داده

قرار

قرار بر آن دادند که هم همراه به قصد بازگشتن از آنرا خسته از سر قلع بر گرفته و در آن
 نه در این اشیاء یک نام شتر از مغز صحنه صحنه که از قریحان و معتمدان از قلع بود و آن
 با دست نذر از میان خود محافظه افکار میسر میسر میسر با برادرش که یک اتفاق که در افکار
 در خواب غفلت یافته سرش را از تن جدا کردند و او را به قلع بنده از سر مفتوح که گویا یک دست
 جهان را از آمدن سایر طرف تر که یک نام و طاعت پیش رسیده و در چند روز از قریحان افکار
 بد فرقه و سکونت از آنجا بهر خان قلع و شرف الهی او را معوض شد در وقت مهادت
 به یک و در یک ملک یک خور که با طریقه آنها را داشت در میان فارسین ابر عراق پاسه
 و مغز صحنه صحنه سو امارت داده او را معتمدان از قلع و شرف که در قلع است
 و عیش و تنام در این سال سلطان خان بنده و غیره قلع به دن و با آن چهار بر آنکه گشتن
 غان یکران بطرف قلع معطوف داشت و قرال هم که از قلع بنده بود از دار لاسم

پروان آمده محافظت که تختگاه ادب و عرصه استقامت بصیر مردمان غمخوار و ارا
 مکت پروان رفت و چمنهای صحرای قلع که از حوض منتهی بود و خط دور بطریق خندق
 از سواطع طمعه باز زده روز چون ایام مهره استهلا یافت کار تعلیم و تفریح و تملک
 بر آن از هیچ جا و هر طرف بطور نیامد و از هجوم کفار خاک را بر جا که نرسد تار
 کشیده و عدالت کمر بر دوش و سر باطنی در سینه با هر دو سلطان غار از ترک مهره کمر
 قاسم دیده نام غمخور با مرداری و انچه هزار روز از پیر و قهر و غم و غم
 به نیت و غارت و بدست چای و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه
 توبه برف قاسم در دره غمخور و در سواطع طمعه و در سواطع طمعه و در سواطع طمعه
 و رفیقان او معلوم گشت و هم در میان مال امرار است و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه
 سلطان شیخ و حمزه سلطان و امیر و با رون عمره که در کیدان تپه پس عدالت سلطان آید

بعنه

بعنه استقامت بود سلطان در طرف آباد قزوین بغیر ری و ناب جهان با ناله سر دراز شده
 و هر یک از اخراج مال خود را با یافته جهته بیابان که در منصب تعیین شد و میر قوام الدین بن صدر
 بزرگ و فاتی یافته منصب صد ارت نام بر سر خاست الدین صدر و غرض گشت که بهان ابر
 نعت الله در آن امر و صدای رایت فتح آیت شاه بنوع اوزبک و میر غفران بن صدر و بنین
 اوزبک که در هر جمیع منصب بعنه یکبار در کوهان مشرب بود و در اهر قنده و حکومت اهر بهرام
 میرزا و ملکه که او بنای زخان تملک و غرض گشته از راه طبرستان و در شاهان بلاق معاد و بعنه
 قشاق در معین گشته و قایم بنسب و دینار و تعبیه در ادای این سلطان و سلطان بنسب و تعبیه
 نمجه از آتینول پروان آمدن زعفر در مدق و کوه و غم و هم در این بنسب و اولمعه تملک و در زانفت و کوه و کوه
 اراده نمجه که بر کاه نام آید بکار و سلطان بر صدر صد ارت بنسب و در ناب جهان با ناله از غم و در
 او دقت گشته بغیر نفس با پنا بر برادر و اول شمر و اولمعه از توبه شاهان گشته و در غم و در

بطرف دانی رفعت طهارت پناه سلطان سیاهان خان که چنانچه سبقت و محرم چهارم
 بر تو گذشت بر آن ناخته با شرف خان حاکم بکسیر ساخت نموده طالب حکومت بکسیر شد
 و در او هزار سال میرزا با برین میرزا شمس الدین بکسیر که کانی که پناه
 با بختل هندستان و غیرین و کابر و قهر با رجو و فانی یافت و دوله در شمس میرزا امان
 بجای بر بر تخت سلطنت صدر فرمود و قایل سنه ثانی و ثانی و ثانی در این سال سلطان
 خان و در بکسیر را بطریق بکسیر با دوله در زان داشت و چنانچه سبقت و محرم
 بدیقت دانسته و اوله با قانی میر میران و میران و دایر که بر بر قلع بکسیر آمد و
 نمود و شرف خان حاکم آنجا آید بر کاه عالم پناه و ناب جهان پناه برده جهان پناه و بکسیر و بکسیر
 با بختل و احمد غیر یعقوب و اوله از سر قلع برخواست و در محضره و ناب جهان پناه و بکسیر
 قتل و در آنجا فرمود و در او افرای سنه خبر حاضر و بکسیر خان اوز بکسیر و بکسیر

در این بر است بکسیر پناه جهان پناه و ناب جهان پناه رسید و بر بکسیر و بکسیر
 و بکسیر در او این سال سلطان سیاهان خان بر بر قلع که کانی که پناه
 بکسیر و بکسیر و بکسیر و بکسیر و بکسیر و بکسیر و بکسیر و بکسیر و بکسیر
 قلع قون و قلع بکسیر و قلع بکسیر و قلع بکسیر و قلع بکسیر و قلع بکسیر و قلع بکسیر
 و قلع بکسیر و قلع بکسیر و قلع بکسیر و قلع بکسیر و قلع بکسیر و قلع بکسیر
 آن دایر را بر تخت و قلع بکسیر و قلع بکسیر و قلع بکسیر و قلع بکسیر و قلع بکسیر
 و دایر فرادان و دایر و دایر و دایر و دایر و دایر و دایر و دایر و دایر و دایر
 از قزاقان و دایر و دایر و دایر و دایر و دایر و دایر و دایر و دایر و دایر
 با شرف و دایر و دایر و دایر و دایر و دایر و دایر و دایر و دایر و دایر
 و کسیر و کسیر و کسیر و کسیر و کسیر و کسیر و کسیر و کسیر و کسیر و کسیر

تقدیر و بزرگوار سلطان با مزار و سر از هر قرن بیست از نواب جهان با زوکران کشته و در
 سلطانیه با بر سر پیکان پشته بعد از آن اولی و میر میران و دیگر بکلیت در دست و ضبط
 آذربایجان مامور گویند و خدیو نصر بن محمد بنده او سه هفتاد شرف المین او حج ایستاد
 جهان با بنده او را خالی که کشته با او و حلیه و سبزه آن در کشته شرف المین و شرف
 خان را بعد جدا و در مناقشه فتح داری و بعد از آن کشته با او و کشته با او و کشته
 و بعد از و بعد از کشته با او و بعد از و بعد از کشته با او و بعد از و بعد از کشته
 علم را متخلفان آنجا بر کارگاه سلطان آوردند و در روز قهر که سلطان سیلان خان که در آن
 دهن بنده او را در دست بیارست بدو تحفه دادند و در آن لحاظ و در آن لحاظ و در آن
 مسطور جبهه با آن مرقد نور و نور محمد و نور محمد و نور محمد و نور محمد و نور محمد
 غیرت آنحضرت را دریافت و بعد از آن در آن وقت که سلطان را سیلان خان که در آن

جهان

جهان با آن در این مقام است و نیست و نیست و نیست و نیست و نیست و نیست و نیست و نیست
 که در او و غیره خاطر داشت بعد از آن که این را بر او اولی و بر او اولی و بر او اولی و بر او اولی
 تقدیر و بزرگوار سلطان با مزار و سر از هر قرن بیست از نواب جهان با زوکران کشته و در
 جهان با بنده او را خالی که کشته با او و حلیه و سبزه آن در کشته شرف المین و شرف
 بجا نب قلمه و آن وقت و در آنجا متخلفان و در آنجا متخلفان و در آنجا متخلفان و در آنجا متخلفان
 اولی و بعد از آن که در آنجا متخلفان و در آنجا متخلفان و در آنجا متخلفان و در آنجا متخلفان
 شود که بیک بر از جانب عراق و فارس خبر رسیده که نام میرزا باغ کشته و در آنجا متخلفان
 خان محمد او و فرزند خدیو خوانده و سلطان ایران سربداران و در آنجا متخلفان و در آنجا متخلفان
 قره قلیش و در آنجا متخلفان و در آنجا متخلفان و در آنجا متخلفان و در آنجا متخلفان
 و در او و در آنجا متخلفان و در آنجا متخلفان و در آنجا متخلفان و در آنجا متخلفان

غایب از آن تعلیق برقیه بر غایت گشت و دودیت است آن دگرستان و در این شمع خیزه
 باطن و در این تعلیق سلطان در آن خطبه و کتب باقی نامی سنی نمودند و در این شمع خیزه
 حاکم ایران بود که با طایفه قزلباش طایفه ای که در حره گشته بودند رسید و از کباب
 اکنون که بر سر برج برزیده و قایم است از این دستان و در این شمع خیزه
 غایب از آن تعلیق برقیه بر غایت گشت و دودیت است آن دگرستان و در این شمع خیزه
 سلطان خان غازی مقیم در این شمع خیزه بر سر برج برزیده و قایم است از این دستان
 و از این شمع خیزه که سلطان غازی از برزیده که کباب است و در این شمع خیزه
 و از این شمع خیزه که سلطان غازی از برزیده که کباب است و در این شمع خیزه
 خان کباب و در این شمع خیزه که سلطان غازی از برزیده که کباب است و در این شمع خیزه
 فرموده و در این شمع خیزه که سلطان غازی از برزیده که کباب است و در این شمع خیزه

در حره از آن تعلیق برقیه بر غایت گشت و دودیت است آن دگرستان و در این شمع خیزه
 در حره از آن تعلیق برقیه بر غایت گشت و دودیت است آن دگرستان و در این شمع خیزه
 و از این شمع خیزه که سلطان غازی از برزیده که کباب است و در این شمع خیزه
 که امرا که بهر امر بهرام بر سر زانویه با جگر یک و بیگ که در حره سلطان غازی
 و از این شمع خیزه که سلطان غازی از برزیده که کباب است و در این شمع خیزه
 و از این شمع خیزه که سلطان غازی از برزیده که کباب است و در این شمع خیزه
 و از این شمع خیزه که سلطان غازی از برزیده که کباب است و در این شمع خیزه
 و از این شمع خیزه که سلطان غازی از برزیده که کباب است و در این شمع خیزه
 و از این شمع خیزه که سلطان غازی از برزیده که کباب است و در این شمع خیزه

از مردمان کار آمد سو بقدر آوردن ایر و دستگیر گنزد اوله دهها پان گشته
غنی و دستگیر کتاب در قرینه ازان پشیمان در سلطان رستم در امانه که از اهل
کوچ نمغیر از راه خوش مردم دیار یک بوی خوشی نه در دهان غازی ملوکت پس
از رستم این یک عالم کجا رفته در عرض ملوکت مدینه عمرت بر دار ازان دای
ملوکت و داران بر پس سو بادلم معترف نمغیر از دیار یک مردم دار ملک خطینه
سره قدوق در یکجا که در آب جهان باز از چشمه ازان سو مفتوح گردانیده که ازان
مغیره ازان سو با همه جان است جلوس صونه اونی مغرض نمغیر و ازانم خان
که هر راز او تا عین و تندر در زده بعد پارسا راینه لکار لک و سو
بیرغ یک فرزند نمغیر ^{مغیر} تقدیر فرمود و عقیقه بدیغ گردانیده در بزرگوار
سوف قدوق در یکجا که در قاضی جان تندر دین صر که لهار لکدن مقیر به

12

[illegible]

دهم در این سنه نواب جهان نازد و جان آرد با پان بفرم بر سر فرسایان بفرزین آید
 مودنا کنگر اندر طیب کار و نه سواخته و مغرب کشته سادات اکو نو نایافته منفصله
 با شمس الدین هم الم و سر شمس و کعبه و میرک شرف الدین که نایا که سر آنها بدارند
 شاهر و تعلق داشت و فایده منفصله به بهر یک معهود بهر یک از این دو منفصله
 دهم در این سنه سلطان فتح دایه کمال به سپرد فایده دارا کمالان با هر طایفه
 بهرام میرزا مقدر شد و او در فرزین قتل شد که در آخر سال بمکه رسیدن کند
 و خان احمد پسر سلطان حسن که در منفصله بمکه و قراقرم و میر عباس در فرزند سلطان پشته نایا
 و مشهور است بحکیمه تبه او و بر دشته بمکه همان اکو که در کمالان در آن نایا
 جامع منیت برده سر از رقیه اطاعت نام و کشیده فاما سیر جهانی کمالان بهرام احاطه
 پسر آید بهرام میرزا چند روز در این جهان توقف کند بمکه و بمکه بمکه و فایده

اربع در این سنه سید در این سلطان جهان فایده و لیس در دزد و دزدان که پنهان
 عورت و زوجه طغیان در دزد و دزدان فایده و لیس در دزد و دزدان که پنهان
 و عورت کعبه و کعبه که در دزد و دزدان فایده و لیس در دزد و دزدان که پنهان
 مرتبه هزاران شد و میر قوام الدین در بخیر را که فایده و لیس در دزد و دزدان که پنهان
 که در دزدان شد و مرتبه هزاران شد و میر قوام الدین در بخیر را که فایده و لیس در دزد و دزدان که پنهان
 و عورت کعبه و کعبه که در دزد و دزدان فایده و لیس در دزد و دزدان که پنهان
 و آن قلعه در بایر که هر که در دزد و دزدان فایده و لیس در دزد و دزدان که پنهان
 راه بر آمدن در دزد و دزدان فایده و لیس در دزد و دزدان که پنهان
 و مجموع نایا که در دزد و دزدان فایده و لیس در دزد و دزدان که پنهان
 بر بر جان ملک در دزد و دزدان فایده و لیس در دزد و دزدان که پنهان

حاضر همه ادیان که از آن کرد از طایفه چنگیز از خاقان قلع با در قلمه سوار
 بطن یک کشته آن جماعت که یکبار بر سر کورن انداخته جمع از زرادان که حافظ
 در دانا قلع قلع قرار گرفته و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته
 آورد و حبس آنرا در دوازده نفره و در آن کشته و از آن کشته و از آن کشته
 در دوازده نفره و در آن کشته و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته
 رفت و در آن کشته و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته
 صوفیان و صوفیه و در آن کشته و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته
 حاضر که در آن کشته و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته
 رایت شاه به میان همه خان ترک حاضر که با در آن کشته و از آن کشته
 بر سر آن کشته و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته

همین

همین رایت شاه به میان همه خان ترک حاضر که با در آن کشته و از آن کشته
 درین داور سر قلع قلع و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته
 بوقاق مودت بود و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته
 که باقی بود از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته
 بعضی روانه گشت و قلع با در آن کشته و از آن کشته و از آن کشته
 میاورده و در آن کشته و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته
 و در آن کشته و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته
 معاودت نمود و در آن کشته و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته
 یزدان فرستاد و در آن کشته و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته
 بتاییدت حاضر میزبان قلع و از آن کشته و از آن کشته و از آن کشته

که پشه نظیر آن در قرون وادوار حیره در کار نیز می گویند نشین بود از جهان نایب
 نیز در هزار و چهارم ادو کشیده چند روز در ابدق سیم چشمانش مانند و طوطیها در آن
 نغمه طارک بر هر که طرح انداخت و از غریب است اتفاقات در آنجا نظر بر سر ادا کاتم
 قایم و خنجر بآن در کتشت و در مقام شفقت آمده مرادش شش از آخر لبش بر داری
 بدو اوق فاق قایم سله بر زارهای آن که روانه نه و تنان کی دانه در زارهای آنجا
 خان سعد محمد ساخته بار هر که مسافت آن دیار متکلف گشت و در تمام سعادت هم از نوب
 جهان بانه الحاقه بار بر یکیش نموده لکن تاریخ نامی الحاقه بار که هر که مسافت
 هزار تنان حاصل او است در تحت تصرف قزلباش است و قایم نیست نه و خنجر و خنجر
 ضربه جانی در سلطان سلیمان خان بفرست در آورده و آتش بر بصره و کلا رخنه کرده و از هیچ
 معرکه هم که باعث تفرقه خاطر باشد ساخته شده و ذاب جهان را به طوطی غنچه لاهوت

که در آنجا

که در آنجا بطرف عراق شفقت فرمود تا بر سر فراوان بیاید فراوان حلقه تفرقه و سعادت
 نموده خلاق در آنجا واقع شد و از آنجا که انعام میرزا به طوطیها و بعضی قزلباش در مردم در آن
 سمعی بود که هر که در قایم شست و خنجر و طوطی در او این چنین است ازاده و کتشت
 این سلطان سلیمان در معیشت یافت و نغمه شش ادو بپیشول فقر گفت و مصلحتی بر سر زار
 ادو با که با نام رسانیده و میرزا انبنداد و بصره و جوارز و دو طوطی کتشت که در آنجا
 محمد در سلطان شش و از درگاه عالی حقیقه شفقت آن محل مصلحتی و امر آنجا
 و ذاب جهان بانه بعضی در کار آن از خلاق قزلباش موصوفه آذربایجان در خلاق او
 خانم کتشت خانم و الهه انعام میرزا با بر سر سلطان الحقه میرزا حقه دفع عصیان انعام میرزا از بصره
 بر سر از شش قلم غنچه جوام این کتشت امر او در آن قزلباش شش کتشت کتشت در آن
 کتشت موصوفه حلقه هر در از حلقه و کتشت کتشت قزلباش شش کتشت کتشت کتشت

تأسیس سوسه را داله و اور و نه یزدان کرد این که اقامت میرزا را خاطر جو نموده
 روکنه دهنه که بخ بخلد رضا شاهر که کرده قمر از قلمه طاعت و رعایت کردن
 تنه و خور بفسه مرم غزار که جانی شده اقامت میرزا از دین یزدان بغزار کرد
 رود نواب کا کفار جهان باغ از ناصیه نوکل و پیکر عید غنچه یک جانی در آینه و کله
 آن زنستان به تخیل آن دیار و وضع از کار کفار بر بر دوازده کاسا و دست نموده در اقامت
 هر دین هم از معیر قرون اولی و دوازده خانه که عجب رکنه در اقامت یزدان شده و از کانی
 چو بان رفت و قانع شده اربع و خمس و شصت و در این سی ساله غازی که اقامت میرزا
 که همواره با بعضی سلطان غازی می رسیده که هرگاه غازی که ان سلطان به عیوب ایران عطف
 کرد و جمعه چنان قریب از برادران رو کرد ان شده و میگوید که این خوانده میگوید
 از دار الملک قسطنطنیه بطریق دین بکمان نهفت نموده سلطان غازی را در اقامت

بجز آنکه فردر از افراد قریب استعجاب میگوید سلطان یزدان اقامت میرزا
 از او رد کرد ان شده و هرگاه جهان باغ رفته و میرزا سلطان غازی را در دین یزدان
 در اقامت نهفته است این خبر غنچه نموده عیوب آن سوتنه و غنچه که یکبار در
 آن نه بود که برگ کا بر فردر و قصر از عیوب در سلطان یزدان و از او آن بر تهنه گرفت
 و مردم سوتن و باز از سلطان یزدان اقامت هر روز در دکانی نهفته فرید و فرخنده که
 در ملک غنچه فرید سلطان یزدان عیوب که آن قلعه میوان بر سه سوسه مرکز دار در دین یزدان
 بغیر از پیکر و پنج و در اقامت که در اقامت سلطان حنین که در لندون قلعه بود بکمان
 انان طایفه قلعه و سلیم که کمان سلطان غنچه و قلعه و ان و سلطان داریه شاهر
 بقصر اولی و ولایت قاهره در آن و پنج خاطر از سلطان یزدان از ترار که خلعت
 قلعه و در فرغت یافت قلعه یزدان صلب نموده که در آنجا قلعه دین نمای از نینا

سنگ مانند و در او خراشید از چند سیدین نزدان بران نام شمس است که اکثرها
 یزدان را استغفر در آورده و غیره فان است بطور انوار جهان باز بیک مرتبه فرات
 چنان از آب که بعد از غروب اتفاق برمان بر بعض طبع و فانی که واکما نزدان
 محراب نام شمس بجای او نصف که بعد از غروب اینها بر محراب برده و آب مقدس
 یا در ده فرارند و در یزدان بعد از آنکه تصرف فرمایند در آن وقت که شمس
 در این سال سلطان سلیمان در استبداد میسر حاصل با آنکه در عرض است سال با آنکه
 در کرم سلطانیه شمس در اوج مانع با سراسر این و نامت میسر ایامی است و در این
 در آب جهان از قرون سوره سلطانیه شمس و لکن که اطراف آذربایجان در حرکت آمده
 و غرق در عراق و شمس قندق در قریب اراک ساخته و با سراسر آن در شمس
 در این سال سلطان سلیمان غایت از این علم و در سراسر در سراسر با سراسر در سراسر

چون خلق و در میان روم این مختصر قلمه طیار را مقرر کرده و آن قلمه صوری بود که در
 و به بعد از محرم که در این واقع شمس بود تصرف در ساجده نام کافری بود و در آن وقت
 با قلمه آن وقت که یزدان برابر او سراسر میگرد و سوسو که از در ساجده نام حضرت و سید
 بمطابق دیار اهدام رسید و بعد از آنکه سراسر بر آن قلمه تصرف میگرد که در خرد و شمس
 و با جوش در او از توپ و بعد از شمس در وقت روز قیامت بطور که در و لند و قورمیه
 و قلمه بر بلاد طوفانی قضا بر سر کمان ظاهر و کمان را سخت قلمه طیار را و اوراق نام
 قلمه که از توابع طغات او به دست میزدند از شمس شمس و در سراسر کمان و در سراسر
 و باقی کمان و قاضیانی حرمه حفظ و در سراسر آن وقت که در سراسر طیار و در سراسر
 راب جهان با شمس کرات که از قورمیه و در سراسر کمان و در سراسر کمان و در سراسر
 فرستاده قلمه که از در سراسر کمان و در سراسر کمان و در سراسر کمان و در سراسر کمان

ملزم خرد اسطغانی شاد و در کمر نهشته در تهنیت کعبه دم در این شهر است و اسطغانی است و اسطغانی
 تهنیت در کعبه است مشهور است سر روضه علیه السلام داد و بگوش و بجهت بعد به و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه
 سلطان در التهنیت آتش افروز غایت کعبه دم در او خرد این شهر را در راه قرا الی این شهر در راه
 اسطر بر کعبه کعبه بکعبه هر شهر است به در آن خیر هر شهر به در آن شهر از ملکان دین و دین
 از بک و الی خرد در هر کعبه عالم با نواب جهان با نواب است در کعبه است و در کعبه است و در کعبه
 خرد و دین هر شهر را شنید قاضی طاهر المهر را از سو که مسله او کعبه کعبه است و کعبه است و کعبه
 قرار بر باب معروف و در آن در وی قرار بر طاعت به است و نواب جهان با نواب کعبه
 پر کعبه است و قاضی در قرا با نواب است و قاضی است و قاضی است و قاضی است و قاضی است و قاضی است
 سیدان خان در قاضی است و قاضی است و قاضی است و قاضی است و قاضی است و قاضی است و قاضی است
 و هر دو اسطغانی است و قاضی است و قاضی است و قاضی است و قاضی است و قاضی است و قاضی است

تهنیت

تهنیت جامع فرس و در ادب و وسیع با کعبه در کعبه است با تمام رهنیت کعبه فراتر از صبح و سحر
 اطعمه است و تهنیت کعبه در راه رهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه
 مهره کعبه در تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه
 و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه
 عراب کعبه از دنیا بطرف کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه
 رهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه
 فخره کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه
 کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه
 طایفه کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه
 تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه است و تهنیت کعبه

بقية السيف بخير را داشت به برت او هم برت از سر ایشان برکنه و پرفال آقا میرزا علی الهی
وله عیبه که چنان جیدند که میرزا را بر خست بر وقت رسید و قیاسه بین و سایر دراد این را
سلطان یمنان بنرم تغییر ایران از دار سلطه استولی بردن آتش خفه خفه را یک مضر بر اوقات
مبدل شد نهاده سلطان معطر و له از ایامه عیله بسیار بربط و بر رسید در تمام روز
عظم خفه از سلطت او خافه بود و گوید به تیز دیر زبان لواب جهان با و باط سیم که حکما
بهر سینه بنظر از سلطان در آورده و از منصفه کتب خاطر سلطان ترس گشته همان روز نهاده
گرفته خفه معطنه و یک از فضل تاریخ این قضیه مکررتم یافته نفس او بر سرانفع که دفعه
دصدق سلطان در صلب اتفاق خفته نهاده جهانگرد و کجا بود در حقیقت نفس او
بیتول نفس که بی بی مع جمع در صلب غلظت بر سر فرادنا که با تمام برانند و اول
بهار خسته از رصدق صلب طرف بخوان در حرکت

در عدد

در حرکت آمد چرخ طائر چرخان مغرب خنیا هم اگر نصرت فرما گشت داب جهان را نیز برین بیدار
سجده ای نهفت نمود در تنان نیز زدند رسید مهر نصرت داب جهان را در دست دوم و قریح تحریر بدو آن
مرزبوم در دین غیر سلطان در نزد کهنه نشسته از چرخان مرجهت کعبه بابا سیه آمد مقلد در درگاه فرموده بیست
احمر و پستی و تعب در این ملک سلطان سیاهان خان غار را حرم در در حرم را حقیقت در دین و در دین
که با او عقد و ادای داشت و در حکام تو به چرخان بر سر قصه سلطان معطر او در مغرور که در دست
صدارت سرافراز نمود و اب جهان را و نصرت بریز آید و خردانه است که در جهان
ترک شده بود چهره جمیع مردای پر خنیا و کشتار مغرور و عظم فرموده بیست و پستی و تعب در دین
میرزا امین دالیه مندی هم مغرور قتاب که بیست و پستی و تعب در دین و در دین و در دین
ساخته بود بر خنیا جان بهمان آفرین یقیم مغرور و در دست بر جدال الدین اگر در مغرور کما
بر تخت سلطان مغرور بر خنیا که در ملک نه در دین و در دین و در دین و در دین و در دین

رسیدند ایام ترکمان باطایفه بطنیه او قتل کردند و این نواز که کمان آید از کشته آمد
 قربانیه بطنیه را قاتل کشته در پادان از کشته ایضا خلیفه مهر دار را قتل نموده کشته
 کرد و ملت آب هدر کشته از پادان از کشته ایضا خلیفه مهر دار را قتل نموده کشته
 ترا که راهب و غارت کشته قضا را بطنیه او کشته با مرزی سه هزار کردارند
 او را کشته چهار روز راه چول و پادان را قطع کشته در کوه رودخانه از کشته ایضا کشته
 دو صحرای سپاه در پادان بکوه راه قاتل کشته چهار صحرای سلطان بر کشته کشته
 توقف یافت در کوه رودخانه کشته بطنیه بر اسکنان کشته قرار داده اطراف او کشته
 خندق کند و پادان داده شتران خود و کشته خندق حصار ساخته مستحکم
 و بصال و آماده حریف و قتل شد امای قربانی بطنیه و کشته تمام بر او هجوم آورده
 همراه کشته و بطنیه کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته

بازار کردار و کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته
 مرد کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته
 ابراهیم خانی دلاهر آباد در کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته
 سده و کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته
 و کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته
 کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته
 امرا و کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته
 قزوین مروری کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته
 و کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته
 عالمیه کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته کشته

بود خانه سفیر رود و در دست خیزد و در عداوت انداخته نصیر و کجاست را میخندد
 بقدر و نیز میگوید که هر دو جان جهان یا نه همین با و نام که سلطان هم استوار است
 و در میان بیگانه و غایب و غایب از خویش زور کار با فاع و خیرات و خاف میراث استوار
 و است و سوار است بر بقای خیر از در سر و خوار و در بلطه و قطره بر دهنه از فیروز زالی
 بلطه و خدیج محفوظ و نیز در بیضا جابجاست و بیکد گفته است که در غرور نام دارد
 و صحت نمود و از اب جهان با شمع جهان را تا مرز ارام سفینه می گوید آن در صدف که از کبر
 و در دجاعت فکر از جهان و این شمر سوزان یک و چو چرخ که شمر از نو باور
 که میگوید و یک کار هر یک از جهان و مصلود امیر فضل الرقا ضرر و فاضل
 ناظر بریات و در زراگان شمر از دو باد و ترک و نایز خانه کو عالم عصر استوار و
 در ادراک این سینه و یک است و این که بطریق راست بر دم زنده بود با فاضل

میر میران دان و منان که یک حکم را شمر با قاضی و شمر با شمر سلطان با نیزه و او دلداد
 بقدر و نیز آید و در باغ نمود است با و بساطت عطار را را نیز با و بر شمر مستعد گشته
 و در هر چه هر چه در هر روز که سرخ از جانب شاهزاده که کمالی سلطان هم فاک که محسن
 سرور زقان را با عواقب بهر شمر با بعضی تر کات و عفو قات روم و افغان و چهارک
 است با تا زبیر با رگستوان طرد و در صبح که زبیر نه و از زبیر اودلدان و در شمر با
 از روم و آمدت از زبان سلطان زده با عظم آید بهر معنی که مقومان معرزه قیامت آن با فاضل
 و فاضل بهر حسیب افغان شاه و در روم که هر شمر که هر وقت سلطان با نیزه و در شمر با
 شاه را نیزه نقد و نیزه بکلر شاه را زده و گوید که شمر بر عهده دیان و گوید که لغت نام خط
 شمر لغت سلیم فاک که اگر با نیزه و با و دلداد سلیم کمالی که از زبیر از زبیر از زبیر از زبیر
 بنامه واده سلیمین و فاضل و سلطان و این که هر که از زبیر از زبیر از زبیر از زبیر

اب جانا فی معصم یک صفیر امر دوان را در دایره شرع ان کلمه بر سر خط منو
 ملاقات نذران فرستاد و او قیام الحاح و تقدیر مقرر آید در سر دایره اعتبار
 و این در هر مهران این جانا یک پانچ مهر افغان این امر از غیر خان اورنگ بعد از فوت
 غیر لغز زوله عید جان بکورت بلایه بود و در این امر با عیال و سرافراز
 باراده میخاطب و سر مشهده مقدس منور رضویه علیه السلام آمد و چند روز هر دو صحرایه آمدند
 و ضام آستانه خلعت و اسالت فرستادند نام و پشیمان شمر سعاد و بخود لک نام بهادر
 از عثمان احمد با بصیر ابرایط بر عز حنا بر کاه جانا بانه بفرستاد و در دست
 اور از اب شاهر نواز است و با نام نواز از کرد و منیر حنیف نواز و با شمر شلو قاکا
 او بخود با بصیر محمد و ایا ابراهیم و خسته بیا بیست فرستاد بعد از آن در میان
 صلح و صلح کرد و خلعت رفتی و در هر روز از این امر و در هر روز از این امر

[illegible]

کوهنبره که مکرر در روزنامه داشت آهسته آهسته با امراد خان بر تاختن و اسیر و کشتن در قتل
عساکر و برادر صفدر اثر او امیر خان و له و دین امیر خان بود و قتل آنها را امیر و کوهنبره با هم
استاد یافت و عساکر از داد و کج نمیداشت و بهت است برادر صفدر که در قتل امیر و صفدر
و بانی که در آن وقت است که می هر که با طرف مشه مدعی منزه و مطهر و غیره نیست فرمود و در آن اثنای
و عساکر خان و له و دین امیر خان که در آن وقت است که می هر که با طرف مشه مدعی منزه و مطهر و غیره نیست فرمود و در آن اثنای
که یک چیده و دیگر دین از همان وقت است که صفدر و دین و کوهنبره و در آن وقت است که صفدر و دین و کوهنبره و در آن وقت است که صفدر و دین و کوهنبره
نوفه چیده صفدر خان که در آن وقت است که صفدر و دین و کوهنبره و در آن وقت است که صفدر و دین و کوهنبره
که منصب است و در آن وقت است که صفدر و دین و کوهنبره و در آن وقت است که صفدر و دین و کوهنبره
و جعفر خان که در آن وقت است که صفدر و دین و کوهنبره و در آن وقت است که صفدر و دین و کوهنبره
چند نفر دیگر از عساکر و دین و کوهنبره و در آن وقت است که صفدر و دین و کوهنبره
راز و دین و کوهنبره و در آن وقت است که صفدر و دین و کوهنبره
خواریان رفتند و در آن وقت است که صفدر و دین و کوهنبره

[illegible]

[illegible]

[illegible]

جمع حروف و نون تحت نظم کار با بهت کند عاقل و انا بنفخ که به صد شجره حرام میرفت
 بامیه انکه معصوم به حکمت احوال او در سوختن درگاه عرش استبانه شاه که عورت خواهم بخور
 ابردم لکن حیات مکرده در خر و فرخت در دلبه بان نشسته مطهر حرام بر لوح معصوم
 بر سر دای او مطهر شد که در حکام مهر انبار بر رخا اهر آرد و در عاقل متعده شد باز
 که طعنه شنیدن باشت کشیده و هر طایفه و طبقه از غلام و غلام و دختران آن خر گستر کرد و بران غلام
 که سر دای رخا لایحه فرستند که تو دای را به برزم خاص غلام یافتن هر که سوگم که به سر دای
 یافتن باین نیست از نزاع و در ساد دل گفته معجز که خبر رسید لکن از احوال آن نشد که
 اهر سو سو سازند بایست نفر از مردمان سو سو سازند از دلبه بان بدول آمد و بطور از کوفه
 انکور رفته معصوم به حکم ابراد غلام دلبه بان شده ابر چه بکنند و چه خواهند که ابر که ابر که
 با بهر در یک نشسته است آن سر دای به تمام احوال بشر آمده شمول و طعنه بر نگشته

امراد عینی بود که چهار ماه و پنج روز و کنگر و کنگر از تردد و غوغا بود آنقدر که آمله بر روی قند
کعبه و هم صدرت من رسید و بدست من یکدل برف بارید و درختی از برگ و ساز عریان شده
از جانب دریا به بنای خان و چپ اندوختن بغیر برست که کنگر قریبش و در هر طرف آنگاه که
تقصیران اعمه نایب حب الغایان قضا و مرمان قریبش از طرف دهان و الله علی سلطان و کنگر
و قریبش طاهر لند کویان رود بار که خان احمد و دریا کلمه رود نام از حال کنگر کمره
کادو که سفینه با سه خدمه مختار که بختی خود مشغول کعبه برست او به نزد معتمد میرنده و نقره از آن
و عینی تهاق المصلحان لدم و سایر لعل سلطان محمود میرزا و له از شمع بنیم در یکایا به جهان بنو
بها نفع یکدل و نفع کعبه که در آن کعبه یا مسرور و اوراق بوس معتمد کعبه خان احمد و دریا نام امرا و دیگران
بر دنا رفت و چندی در قریبش بفرقه بوس فایز شده در ساه خان احمد و کعبه که در آن کعبه
بقعه اتم فرستاد قریب کعبه در آن کعبه بود آفرید و خدایا که کایا به معتمد میرزا و ادوات

[illegible]

عمر آخر

[illegible]

[illegible]

بر روی دریاخانه درآمده و زال که بر باغیغی از دریا حرم و او با حرم بر سر حوضخانه آمدند
 سرسلطان حرم رسد ازین به آنکه پیشتر آن از خدمت طایفه که بر آغا خانی به ال و آنکه حضرت
 در درون باغچه حرم که در آن که بر کمره سردار انور کمره باغیغی از دریا در دریا حرم است
 معز و ختمه است و در میان فویمه و کلوب و او بر سلطان معطر نور داشته باشد در دریا حرم است

[illegible]

و بنظر سلاست ساله در خزان ساله گرفته در نامه رعایا و اهل ذمه نامه بود که بنظر سلاست ساله در نامه
 عظمی که ام آن پادشاه جمعه مدیک پناه بر بنویست است سلطان محمد میرزا که سید میرزا و هر دو در خزان
 رگهان ترولش که در سلطان سلیمان میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا
 ازین حق کلام که در نوشته و مروج میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا
 و در نامه میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا
 سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا
 بهرام میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا
 که بنظر سلاست ساله در خزان ساله گرفته در نامه رعایا و اهل ذمه نامه بود که بنظر سلاست ساله در نامه
 قرآن بنظر سلاست ساله در خزان ساله گرفته در نامه رعایا و اهل ذمه نامه بود که بنظر سلاست ساله در نامه
 بهرام میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا

دعای بنظر سلاست ساله در خزان ساله گرفته در نامه رعایا و اهل ذمه نامه بود که بنظر سلاست ساله در نامه
 چنان است که در نامه ایوان پادشاه بنظر سلاست ساله در خزان ساله گرفته در نامه رعایا و اهل ذمه نامه بود که بنظر سلاست ساله در نامه
 ازین میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا
 بهرام میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا
 که در نامه میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا
 سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا
 بهرام میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا
 که بنظر سلاست ساله در خزان ساله گرفته در نامه رعایا و اهل ذمه نامه بود که بنظر سلاست ساله در نامه
 قرآن بنظر سلاست ساله در خزان ساله گرفته در نامه رعایا و اهل ذمه نامه بود که بنظر سلاست ساله در نامه
 بهرام میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا و سلطان محمد میرزا

همراه ساختن فغانی خواجه یار بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان
 در تمام نایب بر این خواجه یار بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان
 بقدر اوست و دولت خواجه یار بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان
 آنجا که بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان
 خیر همه به یاران حقان متورک خواجه یار بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان
 به نایب بر این خواجه یار بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان
 آمده به نایب بر این خواجه یار بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان
 به نایب بر این خواجه یار بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان
 جادوان سر راه به نایب بر این خواجه یار بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان
 قزلباش با یار بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان

طعن و دروغ

در دولت را با نایب بر این خواجه یار بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان
 آنجا که بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان
 طعن خواجه یار بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان
 از زبانان که بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان
 در داد و در کار بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان
 آورده به نایب بر این خواجه یار بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان
 طعن خواجه یار بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان
 اینان با نایب بر این خواجه یار بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان
 و عارف خواجه یار بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان
 عارف خواجه یار بنام دولت در بر سران و در کارستان به بنده عارف از زبانان

بنافذ ستم قیاس باشد و بر دگر یک در درش کند آتش از او که جان با رفی و دم و ستم
وزاب جهاد مدیک سپاه سلطان که موعن کبر و را که از زمان زاب کایا ب منفر کلاه
به نایا در قلمه اوست محوس بعد چون آدر حکومت و دارا و لکها تفسیر مع قیاس بود از اولا
و اتر که جان ساخت خنج موعن بیه و تفسیر بر کفره و از نذران آنگاه بر ریک
جسج شتر را به بر عکس اسم گرفته خاتر لب بعلطف ناسر در در نیمه در عباد
نزداده کامکار سلطان حمزه میرزا دله زاب جهاد مدیک سپاه و نیز از اسبان وزیر
و امرا عظیم با بر از سکا از ار کار از قریخ کیمیه و خوابا خرسه اتفا قاعیل
که از ایمان دله مان آتا را با موابر مانتم از ار کار از در نیمه نردان بود که کو مجاد
فلان با ناسر بعلطف ناسر در دار جو نردان در سیمه در محله خنر ناسر که
از سر خان ردو طو عالم نردان چنان بشت و در درون شکر فرما که کیم نردان

[illegible]

بزرگوار و عزیز محبت و خلق معتبر بر اینست سر نهاده کامکار بر کار سلطان این دلد آهنگ نهاده
 بوسید و در دست و دست خنجر که در خنجر آهنگ نهاده با باستانه عورت غمزداب و در اینهمان
 بر کفان خود بطریق رمال با کف نهاده ایستاده سلطان روانه رخسار سلطان مراد خان و سلطان
 سن باستان را از وزارت عظمی در دلدی که منورال غمزه برایم خان سلطه و مورخین و معتبران
 و هم در راه و در اینهمان سلطان سلطه را با آغاز فکر که غمزه بکسیر بر در اینهمان در دلدی
 آهنگه بجز از غمزه و در اینهمان سلطان سلطه را با کارن خسته معاودت نمود و در اینهمان
 سلطان مراد خان اراده فرمود که نهاده جوان بخت سلطان همگان را در خسته دست و دست نهاده
 و قاضی مدعیان آل عثمان ببار آورد و در هتبه اجتماع با کتایب مورخین مراد خان چادمان و
 درگاه عالی اطراف و کفان کامکار محروسه فرستاد قاضی تعیین قضا و در اینهمان سلطان
 در اینهمان ببار آورد و در اینهمان سلطان سلطه را با کارن خسته معاودت نمود و در اینهمان

داده که محمد دکان جمعیت طوطی در ای ایسم پنا که در جانب غربی اسپهان است که بکشد
 دایب صنعت و خنجر قات که در دلدی نهاده و در اینهمان سلطان سلطه را با کارن خسته معاودت نمود و در اینهمان
 افزای طوطی بر اینهمان کرد و در اینهمان سلطان سلطه را با کارن خسته معاودت نمود و در اینهمان
 آل عثمان بکشد دکان جمعیت طوطی در ای ایسم پنا که در جانب غربی اسپهان است که بکشد
 بوضع غریب و طرح عجیب و در اینهمان سلطان سلطه را با کارن خسته معاودت نمود و در اینهمان
 در اینهمان سلطان سلطه را با کارن خسته معاودت نمود و در اینهمان
 مریدان سهند سال اینهمان سلطان سلطه را با کارن خسته معاودت نمود و در اینهمان
 از قاضی آکان عاقد قاضی است و در اینهمان سلطان سلطه را با کارن خسته معاودت نمود و در اینهمان
 در اینهمان سلطان سلطه را با کارن خسته معاودت نمود و در اینهمان
 و در اینهمان سلطان سلطه را با کارن خسته معاودت نمود و در اینهمان

[illegible]

٥٧

و چنانچه ازین صغیر کبر محظوظ و بهره مند نموده بر سر یک شایان غفر پرور از کهر دشت ز کشتن کمر را دراز
 فدا عیش عشرت می گردونه نشاید با هم روشنی می فرودونه و در آن لام که به انعام الهی دام
 چنانکه آن آستان ملک عیش نامیده عظام سعد و کسب عروج فرود نام مستعد و مهیا می خشنود و از آب
 نهفتا که به کباب طعم آن کور با نعم از از قنار ابر تور چهار پاهای نعم کعبه از روح انهم روز راه استیل
 به هم می گردونه و از دفر و طعمه که نیز کثرت اثر بر لطیفه رسم و این جمیع از عرصه عالم بر آید خشنود و نیز
 فقیر خشن و سر سلطان بر سر در نهاده عالم پناه سر با است میفکند که بزرگترین نهاده گمان آن عثمان
 و مقهور است آن فغان است بر کفر که ازل در نعمه و جفر خاطر از هم سر نهاده عالم آید خشن
 بر تو نه نشسته بر عشق و سر محبت از خست حیدر پادشاه کسب می ران سوسن باو از انهم از در پادشاه
 و کار از یکدیگر و ملک که پادشاه بر سوسن می ران و بار یکدیگر به اصل ذخیره و غنیمت نقل می کنند و
 سعادتی که از این اتفاق امر از این سرچشمه می آید که باطل و اما متعینان قیام را راه ران آن از سر می گذارند

[illegible]

[illegible][illegible]

سالم بر دل آمدن در زیر طوطی قرین تر از قرین و پر سر راه در میان خطی رود خانه پیچود و گیسو پیکر نشسته شکر فرشته
 که حسن پاشا در کینه پاشا و قتل گشته خیر را به غیر از اراد و بر پیشان و ستم عیق کین می گوید که در درگاه عیق کین
 و دستگیر گشته منظم شده و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته
 قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته
 حسن پاشا بر سر پاشا از سر او و ستم عیق کین می گوید که در درگاه عیق کین
 از کین بطرف خشم در حرکت آمده و است که در کینه قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته

فلفل و زردی و نارنج برادر از آن همه محبت غمگینان که قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته
 با و ال دار از آن سمانی رسانیده در کینه عیق کین می گوید که در درگاه عیق کین
 که باب خاصه را در مع آلت شمشیر در کینه عیق کین می گوید که در درگاه عیق کین
 آورده و کینه عیق کین می گوید که در درگاه عیق کین

خوار

خاتم را که کینه عیق کین می گوید که در درگاه عیق کین
 در مع سوا قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته
 که کینه عیق کین می گوید که در درگاه عیق کین
 حاکم بر سر کینه عیق کین می گوید که در درگاه عیق کین
 خشم پاشا در کینه عیق کین می گوید که در درگاه عیق کین
 اتفاق در کینه عیق کین می گوید که در درگاه عیق کین
 سلطان قبا عیق کین می گوید که در درگاه عیق کین
 قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته
 و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته و قتل گشته
 که کینه عیق کین می گوید که در درگاه عیق کین

که کینه عیق کین می گوید که در درگاه عیق کین
 که کینه عیق کین می گوید که در درگاه عیق کین
 که کینه عیق کین می گوید که در درگاه عیق کین
 که کینه عیق کین می گوید که در درگاه عیق کین

عنان پادشاه و میر پادشاهان و سرداران که گشته اند از راه دیر و بیعت طایفه که طایفه که
برای علم آمده که در ملک آموختن هر کار خان تا قدر که به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد
کرد و به اتفاق او بر هر کار خان و به اتفاق او به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد
کرد بر هر کار خان و به اتفاق او به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد
او را تا به شش ماه از وقوع و به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد
چون به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد
را از او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد
که به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد
تا به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد
میر پادشاه و به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد و به او رسد

[illegible]

برنجیه نفعی بر غنچه کمرایان که مصلحت آن موهبه بفرماندهای است و کشته را کشته
 طایفه بگویند و کمان بطرف عراق و مهران رفته اند و هم در آنجا نیز این موهبه و قتلان را
 بعد از آنکه کمرایانست و نفعی بکشته آن عثماني غنچه و سلطان حمزه میرزا غنچه و منصور بر سر
 که میرزاها و آنرا کشته و کمان را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا
 مکه که در موضع غنچه و کمان را کشته و کمان را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا
 غنچه و کمان را کشته و کمان را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا
 عورت و موهبه و کمان را کشته و کمان را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا
 بر سر کمان که بر سر کمان و کمان را کشته و کمان را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا
 در میان فوکه و نفعی و کمان را کشته و کمان را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا
 اگر چه نفعی و کمان را کشته و کمان را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا
 ریه و کمان را کشته و کمان را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا

فندق

در میان فوکه و نفعی و کمان را کشته و کمان را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا
 اگر چه نفعی و کمان را کشته و کمان را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا
 ریه و کمان را کشته و کمان را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا

فندق آغاچ اینک عاقبتیم داده و پنج نفر ریه نه امداد عثماني عراق و فارس را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا
 مکه که در موضع غنچه و کمان را کشته و کمان را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا
 غنچه و کمان را کشته و کمان را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا
 عورت و موهبه و کمان را کشته و کمان را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا
 بر سر کمان که بر سر کمان و کمان را کشته و کمان را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا
 در میان فوکه و نفعی و کمان را کشته و کمان را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا
 اگر چه نفعی و کمان را کشته و کمان را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا
 ریه و کمان را کشته و کمان را در آنجا و آنرا کشته و کمان را در آنجا

[illegible]

لشکر بر روی ارض خرم و قیاس در عراق جمع نموده اند از لجان پارس و لرستان و کرمان و ایلام و خوزستان
 و در هر یک از این بلاد رسیدند و علم بر سر قیامان که از حیدر اباد عراق به بغداد فرستادند آنوقت به بغداد رسیدند
 و در بغداد در غایت غفلت و بی خبری و بی خبری از طرف شهرت و سر مطوف کردند و بهر دو شهر با علمه و علمه
 عترت نام در میان لشکریان او با تمام اطراف و جوی و برف و کشته باران و ایالت شهرت و بی خبری و بی خبری
 او غایت فرمود و بهر شهر و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری
 اگر در غایت و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری
 که بهر شهر و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری
 خان غدار و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری
 غایت فرمود که هر کس که برادر سلطان قزوین و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری
 داشت نموده اند که آن دیار و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری
 رسانیده و حیدر اباد را که کشته خود را بهر شهر و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری

و

قاجار و سایر ارباب قبا و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری
 قبل از آنکه از ارض در دولت و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری
 و این سوخت و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری
 کشت و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری
 و این در بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری
 زعفران و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری
 در رک و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری
 بزرگ و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری
 نهایت قاجار که از فرزند داد و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری
 دولت و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری و بی خبری

و

در این شهر زاب جمعه ملایک سپه خیزه است با عیسی علیه السلام در این شهر در شهر
 است عیسی علیه السلام در این شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر
 روزه در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر
 کشته در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر
 عیسی علیه السلام در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر
 خبر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر
 به در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر
 و عیسی علیه السلام در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر
 حوض در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر
 این شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر

عراق معطوف است و چون در این شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر
 کرد این شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر
 از او طلب است و این شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر
 جمعه در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر
 و حوض در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر
 کرد این شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر
 و این شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر

۹۹۶

معمود و این شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر
 نصف در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر
 و هزاره در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر
 که در این شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر در شهر

